

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ • ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩

លីវអាហ្សូណា

ពួកអ្នកត្រួសត្រាយ ៖ ជីវិតឆ្លាតវៃ
របស់ពួកគេ ក្បែរតំណែលនៃសេចក្តីជំនឿ
របស់យើង ទំព័រ ២០, ២៨

ពួកសាវកដប់ពីរនាក់ ៖
ការហៅបម្រើទូទាំងពិភពលោក
និងការផ្តល់ការងារបម្រើដោយផ្ទាល់
ទំព័រ ១២

ការយកឈ្នះលើភាពអសន្តិសុខ
ទង្វើមួយនៃការបម្រើម្តង
មួយ។ ទំព័រ ២២

សាសនាចក្រ
នៅទីនេះ

ទីក្រុងបេងហ្គាឡូ ប្រទេសឥណ្ឌា

នេះគឺជាសេចក្តីពិតមួយចំនួនអំពីសាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ៖

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនឹង
ត្រូវបានសាងសង់នៅ
ទីក្រុងបេងក្សាឡ

សមាជិកសាសនាចក្រ

១៣,៥៧០

៤៣

(សាលាប្រជុំរដ្ឋ ខនវិន រ៉ូត
មានបង្ហាញនៅផ្នែកខាង
ក្រោមនៅកណ្តាលរូបភាព)

បេសកកម្ម

២

៥

ភាសាសាសនាចំនួន ៥ ដែល
មានផ្នែកខ្លះ ឬផ្នែកទាំងអស់នៃ
ព្រះគម្ពីរមាមន

ចំនួនភាសាទំរង់ដែលគេ
និយាយនៅប្រទេសកម្ពុជា

២២

១៨៥១

មនុស្សបីបួននាក់បានជ្រមុជទឹក ហើយ
សាខាតូចមួយបានចាប់ផ្តើមនៅទីក្រុង
កុលកាតា ។

១៩៩៣

បេសកកម្មបានបញ្ជូនរ៉ូតក្នុងការបង្កើតឡើង
ដោយមានសមាជិក ១១៥០ នាក់ ក្នុង ១៣
សាខា ។

២០០៧

បេសកកម្ម ញូវដេលី ត្រូវបានបង្កើត
ឡើង ។

២០១២

ស្តេកដំបូងបានបង្កើតឡើងនៅទីក្រុង
ហៃឌ្រ៉ាប៉ាត ដោយប្រធាន ដាលីន អេច
អូក ។

តើយើងអាចបង្កើត
រយ្យធម៌នៃការរាប់រក
គ្នានៅព្រះវិហារយ៉ាង
ដូចម្តេច ?
៨

ស្ថានសួគ៌ជួយខ្ញុំ

ពួកយើងគឺជាសាក្សី ៖
ពួកសាវកដប់ពីរនាក់បច្ចុប្បន្ន
សាក្សី ជេន ប៊ែរី និង ជេស៊ុន ស្ទីនសិន
១២

វា ជាកសិទ្ធិដ៏កម្រមួយដើម្បីសម្ភាសសមាជិកគ្រប់រូបក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរ
នាក់ ដើម្បីសរសេរអំពីភាពជាសាវកដ៏បរិសុទ្ធ (សូមមើល « យើងគឺជាសាក្សី »
ទំព័រ ១២) ។

បន្ទាប់ពីប្រជុំជាមួយប្រធាន អិម វីស៊ុល បាឡីដ ប្រធានស្តីទីក្នុងក្រុមនៃពួកសាវក
ដប់ពីរនាក់ ខ្ញុំបានបែរមើលទៅក្នុងការិយាល័យរបស់លោក ។ លោកកំពុងអង្គុយសរសេរ
សុន្ទរចាសន្តសីទទូទៅមួយនៅក្នុងក្រុមរបស់លោក ។ លោកគឺជាអ្នកមានសិទ្ធិអំណាច
ទូទៅរបស់សាសនាគ្រី ដែលបានបម្រើយូរជាងគេបង្អស់—ដែលបានគាំទ្រជាសមាជិក
ក្នុងក្រុមទីមួយនៃពួកចិត្តសិបនាក់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦ ។ មើលទៅលោកមានភាពឆ្លើយបាត់
ហើយក៏ពោរពេញដោយចាមពលក្នុងពេលពិណាលគ្នានេះផងដែរ ។ លោកបានសួរខ្ញុំ
ថា « តើអ្នកស្មោះសម្បាយជាទេ ? » បន្ទាប់មកលោកបានពោលពាក្យដាស់តឿនដ៏ទន់ភ្លន់
ថា ៖ « កុំខំធ្វើការរហូតដល់ចាក់កម្លាំងពេក » ។ ចេញមកពីបុគ្គលម្នាក់ដែលបានទទួល
ការហៅបម្រើ ដើម្បីធ្វើការពេញមួយជីវិតលោកយ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុងការបម្រើរបស់
ព្រះអម្ចាស់ នោះការសន្ទនានេះមានអត្ថន័យធំធេងចំពោះខ្ញុំណាស់ ។

ពួកដប់ពីរនាក់ត្រូវបានហៅដើម្បី « កាន់កាប់គ្រប់ទាំងកិច្ចការនៃ [សាសនាគ្រី]
នៅគ្រប់សាសន៍ » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ១០៧:៣៣) ។ ប៉ុន្តែពេលអ្នកនៅ
ជាមួយពួកលោក នោះការធ្លាក់ចិត្តទុកដាក់របស់ពួកលោកម្នាក់ៗពីលក្ខណៈជាសាសនាគ្រី
ទូទាំងពិភពលោកទៅជាលក្ខណៈបុគ្គលម្នាក់ៗនៅចំពោះមុខពួកលោកទៅវិញ ។
ពួកលោកបានចេញពីមុខតំណែងដែលលោកិយគិតថា វាសំខាន់បំផុត ដើម្បីចូលមកកាន់
ការហៅរបស់ពួកលោក ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំចេញពីការិយាល័យរបស់ពួកលោក នោះពាក្យដែល
សម្តែងការបរិយាយពីពួកលោកគឺដូចគ្នាគ្រប់ពេលនោះគឺ—រាបសា និងសប្បុរស ។

ប្រធានបាឡីដបានប្រាប់ខ្ញុំ « ជួនកាលខ្ញុំសួរខ្លួនឯងថា « តើខ្ញុំនៅទីនេះជាមួយ
ម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដោយរបៀបណា ? » បន្ទាប់មក លោកបានឆ្លើយតបខ្លាច់ថា
« ស្ថានសួគ៌ជួយខ្ញុំ » ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកអ្នករាយនឹងការមើលឃើញមួយភ្លែតអំពីការហៅ
បម្រើជាសាវកមួយរូប ។

សាក្សី ជេន ប៊ែរី
និពន្ធនាយកពីគឺមានសាសនាគ្រី

កេរតំណែលនៃការគ្រួសត្រាយដែល
នៅតែបន្តមានរបស់យើង
២០

ស្តីនៃការបម្រើកាន់តែបរិសុទ្ធ
ដោយអែលឌើរ ធាត្រីក ខៀវន
២២

៥ សាសនា ៖ ពរជ័យមួយសម្រាប់ ជីវិត និង សហគមន៍របស់យើង ៖

សាសនាពុំត្រាន់តែជះឥទ្ធិពល ដល់វិញ្ញាណយើងប៉ុណ្ណោះទេ វា ក៏ជះឥទ្ធិពលដល់សហគមន៍ សុខភាព និងទំនាក់ទំនងយើង ផងដែរ ។

៦ ការបង្ហាញអំពីសេចក្តីជំនឿ:

អ្វីអ្នកណា ក៏ដោយ—ទីក្រុងខេត្ត ប្រទេសនូវវេលសេឡង់ ៖ អ្វីអ្នកណាបានឃើញពីសារៈសំខាន់

នៃការរក្សាបទដ្ឋានរបស់គាត់ ។ គាត់អាចបន្តប្រើសប្បុរសឆ្នាំ ពេលគាត់ផ្តោតចិត្តលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

៨ គោលការណ៍នៃការងារបម្រើតើយើងអាចបង្កើតវប្បធម៌នៃការរាប់រកគ្នានៅព្រះវិហារយ៉ាងដូចម្តេច ? ពេលយើងបណ្តុះអត្តចរិតនៃការរាប់រកគ្នា នោះយើងអាចផ្លាស់ប្តូរជីវិតនៃអស់អ្នកដែលអាចមានភាពរីករាយ ។

១២ ពួកយើងគឺជាសាក្សី ៖ ពួកសាវកដប់ពីរនាក់បច្ចុប្បន្ន

ដោយ សាក្សី ជេន ប៊ែរី និង ជេស៊ី ស្ទីនស៊ិន ពួកសាវកសម័យទំនើបចែកចាយយោបល់របស់ពួកលោកស្តីពីការហៅបម្រើដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ពួកលោក ។

២០ កេរ្តិ៍រំលែកនៃការត្រួសត្រាយដែលនៅតែបន្តមានរបស់យើង ៖

តើអ្នកអាចគោរព និងចែកចាយកេរ្តិ៍រំលែករបស់ពួកអ្នកត្រួសត្រាយរបស់អ្នកតាមរបៀបណា ?

២២ សុំនៃការបម្រើកាន់តែបរិសុទ្ធ

ដោយអែលឌើរ ធានីក ខៀវនៃ ការងារបម្រើគឺជាការកំណត់នូវមុខងារក្នុងសហគមន៍ ។ សូមមើលថា តើអ្នក អាចពង្រីកសមត្ថភាពដើម្បីផ្តល់ការងារបម្រើរបស់អ្នកដល់មនុស្សដទៃបានប៉ុណ្ណា ។

២៨ ប្រមូលក្រុមមួយ

នៅក្នុងការដកស្រង់មុនការចេញផ្សាយនេះមកពីសៀវភៅ ពួកបរិសុទ្ធ ភាគទី ២ នោះសមាជិកសាសនាគ្រូ ជំនាន់ដើមរៀបចំខ្លួនប្តូរលំនៅទៅភាគខាងលិច ។

៣២ សំឡេងពួកបរិសុទ្ធច្រូងក្រោយ ៖

ការសន្យារបស់នាងដល់កុមារម្នាក់បានក្លាយជាពរជ័យមួយ ការអធិស្ឋាននាំឲ្យមានភាពសុខសាន្តនោះកំពុង មានការសាកល្បងនៅក្នុងគ្រួសារក្តី ត្រាតែការរំខានមួយផ្តល់របៀបមួយទៅកាន់ភាពផ្អែមល្ហែម ការតាំងចិត្ត របស់គាត់នាំគាត់ឆ្ពោះទៅកាន់ការយល់ដឹង ។

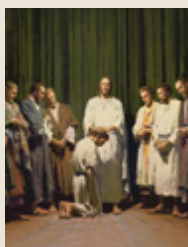
៣៦ ពរជ័យនៃភាពខ្លួនទីពីរខ្លួន ៖

ជំហានទាំងប្រាំមួយដើម្បីទទួលបានការងារ

ដោយ ម្រីណា អ៊ីសេល ៕

នេះជាជំហានសាមញ្ញទាំងប្រាំមួយដើម្បីស្វែងរក និងទទួលបានការងារដែលស័ក្តិសមនឹងជំនាញរបស់អ្នក ។

៖ ការអានខ្លីៗ

នៅលើក្រុមមុខ ព្រះគ្រីស្ទតែងតែដាក់ ពួកសាវកដប់ពីរនាក់ ដោយ ហារី អាន់ឌើរស៊ិន ។

កថាភណ្ឌ

យុវជនរៀបរៀង

៤២

បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនមកពីអ្នកដែល ត្រឡប់មក ផ្ទះវិញមុនកំណត់ ពីសេវាកម្ម របស់ពួកគេបង្ហាញថា អ្នកអាចធ្វើ ការផ្លាស់ប្តូរនេះ ជាមួយនឹងជំនួយ របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

យុវវ័យ

៥០

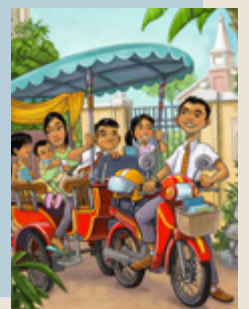
គាត់ត្រូវការជំនួយរបស់ព្រះអម្ចាស់ដើម្បី ចូលរៀនមហាវិទ្យាល័យ ការងារគឺជាអំណាចមួយ ពុំមែនជាកិច្ចការកុំប៉ុកកំប៉ែតទេ អ្នកអាច ក្លាយ ជាសាក្សីម្នាក់អំពីព្រះគ្រីស្ទ រាល់ខ្សាច់ក្លាយជាស្មារតីស្តីពី ខាងវិញ្ញាណ លិខិតមួយគឺជា អំណោយដ៏ល្អបំផុត និង អ្វី ដែលអ្នករកឃើញនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរមេរមន ។

កុមារ

ប្រិយមិត្ត

រៀនរៀប ចែកចាយដំណឹងល្អ ដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ ។ សូមអានពីសមាជិករស់នៅ ប្រទេសកម្ពុជា ។ សូម សម្រេចចិត្ត ពីអត្ថន័យនៃ ការធ្វើជាគ្រីស្ទសាសនិក សម្រាប់អ្នក ។

អត្ថបទដែលមានលក្ខណៈសម្រាប់តែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ

ការយកឈ្នះលើការបាក់ទឹកចិត្ត

ដោយសេវាកម្មភាពខ្លួនទីពីងខ្លួន

ជីវិតគឺពោរពេញដោយឧបសគ្គ ។ ប៉ុន្តែមាននូវមួយជានិច្ច ដើម្បីរកឃើញអំណរ និងក្តីសង្ឃឹមសារជាថ្មី ។

ការគាំទ្រដល់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រូវប្រមាទន៍វិញ្ញាបនកំណត់

ដោយបណ្ឌិត ខេង សៀម៉ូត

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ត្រូវការសេចក្តីសន្យាញ់ និងការយល់ចិត្តម្ចាស់យើង ។

ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ រៀល ១៨ លេខ ៤
លីអាហ្សានា ១៨៦០៧ ២៥៨

នស្សានុវិជ្ជាអន្តរជាតិបរិសេសសាសនាគ្រូនៃ
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៃពួកបរិស្ថានថ្មចុងក្រោយ
តណា-ប្រធាននិមួយ ៖ វ៉ែល អិម ណារ៉ូសុន,
ជាជំនួញ មេក អ្នក, ហ៊ីរ៉ាវី ឌី អាហ៊ីរ៉ា
ក្នុងបន្ទុកកាតព្វកិច្ច ៖ អិម វ៉ែល បាឡីដ,
ឈ្មោញ អ៊ី បាឡីដ, ឆៀលី អ៊ី អុដបូញ,
ឈ្មោញ អ៊ី ឈែកបា, ឃ្លីនធី អិល ឃុក, ឌី ឥត
គ្រីស្ទីហ្វីន, នែល អិល អាន់ឌីឌីវ, រ៉ូណាល
អ រ៉ីសបា, ហ្គ្រី ឌី ស្ទីវ៉ែនសុន, ខេល ធី
មននុក្ខាន់, ជើត ធីបុលយូ ញ៉ង, អូលីសេស
បរិសេស

អ្នកនិពន្ធ ៖ រ៉ាន់ឌី ឌី ហ្វាំង

អ្នកប្រឹក្សា : ប្រាយមែន ខេ អាស្ថន, រឹងដល
ខេ បិនណែត, ថែកឃី ក្រវិន, ស្បូវិន អ៊ូមែង,
គ្រីស្ទីណា ប៊ី ប្រាង់កូ, ដូណាល់ អិល ហាស្ត្រុម,
ឡាវី អេស ខាលីរី, អ៊ីក ដមុយ កូពីឡេ,
លីន ជី រឺមីន

[illegible]

ក៏ ចន់សិន, ស៊ូសាន ឡូហ្គីន, ស្កត អិម ម៉ូយ,
អ៊ីមីលី ឆៀត្វ ប៊ីមីងតុន, ម៉ាក ជ័យលយ្យ រ៉ូប៊ីសុន,
ឈេ នីកូល វ៉ែកយិនហុស

អ្នកសម្របសម្រួលកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ៖ ខ្ញុំលែង
នៃមេឃើ អាននី

អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកធិបតកម្ម ៖ យើង អាង ភិក្ខោស័
ធិបតកម្ម ៖ អីក៏ ហ្នែន អាខៀ, ជួល បិដេត,
 ចូម៉ាស ជី ខ្លួននិ, ប្រាយអែន ជ័យបុយ ហ្គីជី,
 ជិននិ យេ នីលសុន, ម៉ារ៉ាស អិម ស្ទីច
មុនការបោះពុម្ព ៖ យ៉ូស្មេ ដែននីស, អាំមុន
 ហារីស

នាយកផ្នែកបោះពុម្ព ៖ ស្មៅវិន ជី លេវីស
នាយកចែកចាយ ៖ គុយ អ៊ី ប៉ាឃើរ

សូមផ្ញើអត្ថបទ និង សំណួរនានា តាមអ៊ីនធឺណែត
នៅគេហទំព័រ liahona.lds.org តាមអ៊ីម៉ែល
ទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ឬ តាម
សំបុត្រទៅកាន់ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA ។

ស្វែងរកបន្ថែមទៀត

នៅក្នុងកម្មវិធី Gospel Library និងនៅគេហទំព័រ
liahona.lds.org អ្នកអាច ៖

- ឆ្ងែងរកច្បាប់ចេញច្បាយបច្ចុប្បន្ន ។
- មើលមាតិកាមានតែឌីជីថល ។
- ឆ្ងែងរកលេខចេញច្បាយមុនៗ ។
- ដាក់បញ្ជូនរឿង និងមតិកែលម្អរបស់អ្នក ។
- ធារ ឬធារដីម្សីផ្តល់ជាអំណោយ ។
- ពង្រីកការសិក្សាជាមួយឧបករណ៍ឌីជីថល ។
- ចែកចាយអត្ថបទ និងវីដេអូដែលចូលចិត្ត ។
- ទាញយក ឬបោះពុម្ពអត្ថបទ ។
- ស្តាប់អត្ថបទដែលអ្នកចូលចិត្ត ។

សូមទាក់ទងមកយើងខ្ញុំ

សូមអ៊ីម៉ែលសំណួរ និងមតិកែលម្អរបស់អ្នកទៅកាន់
 liahona@ldschurch.org ។

សូមបញ្ជូនរឿងដែលជំរុញឲ្យមានសេចក្តីជំនឿទាំងឡាយរបស់អ្នកនៅអ៊ីម៉ែល
 liahona.lids.org ឬផ្ញើសំបុត្រទៅកាន់ ៖

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

[illegible]

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved. បោះពុម្ពនៅសហរដ្ឋ
អាមេរិក ។

For Readers in the United States and Canada: July 2019 Vol. 18 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Cambodian (ISSN 1538-4535) is published six times a year (January, April, June,

July, October, and December) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$5.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #A0017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). **NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES:** Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

សាសនា ៖ ពរជ័យមួយសម្រាប់ជីវិត និង សហគមន៍របស់យើង

សេ

ចក្ខុវិស័យ និងសាសនាគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃអត្តសញ្ញាណរបស់យើង ។ ជាទូទៅ សេចក្តីជំនឿ និងសាសនារបស់យើងជះឥទ្ធិពលដល់ជីវិតរបស់យើង ។ ការសិក្សាជាច្រើនរបស់និកាយពួកគ្រិស្តសាសនិក និងសាសនាដទៃទៀតបានរកឃើញថា ពួកអ្នកជឿមានស្ថានភាពល្អជាង ហើយហាក់ដូចជាមានការរួមចំណែកច្រើនជាងដល់សហគមន៍របស់ពួកគេ ។ គំហើញពីការស្រាវជ្រាវដែលបានបង្ហាញនេះគឺត្រូវតែជាគំនូរមួយនៃរបៀបជាច្រើន ដែលសាសនាបានជួយធ្វើឲ្យជីវិតយើងបានល្អប្រសើរ ៖

ទំនាក់ទំនង

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើល Arthur C. Brooks *Gross National Happiness: Why Happiness Matters for America—and How We Can Get More of It* (ឆ្នាំ ២០០៨) ទំព័រ ៥២ ។
២. សូមមើល Rodney Stark *America's Blessings: How Religion Benefits Everyone, Including Atheists* (ឆ្នាំ ២០១២) ទំព័រ ៤ ។
៣. សូមមើល Robert D. Putnam *Bowling Alone* (ឆ្នាំ ២០០០) ទំព័រ ៦៦-៦៧ ។
៤. Tyler J. VanderWeele « Does Religious Participation Contribute to Human Flourishing? » *Big Questions Online* ថ្ងៃទី ១៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៧ គេហទំព័រ bigquestionsonline.com ។
៥. Stark *How Religion Benefits Everyone* ទំព័រ ៤ ។
៦. Brooks *Gross National Happiness* ទំព័រ ៤៨ ។
៧. សូមមើល Andrew Sims *Is Faith Delusion? Why Religion is Good For Your Health* (ឆ្នាំ ២០០៩) ទំព័រ ២២០ ។
៨. សូមមើល Stark *How Religion Benefits Everyone* ទំព័រ ៤, ១០៦-១០៧, ១១១ ។

មនុស្សគោរព សាសនា ៖

- ▶ ស្ម័គ្រចិត្តច្រើន^១ ផ្តល់សេចក្តីសប្បុរសច្រើន^២ និងចូលរួមក្តីប និងក្រុមនានាច្រើន ។^៣
- ▶ មានស្ថានភាព « ទំនាក់ទំនងសង្គម និងអាពាហ៍ពិពាហ៍មានលំនឹង » ល្អប្រសើរជាងព្រមទាំងមានបណ្តាញសង្គមច្រើន ។^៤
- ▶ « រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ច្រើនហើយមិនសូវលះលែង [ហើយពួកគេ] បង្ហាញកម្រិតនៃការពេញចិត្តពេញថ្លើមជាមួយនឹងស្វាមីភរិយាពួកគេខ្ពស់ជាង » ។^៥
- ▶ « មួយភាគបីនៃពួកគេទំនងជា...អាចនិយាយបានថា ពួកគេជាមនុស្សរីករាយណាស់ » ។^៦
- ▶ មានអត្រានៃជំងឺបាក់ទឹកចិត្តទាប ហើយពុំសូវមានជំងឺចម្បង ។^៧
- ▶ មាននិន្នាការរស់នៅបានវែងជាងមនុស្សគ្មានសាសនា ៧ ឆ្នាំ ។^៨ ■

សហគមន៍

សុខភាព

អីអូណា វីសៀរ៉ា

ទីក្រុងខៃឌូ ប្រទេសនូវវេលសេឡង់

ទោះបីជាគាត់ប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គក្នុងនាមជាមន្ត្រី កែប្រែក្តី អីអូណាបានរកឃើញកម្លាំង ហើយបន្តស្វែងរក ចិត្ត តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
ត្រីស្ទីណា ស្ទីច ធានថតរូប

ខ្ញុំបានឃើញថា ពេលមនុស្សនៅកន្លែងធ្វើការរបស់អ្នកដឹងថា អ្នកគឺជាសមាជិកសាសនាចក្រ នោះពួកគេនឹងតោងអ្នក និង សាសនាចក្រ ពេលពួកគេឃើញថា អ្នកពុំបន្ទាបបទដ្ឋានរបស់ អ្នក ដោយសារតែបរិយាកាសដែលអ្នកកំពុងស្ថិតនៅ ។ នោះ គឺជាមូលហេតុដែលវាសំខាន់សម្រាប់ខ្ញុំ ឲ្យព្យាយាមធ្វើជាកំលោះ នៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ។

នៅក្នុងស្ថានភាពនីមួយៗ ខ្ញុំគិតថា « តើព្រះអង្គសង្គ្រោះ សព្វព្រះទ័យឲ្យខ្ញុំប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ? » ឬ « តើទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ឲ្យខ្ញុំដោះស្រាយបញ្ហានេះដោយរបៀបណា ? » នៅក្នុង បទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំទាំងអស់ ខ្ញុំព្យាយាមធ្វើឲ្យប្រាកដថា ទង្វើ របស់ខ្ញុំផ្ទុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងធ្វើ ។ ការណ៍ នេះជួយខ្ញុំឲ្យមានហេតុផលកាន់តែច្រើនឡើង ហើយជាមនុស្ស ស្ងប់ចិត្តច្រើន ទោះបីស្ថិតនៅក្នុងការរីករាលដាលនៃបរិយាកាសការងារ លំបាកក្តី ។

រៀនបន្ថែម

ប្រធាន ចូម៉ាស អេស មីនសុន (ឆ្នាំ ១៩២៧- ២០១៨) បានបង្រៀនអំពីសារៈសំខាន់នៃការធ្វើ ជាកំលោះមនុស្សនៅជុំវិញយើង នៅគេហទំព័រ ids.org/go/7197 ។

ស្វែងរករឿងបន្ថែមទៀតនៅក្នុងសៀវភៅ « ការបង្ហាញអំពីសេចក្តីជំនឿ » នៅគេហទំព័រ ids.org/go/18 ។

តើយើងអាចបង្កើតវប្បធម៌នៃ ការរាប់រកគ្នានៅព្រះវិហារ យ៉ាងដូចម្តេច ?

៣ លយើងទៅរួង និងសាខារបស់យើង នោះយើងឃើញមនុស្សដែលហាក់ដូចជាចូលចំណោមយ៉ាងងាយ ។ អ្វីដែលយើងពុំចាប់អារម្មណ៍នោះគឺថា ទោះបីនៅក្នុងអ្នកដែលហាក់ដូចជាចូលចំណោមគ្នា ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែលមានអារម្មណ៍ថាគេមិនស្វាគមន៍ខ្លួនដែរ ។ ឧទាហរណ៍ ថ្មីៗនេះការសិក្សាមួយបានរកឃើញថា យុវវ័យនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកស្ទើរតែជិតពាក់កណ្តាល បានរាយការណ៍ពីការមានអារម្មណ៍រំខាន គេមិនលេងចូល ឬផ្តាច់ខ្លួនចេញពីមនុស្សដទៃ ។^១

វាខាន់ដើម្បីមានអារម្មណ៍ថាគេរាប់រកយើង ។ វាគឺជាតម្រូវការគ្រឹះរបស់មនុស្ស ហើយពេលយើងមានអារម្មណ៍ថាគេមិនរាប់រកយើង នោះយើងឈឺចាប់ ។ ការពុំត្រូវបានគេរាប់រកអាចបង្កើតឲ្យមានអារម្មណ៍កើតទុក្ខ ឬកំហឹង ។^២ ពេលយើងមានអារម្មណ៍ថា យើងមិនចុះចំណោមគេ នោះយើងទំនងជាកមើលកន្លែងមួយដែលយើងមានអារម្មណ៍សុខស្រួលជាង ។ យើងត្រូវជួយមនុស្សគ្រប់រូបឲ្យមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេគឺផ្នែកមួយនៃព្រះវិហារ ។

ការរាប់រកគ្នាដូចព្រះអង្គសង្គ្រោះ

ព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺជាគំរូដ៏ឥតខ្ចោះនៃការផ្តល់តម្លៃ និងរាប់រកមនុស្សដទៃ ។ ពេលទ្រង់បានជ្រើសរើសពួកសាវករបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់ពុំផ្តោតព្រះទ័យលើស្ថានភាពជីវិត ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬវិជ្ជាជីវៈដ៏កោតសរសើរនោះឡើយ ។ ទ្រង់បានផ្តល់តម្លៃដល់ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីនៅឯអណ្តូងទឹក ដោយថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់នាងអំពីភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់ ទោះបីជាពួកសាសន៍សាម៉ារីមើលងាយពួកសាសន៍យូដាបែបណាក្តី (សូមមើល យ៉ូហាន ៤) ។ ទ្រង់ទតទៅលើដួងចិត្ត ហើយពុំរើសមុខអ្នកណាឡើយ (សូមមើល សំយូអែល ១១:៧; គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៣៨:១៦, ២៦) ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានបន្ទូលដូចនេះ ៖

« ខ្ញុំឲ្យសេចក្តីបញ្ញត្តិមួយថ្មីដល់អ្នករាល់គ្នា គឺឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ត្រូវឲ្យស្រឡាញ់គ្នា ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ ។

គេនឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារសេចក្តីនេះឯងគឺ ដោយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក » (យ៉ូហាន ១៣:៣៤-៣៥) ។

តើយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ?

វិធីមួយចំនួនដើម្បីជួយឲ្យមានអារម្មណ៍រាប់អាន និងស្វាគមន៍

- កុំអង្គុយក្បែរមនុស្សដែលៗនៅព្រះវិហារ ។

- បញ្ចូលមនុស្សដទៃនៅក្នុងការសន្ទនា ។

- ឆ្លៀតពេលគិតអំពីអត្តន័យពិតប្រាកដ នៅពេលយើងនិយាយថា សាសនា ចក្រគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ទោះពួកគេមានភាពខុសប្លែកគ្នាក្តី ។ តើ យើងអាចធ្វើឲ្យរឿងនេះក្លាយជាការពិតដោយរបៀបណា ?

- អញ្ជើញមនុស្សដទៃឲ្យក្លាយជាផ្នែកមួយនៃជីវិតអ្នក ។ អ្នកអាចបញ្ចូល ពួកគេទៅក្នុងសកម្មភាពនានាដែលអ្នកកំពុងដាក់ផែនការ ។

- បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និងថ្លែងពាក្យសរសើរដោយស្មោះស ។

- សូមកុំឈប់រាប់អានមនុស្ស ដោយគ្រាន់តែបុគ្គលនោះពុំមានអ្វីដូចដែលអ្នក រំពឹងចង់បាន ។

- ពេលអ្នកឃើញបុគ្គលនោះមានអ្វីមួយពិសេស សូមចាប់អារម្មណ៍លើ លក្ខណៈពិសេសនោះ ជាជាងការមើលរំលង ឬព្រងើយកន្តើយនឹង លក្ខណៈពិសេសនោះ ។

- ស្វែងរក និងបង្កើតចំណាប់អារម្មណ៍រួម ។

- កុំមើលតែសំបកក្រៅរបស់មនុស្ស តែត្រូវមើលភាពពិតនៃមនុស្សនោះ ។ (សម្រាប់ប្រធានបទនេះ សូមមើល « ការងារបម្រើការមើលទៅមនុស្ស ដទៃ ដូចព្រះអង្គសង្គ្រោះទ្រង់ទត » លីអាហ្វណា ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩ ទំព័រ ៨-១១) ។

បានទទួលបានតាមរយៈការរាប់អាន

គ្រីស្ទ ហ៊ូចជេរី បានប្តូរទៅរស់នៅប្រទេសមួយផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមបាន បំផ្លិចបំផ្លាញស្រុកកំណើតរបស់គាត់ ។ គាត់ពុំនិយាយភាសាប្រទេសនោះបានល្អទេ ហើយពុំស្គាល់មនុស្សណាម្នាក់នៅក្នុងភូមិថ្មីរបស់គាត់ដែរ ដូច្នេះនៅគ្រាដំបូងគាត់ មានអារម្មណ៍ថា នៅដាច់តែឯង និងឯកោ ។

ក្នុងនាមជាសមាជិកសាសនាចក្រ គាត់បានលើកទឹកចិត្តខ្លួនឯង ហើយចាប់ផ្តើម ចូលរួមរដ្ឋប្បវេណីរបស់គាត់ ។ គាត់បានបារម្ភថា ក្នុងខាងភាសាដ៏ពិបាកដែលគាត់មាន នឹងរារាំងមនុស្សមិនឲ្យចង់និយាយជាមួយគាត់ ឬគាត់នឹងត្រូវគេវិនិច្ឆ័យដោយសារ គាត់ជាស្ត្រីនៅលើវ ។

ប៉ុន្តែគាត់បានជួបមនុស្សដទៃដែលមើលរំលងភាពខុសប្លែករបស់គាត់ ហើយ បានស្វាគមន៍គាត់ទៅក្នុងសហគមន៍នៃមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេបានឈោង ទៅរកគាត់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក គាត់មានភាព មមាញឹកក្នុងការជួយបង្រៀនថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សា ។ កុមារគឺជាគំរូអស្ចារ្យបំផុត ស្តីពីការទទួលយក និងអារម្មណ៍ថាមានគេស្រឡាញ់ចូលចិត្ត និងត្រូវការ ដែលបាន ពង្រឹងសេចក្តីជឿរបស់គាត់ ហើយបានជួយពង្រឹងភក្តីភាពដ៏យូរអង្វែងរបស់គាត់ ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។

មិនថាវាជាហេតុផលណាទេ យើងពុំគួររង់ចាំការឈាត់ទៅជួយដោយ ក្តីស្រឡាញ់ឡើយ ។ អ្វីដែលយើងនិយាយ និងអ្វីដែលយើងធ្វើអាចបង្កើតអារម្មណ៍ មួយដែលមនុស្សទាំងអស់មានអារម្មណ៍ថា ពួកគេមានអ្នកស្វាគមន៍ ហើយពួកគេ មានអ្នកត្រូវការពួកគេ ។

វាពុំងាយស្រួលជានិច្ចទេ ដើម្បីមានអារម្មណ៍សុខស្រួលនៅជុំវិញមនុស្សដែល មានភាពខុសប្លែកពីយើងនោះ ។ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការអនុវត្ត នោះយើងអាច ស្វែងរកតម្លៃនៅក្នុងភាពខុសប្លែកគ្នាបានប្រសើរឡើង ហើយមានអំណរគុណ ចំពោះលក្ខណៈពិសេសដែលបុគ្គលម្នាក់ៗបានរួមចំណែក ។ ដូចអែលឌើរ ខៀវប៊ែរ អេស្ទ អុដដូហ្វ កូរ៉េនៃពួកសាក្សីដ៏បំផុតនៃការបង្រៀនថា ភាពផ្សេងៗគ្នារបស់ យើងអាចជួយយើងឲ្យក្លាយជាមនុស្សកាន់តែប្រសើរ កាន់តែរីករាយឡើង ៖ « ចូរ មកជួយយើងស្ថាបនា និងពង្រឹងវប្បធម៌មួយនៃការព្យាបាល សន្តានចិត្តល្អ និងមាន សេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះបុគ្គលត្រីទាំងអស់របស់ព្រះ » ។^៣ ■

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើល Alexa Lardieri « Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So » *U.S. News* ថ្ងៃទី ១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ គេហទំព័រ usnews.com ។
២. សូមមើល Carly K. Peterson, Laura C. Gravens, and Eddie Harmon-Jones « Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism » *Social Cognitive and Affective Neuroscience* វ៉ុលទី ៦ លេខ ៣ (ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១) ទំព័រ ២៧៧-២៨៥ ។
៣. ខៀវប៊ែរ អេស្ទ អុដដូហ្វ « Believe, Love, Do » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៤៨ ។

ស្វែងរកបន្ថែមទៀត

សម្រាប់គំនិតបន្ថែម សូមអាន « យើងអាចធ្វើបានប្រសើរ ៖ ការស្វាគមន៍មនុស្សដទៃចូល មកក្នុងក្រុម » *លីអាហ្គណា* ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧ ។

សូមអនុវត្តវា

សិស្ស លីនដា ខេ បឺតុន អតីតប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅមានប្រសាសន៍ ថា ៖ « ដំបូងសង្កេត បន្ទាប់មកបម្រើ » (*លីអាហ្គណា* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៧៨) ។ ការធ្វើតាមការទូន្មាននេះអាចជួយយើងបង្កើតរូប និងសាខា ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេមានអ្នករាប់រក និងត្រូវការ ។ នេះគឺជាយោបល់មួយចំនួនបន្ថែមទៀតដើម្បីពិចារណា ៖

- ពេលយើងចូលទៅក្នុងអគារព្រះវិហារ យើងអាច **រកមើល ហើយសង្កេត** ថា តើព្រះអម្ចាស់ចង់ឲ្យយើងនាំមិត្តភាពរបស់យើងទៅកាន់នរណាគេនៅថ្ងៃ នោះ ។
- ជួនកាលយើងបានព្រងើយកន្តើយនិងមនុស្សដែលមានភាពខុសប្លែកពី យើង ឬមនុស្សដែលហែលឆ្លងកាត់ត្រាដីលំបាកមួយ ដោយសារយើង ខ្លាចថា យើងនឹងនិយាយខុសអ្វីមួយ ។ ការណ៍នេះអាចធ្វើឲ្យពួកគេមាន អារម្មណ៍ថា នៅដាច់ពីគេ ដោយឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីគ្មាននរណាម្នាក់និយាយរក ពួកគេ ។ **សូមអង្គុយក្បែរពួកគេ បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយសួរសំណួរ ស្មោះស្មា** ។ សួរពួកគេអំពីបទពិសោធន៍នៃឧបសគ្គដែលពួកគេមាន និង របៀបដែលអ្នកអាចជួយបាន ។
- នៅក្នុងការឡើងនិយាយ និងក្នុងមេរៀនថ្ងៃអាទិត្យរបស់យើង យើង អាចជ្រើសរើស **ប្រើឧទាហរណ៍នានា ដែលបង្ហាញចាបុគ្គលម្នាក់ៗ និង ក្រុមគ្រួសារដែលមានស្ថានភាពផ្សេងៗគ្នា** អាចរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ហើយរីករាយនឹងពរជ័យនៃដំណឹងល្អ ។
- សមាជិកថ្នាក់អាចមានពរជ័យដ៏មហិមា ពេលគ្រូបង្រៀន **ដាក់បញ្ចូលគ្នាទូរ សមាជិកដែលមានអាយុ សញ្ជាតិ និងស្ថានភាពគ្រួសារផ្សេងៗគ្នា** ។ យើងមានអ្វីជាច្រើនដែលត្រូវរៀនពីសមាជិកសាសនាចក្រស្មោះត្រង់ជាច្រើន ដែលមានបទពិសោធន៍ផ្សេងពីយើង ។
- គ្រូបង្រៀនអាចបង្កើតកន្លែងដ៏មានសុវត្ថិភាពមួយសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ឲ្យចែកចាយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេនៅក្នុងការរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ។ ពេលពួកគេចែកចាយអ្វីមួយ គ្រូបង្រៀនអាច **ឆ្លើយតបដោយវិជ្ជមានចំពោះ អ្វីដែលបានបានចែកចាយនោះ** ។ នោះសមាជិកក្នុងថ្នាក់ហាក់ដូចជាមាន ទំនុកចិត្ត និងមានចិត្តក្នុងការចែកចាយយោបល់របស់ពួកគេ ។

ពួកយើងគឺជាសាក្សី ៖ ពួកសាវកដប់ពីរនាក់បច្ចុប្បន្ន

ពួកសាវកសម័យទំនើបចែកចាយយោបល់របស់ពួកលោកស្តីពីការហៅបម្រើដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ពួកលោក ។

ដោយ សារ៉ា ផេន ប៊ែរ និង ផេសុន ស្ទីនសិន
ព័ត៌មានសាសនាចក្រ

នៅក្នុងរយៈពេល ១៨៩ ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីការបង្កើតសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយមក មានបុរសចំនួន ១០២ រូបត្រូវបានហៅបម្រើជាសមាជិកក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ ។ ទោះបីជាព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើននៅក្នុងសាសនាចក្រចាប់តាំងពីពេលនោះមកក្តី កាតព្វកិច្ចគ្រឹះរបស់សាវកនៅតែបន្តនៅដដែល ។ នៅក្នុងការិយាល័យរបស់លោកកែវវិសាលដ្ឋានព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប្រធាន អិម វ៉ែល បាឡីដ ប្រធានស្តីទីក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានថ្លែងអំពីការទទួលខុសត្រូវខាងវិញ្ញាណដែលបានប្រទានទៅឲ្យពួកសាវក ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅជុំវិញពិភពលោក អំពីទំនាក់ទំនងពិសេសដែលពួកលោកចែកចាយជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងអំពីការយល់ខុសជាទូទៅមួយចំនួនអំពីការធ្វើជា « សាវក អ្នកមើលឆុត និងអ្នកទទួលវិវរណៈ » ។ នៅពេលបានសួរលោកថា តើមានសមាជិកក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ផ្សេងណាទៀតដែលលោក ផ្តល់អនុសាសន៍ឲ្យថ្លែងពីការហៅបម្រើដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ពួកលោក សម្រាប់ជាផ្នែកមួយនៃអត្ថបទនេះ ប្រធានបាឡីដបានឆ្លើយយ៉ាងលឿនថា « បាទ ។ គឺពួកលោកទាំងអស់គ្នា » ។

ការស្តាប់ និងការយល់ចិត្តគ្នា

ឧបសគ្គធំៗប្រឈមមុខនឹងពួកសាវកបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ពួកលោកផ្តល់ការងារបម្រើដល់ក្រុមជំនុំនៅទូទាំងពិភពលោកដែលជួបនឹងការរើបរើជួលផ្នែកនយោបាយ ការបែកបាក់គ្រួសារ សម្ពាធប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមឥតស្រាកស្រាន្ត និងភាពពុំប្រាកដប្រជាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ។ វាសំខាន់ដែលពួកសាវកត្រូវយល់ពីឧបសគ្គនិងកាលៈទេសៈនានាដែលសមាជិកប្រឈមមុខ ។

ក្នុងនាមជាថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ពួកសាវកត្រូវស្គាល់មនុស្ស និងកាលៈទេសៈរបស់ពួកគេ ដើម្បីអាចបម្រើពួកគេបានប្រសើរឡើង ។

អែលឌើរ អូលីសេស សូម៉ីស បានមានប្រសាសន៍ថា « យើងត្រូវតែរៀនពីរឿងនានាដែលជះឥទ្ធិពលដល់ជីវិតរបស់មនុស្ស ។ ពួកសាវកត្រូវស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ការសួរសំណួរ និងការទទួលការបំផុសគំនិត វិវរណៈជាប់ជានិច្ចមួយ » ។

ប្រធានបាទីវិជមានប្រសាសន៍ថា វាសំខាន់ដូចទៅនឹងការយល់នូវអ្វីដែលសមាជិកប្រឈមមុខដែរ នោះវាកាន់តែសំខាន់ដើម្បីឲ្យពួកសាវកស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់នូវសំឡេងដឹកនាំរបស់ព្រះ ហើយដឹងពីព្រះទ័យព្រះ ។ ប្រធានបាទីវិជបានមានប្រសាសន៍ថា « នេះគឺជាសាសនាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយការអញ្ជើញសំខាន់របស់យើងគឺត្រូវប្រាកដថា យើងដឹងអ្វីដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យយើងធ្វើការនៅក្នុងនគរទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ » ។

ពួកសាក្សីពិសេស

ពេលសាវកគ្រប់រូបថ្លែងអំពីការហៅបម្រើរបស់លោក វាបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ភ្លាមថា បញ្ហាផ្នែករដ្ឋបាលពុំមែនជាកង្វល់ចម្បងរបស់ពួកលោកទេ ។ ការទទួលខុសត្រូវចម្បងរបស់ពួកលោកគឺ ពិតប្រាកដដូចទៅនឹងការទទួលខុសត្រូវដែលតែងតែមានគឺ—ពួកលោកត្រូវធ្វើជា « សាក្សីពិសេសចំពោះព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល » (គ. និង ស. ១០៧:២៣) ។

ប្រធានបាទីវិជមានប្រសាសន៍ថា ការដឹកនាំចុងក្រោយរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់ពួកសាវករបស់ទ្រង់ (សូមមើល ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) គឺ ចេញទៅ « បង្រៀន ថ្លែងទីបន្ទាល់ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងស្ថាបនា ព្រមទាំងពង្រឹងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ » ។

ការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកសាវកបច្ចុប្បន្ននេះក៏ពុំបានផ្លាស់ប្តូរដែរ ។ អែលឌើរ ដេវីឌ អេ បែដណា បានមានប្រសាសន៍ថា « រឿងដំបូង និងសំខាន់បំផុតគឺគ្រប់ពេលទាំងអស់ ពួកយើងគឺជាសាក្សីនៃការពិតអំពីការមានព្រះជន្មរស់របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ពួកយើងពុំមែនជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ ពួកយើងគឺជាអ្នកផ្តល់ការងារបម្រើនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។

អែលឌើរ ជែហ្វ្រី អ័រ ហូឡិន បានមានប្រសាសន៍ថា ពួកសាវកមានការទទួលខុសត្រូវ « ដើម្បីធ្វើជាពួកសាក្សីដ៏រស់រវើក » ដែលទៅ « ពិភពលោកទាំងអស់ » ។ លោកបានថ្លែងថា « បើនិយាយអំពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រ យើងចង់

ឲ្យអង្គភាពនៃសាសនាចក្រនេះដែលនៅសែនឆ្ងាយបំផុតទទួលបានអារម្មណ៍ថា មានតំណភ្ជាប់ដ៏ជិតស្និទ្ធមួយរវាងពួកគេ និងព្យាករណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់ ។ គេតែងនិយាយថា « សាសនាចក្រធ្វើឲ្យផែនដីតូច » ។ ក្នុងករណីដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយពួកសាវ័ក យើងសង្ឃឹមថា ការណ៍នេះវាអញ្ជឹងមែន » ។

ការឈោងទៅជួយដល់គ្រប់ស្តេក

អែលឌើរ ហ្វីនចិន អិល យុក បានពន្យល់ថា រយៈពេលបួនឆ្នាំម្តង គ្រប់ស្តេកនិងរូង មណ្ឌល និងសាខានៅក្នុងសាសនាចក្រ មានសមាជិកមួយរូបនៃពួកដប់ពីរនាក់ទៅទស្សនកិច្ច ហើយជួបជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំរបស់អង្គភាពនោះ—ហើយបំពាក់បំប៉នពួកគេអំពីអាទិភាពនៃពួកព្យាករណ៍ ។

លោកបានមានប្រសាសន៍ថា « សន្និសីទថ្នាក់ដឹកនាំបានអនុញ្ញាតឲ្យយើងបំពេញការត្រាស់បង្គាប់ខាងគោលលទ្ធិរបស់យើង ដើម្បី « | សាង | សាសនាចក្រឡើង និង | កាន់កាប់ | គ្រប់ទាំងកិច្ចការនៃសាសនាចក្រនៅគ្រប់សាសន៍ » | គោលលទ្ធិនិងសេចក្តីសញ្ញា ១០៧:៣៤ | ក្រោមការដឹកនាំរបស់គណៈប្រធានទីមួយ ។

អែលឌើរបែដណាបានមានប្រសាសន៍ផ្សេងៗថា បទពិសោធន៍នៃការណែនាំដ៏មានឥទ្ធិពលពីសមាជិកនៃក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ ជួយថ្នាក់ដឹកនាំក្នុងមូលដ្ឋានទាំងនេះ ពេលពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗ ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត និងជួយ

ជ្រោមជ្រែងដល់សមាជិកឲ្យទប់ទល់នឹងឧបសគ្គរបស់ពួកគេ ។

អែលឌើរ ជេរីត ដ៍បុលយូ ហ្គុង បានមានប្រសាសន៍ថា « ពេលយើងធ្វើដំណើរទៅកន្លែងផ្សេងៗ យើងទទួលបានអារម្មណ៍នៃសេចក្តីល្អរបស់សមាជិក ។ យើងស្តាប់ពូបទពិសោធន៍នានា ហើយយើងរៀនរៀននានាដែលជួយយើងឲ្យយល់ ពេលយើងប្រឹក្សាមគ្គុទ្ទេសក៍ អំពីរឿងដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗនៃពិភពលោកនិងក្រុមផ្សេងនៅក្នុងសាសនាចក្រ » ។

អែលឌើរយុកបានមានប្រសាសន៍ថា ការធ្វើដំណើរទៅសន្និសីទថ្នាក់ដឹកនាំ « ផ្តល់ឱកាសដល់ពួកយើងឲ្យទាក់ទងជាមួយមនុស្សអស្ចារ្យ និងគួរឲ្យស្រឡាញ់ » ។ យើងទៅផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយយើងមានឱកាសផ្តល់ការងារបម្រើដល់ពួកគេ ។ . . វាគឺជាការផ្តល់ការងារបម្រើដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលធ្វើឲ្យដួលដួងចិត្តយើងយ៉ាងខ្លាំង ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា « យើងធ្វើកិច្ចការនេះដោយមានការដឹកនាំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រមទាំងជាមួយចំណេះដឹងដែលបានរៀនតាមរយៈបទពិសោធន៍ ដែលបទពិសោធន៍ខ្លះវាពិសិដ្ឋខ្លាំងពេកដើម្បីចែកចាយ » ។

ទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់ៗ

បន្ទាប់ពីរយៈពេល ៤៣ ឆ្នាំ ក្នុងនាមជាពួកអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចទូទៅ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ទីបួននៃការបម្រើរបស់លោកក្នុងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរ

រូបភាពប្រែប្រួលពីការពិពណ៌នាដោយស្រីស្រីប្រាប់ទាំងស្រុង យាយ ហាវី អនឌីស៊ីន

នាក់ កាតព្វកិច្ចរបស់ប្រធានបាទីស្ទ បាននាំលោកទៅកាន់ប្រទេសស្ទើរតែទាំងអស់ នៅក្នុងពិភពលោក អនុញ្ញាតឲ្យលោកផ្តល់ការងារបម្រើដោយផ្ទាល់ដល់សមាជិក និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារាប់មិនអស់ ។ មនុស្សរាប់លាននាក់បានស្តាប់ សុន្ទរកថាសន្តិសុខទូទៅ និងការប្រជុំធម្មនិដ្ឋានរបស់លោក ។ ប៉ុន្តែដោយសារ លោកមានការទទួលខុសត្រូវទូទាំងសកលលោក នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអនុញ្ញាត ឲ្យលោកទាក់ទង និងផ្តល់ពរដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ ។ លោកបានថ្លែងថា នេះហាក់ដូច ជាបៀបរបបសម្រាប់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ « ជូនកាលខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយពីមនុស្ស ម្នាក់ដែលសរសេរថា ខ្ញុំបានទៅការប្រជុំមួយ ហើយអ្វីដែលលោកបានថ្លែងបាន ផ្លាស់ប្តូរជីវិតខ្ញុំ » ។ នោះគឺជាព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ព្រះអម្ចាស់ខ្ជល់ ព្រះទ័យនិងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ សូម្បីតែរឿងតូចតាចក្តី ។

អែលឌើរ បែដណាបានមានប្រសាសន៍ថា « បទពិសោធន៍ដ៏ផ្អែមល្អម សាមញ្ញ រាប់មិនអស់ដែលមានជាមួយសមាជិកសាសនាចក្រនៅទូទាំងពិភពលោក » កំណត់ ពីការងារបម្រើនៃពួកសាវ័ក ។ អែលឌើរ បែដណាបានថ្លែងថា « ព្រះអម្ចាស់បញ្ជូន សមាជិកម្នាក់ក្នុងក្រុមនៃពួកដប់ពីរនាក់ ទៅកាន់កន្លែងជាក់លាក់ក្នុងគ្រាដ៏សំខាន់ ជាក់លាក់ដែលពួកយើងជួបពួកបរិសុទ្ធច្រូងក្រោយដ៏ស្មោះត្រង់ និងមនុស្ស ផ្សេងទៀត ដែលជាមួយៗកំពុងជួបការលំបាក ឬកំពុងត្រូវការការល្អឯមេ និងការគាំទ្រ ។ ព្រះរៀបចំទំនាក់ទំនងទាំងនោះ » ។

ពាក្យ សាវ័ក កើតមកពីពាក្យភាសាក្រិកមានន័យថា « ត្រូវបានបញ្ជូន » ។ ដូចជាពួកសាវ័កជំនាន់ដើមដែរ ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅតែបញ្ជូនពួកសាវ័ករបស់ ទ្រង់ « ទៅពេញសព្វក្នុងលោកីយ៍ទាំងមូល » (ម៉ាកុស ១៦:១៥-១៦) ។

អែលឌើរ រ៉ូណាល អេ វ៉ាសបាន បានមានប្រសាសន៍ថា បន្ទាប់ពីការហៅរបស់ លោកនៅក្នុងតំណែងជាសាវ័កមក លោកបានរៀនថា លោកត្រូវបន្ថែមម៉ោង លើសកម្មភាពជាប្រចាំនៅក្នុងជីវិតលោក ដើម្បីលោកអាចស្វាគមន៍សមាជិក សាសនាចក្រ និងមនុស្សដទៃទៀត ។ លោកបានពោលថា « វាពុំមែនអំពីខ្ញុំនោះ ទេ ។ វាគឺជាការគោរព និងការផ្តល់កិត្តិយសដែលសមាជិកនៃសាសនាចក្រនេះមាន ចំពោះតំណែងនៃភាពជាសាវ័ក » ។

អែលឌើរ វ៉ាសបាន បានមានប្រសាសន៍ថា អំឡុងពេលនៃការតែងតាំងលោក ទៅជាសាវ័ក លោកត្រូវបានបង្គាប់ថា « យើងសូមដាក់អ្នកនៅក្នុងតំណែងមួយ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីពិសេសនៃព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅទូទាំងពិភពលោក . . . នៅ គ្រប់ពេល និងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ » ។ ពាក្យទាំងនោះមាននៅក្នុង ការតែងតាំងរបស់ខ្ញុំ ៖ « នៅគ្រប់ពេល និងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ » ។

ទំនាក់ទំនងសំខាន់មួយ

ពួកសាវ័ក និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងរបស់សាសនាចក្រជាង ៧០០០០ នាក់ ចែកចាយទំនាក់ទំនងដ៏ពិសិដ្ឋ និងឯករាជ្យមួយ ។

អែលឌើរ ខេល ជី ធនឡាន់ បានពន្យល់ថា ពាក្យ សាវ័ក កើតមកពីពាក្យ ភាសាក្រិកមានន័យថា « ត្រូវបានបញ្ជូន » ។ សូមពិចារណាអំពីការកំណត់ពី ការទទួលខុសត្រូវរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់ពួកសាវ័ករបស់ទ្រង់ពីបុរាណ ៖ « ចូរ អ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកីយ៍ទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅដល់ គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ចុះ ។ អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះ នឹងបានសង្គ្រោះ » (ម៉ាកុស ១៦:១៥-១៦) ។

ប្រធានបាទីស្ទបានថ្លែងថា នៅក្នុងការធ្វើតាមការត្រាស់បង្គាប់នោះ ពួកដប់ពីរ នាក់ត្រូវ « ចុះប្រឡូកយ៉ាងសុចរិត » នៅក្នុងកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា និង ការចែកចាយសារលិខិតនៃដំណឹងល្អ ។

ដូចបុរសពីបុរាណដែរ ពួកសាវ័កបច្ចុប្បន្ននេះបានផ្ទេរកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកលោក ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សដទៃ ប្រកបដោយការអធិស្ឋាន ។ ហើយ នៅក្នុងលក្ខណៈដូចជាសាវ័កដែរ នោះពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាត្រូវបានបញ្ជូនទៅ ទូទាំងពិភពលោកដើម្បីបង្រៀនដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ អែលឌើរ បែដណាមាន ប្រសាសន៍ថា « ពួកដប់ពីរនាក់អនុវត្តកូនសោដែលពួកលោកមាន ដែលចាត់ពួកគេ ឲ្យទៅបេសកកម្ម ។ ដូច្នេះពួកយើងបានបញ្ជូនពួកគេឲ្យទៅ » ។

ព្រះអម្ចាស់បន្តធ្វើជាងាយកដឹកនាំកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ទ្រង់ផ្តល់សិទ្ធិ អនុញ្ញាតឲ្យពួកសាវ័កនៅរស់របស់ទ្រង់ ដែលត្រូវបានចាត់នៅគ្រាផ្សេងៗ ដើម្បី បម្រើនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ដើម្បីប្រាប់ពីព្រះទ័យ ទ្រង់ ដល់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងដែលកំពុងបម្រើនៅក្នុងតំបន់ បេសកកម្ម ។ អែលឌើរ បែដណាបានមានប្រសាសន៍ថា កាតព្វកិច្ចរបស់បេសកកម្ម គឺលើសពីការ « ដំណើរការអង្គការ » មួយទៅទៀត ។ ពួកសាវ័កកាន់កូនសោនៃ

ប្រធានបាញ់នៅប្រទេសអេស្ប៉ាញ

អែលឌើរហ្សឺននៅប្រទេសអង់គ្លេស

អែលឌើរអុជដូហ្សានៅប្រទេសស្លូវ៉េនី

ការប្រមូលរាស្ត្រអឺរ៉ុប ។ លោកបានថ្លែងថា « យើងកំពុងផ្តល់ការយល់ដឹង និងការដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីឲ្យកិច្ចការនេះប្រព្រឹត្តទៅតាមរបៀបដែល ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ » ។

អែលឌើរ ខៀវីថើរ អេស្ប៉ាញ ជាប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ រូបចម្លាក់សិរីទ្ធីនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមួយគូដាក់ នៅលើតុធ្វើការក្នុងការិយាល័យរបស់លោក បានបង្ហាញពីការដាក់កងយ៉ាងលឿន ប្រហែលជាប្រញាប់ទៅការណាបជួបបង្រៀនមួយ ។ នៅពេលណាដែលលោក សិក្សាពីរូបចម្លាក់សិរីទ្ធីនោះ លោកនឹកដល់ទំនាក់ទំនងដែលមិនអាចផ្តាច់បានរវាង ពួកសាវ័ក និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ « ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាគ្រប់ រូបក្នុងចំណោមពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទាំង ៧០០០០ នាក់កំពុងធ្វើការបម្រើ ដ៏ពិសិដ្ឋមួយ ហើយត្រូវបានហៅដោយព្រះ ជាមួយនឹងលិខិតមួយមកពីពួកការី របស់ព្រះ ដើម្បីធ្វើជាតំណាងឲ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ពួកគេគឺជាដៃជើងរបស់ពួកដប់ ពីរនាក់ » ។

អែលឌើរបានប្រសាសន៍ថា « នៅពេលណាដែលយើងមានពេល យើងជួបពួកគេ ។ យើងទុកឲ្យពួកគេសួរសំណួរ ។ យើងព្យាយាមជួយពួកគេ ស្វែងរក បង្រៀន ជ្រមុជទឹក និងពង្រឹងដល់បុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ។

ដោយធ្វើការជាមួយគ្នា នោះក្រុមទាំងពីរត្រូវបានបញ្ជូនទៅ ដើម្បីចែកចាយ ដំណឹងល្អនៅទូទាំងពិភពលោក ។ អែលឌើរ ឌី ថត គ្រីស្ទូហ្វីសិន បានមាន ប្រសាសន៍ថា « យើងចាត់ទុកពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងជាដៃគូរបស់ យើង » ។

ការយល់ខុស

អែលឌើរ ហ្គ្រី អឺ ស្ទីវីនស៊ុន បានមានប្រសាសន៍ថា ខណៈដែលអ្នកសង្កេត ខាងក្រៅមួយចំនួនអាចគិតថា សាសនាចក្រត្រូវបានដឹកនាំដូចជាក្រុមហ៊ុនមួយ នោះភាពជាសាវ័ក « ពុំមែនដូចអ្នកជំនួញប្រតិបត្តិម្នាក់ឡើយ វាខុសពីនោះខ្លាំង ណាស់ ។ តួនាទីរបស់សាវ័កមួយរូបនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺពិតជាតួនាទី នៃការងារបម្រើ តួនាទីនៃពួកគ្រូងង្វាល » ។ តួនាទីនៃការធ្វើជាសាក្សីរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់ពិភពលោក « អប់រំ និងចង្អុលបង្ហាញពួកយើង » ។

អែលឌើរ នែល អិល អាន់ឌើរសិន បានមានប្រសាសន៍ថា នៅក្នុងក្បួននៃ ពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ គ្មានក្រុមប្រឆាំង គ្មានក្រុមបញ្ចុះបញ្ចូល ឬក្រុមផ្ដោតលើ អំណាចនោះទេ ។ មាន « គំនិតផ្សេងគ្នា » ប៉ុន្តែ « គ្មានភាពអត្ថានិយមទេ » ។

អែលឌើរអាន់ឌើរសិនបានមានប្រសាសន៍ថា ព្រះអម្ចាស់ដាក់មនុស្សជាច្រើន ដែលមានវិជ្ជាជីវៈ និងប្រវត្តិប្រែប្រួលគ្នា ។ ប៉ុន្តែ « ពួកលោកមានទីបន្ទាល់អំពី ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងមានភាពរាបសាដូចគ្នា ។ ពួកលោកមិនស្វែងរកមុខតំណែង ពួកលោកមិនព្យាយាមធ្វើជាមនុស្សឆ្លាតជាងគេបំផុតនៅក្នុងក្រុមនោះឡើយ ។ ព្រះអម្ចាស់អាចធ្វើការជាមួយស្ថានភាពនោះ ។ ខ្ញុំពុំធ្លាប់ឃើញនរណាម្នាក់ ។ នៅក្នុងពួកដប់ពីរនាក់ ។ បង្ហាញកំហឹងឡើយ ហើយខ្ញុំពុំធ្លាប់ឃើញនរណាម្នាក់ ប្រមាថគ្នាឡើយ » ។

អែលឌើរអុជដូហ្សាបានមានប្រសាសន៍ថា ភាពរាបសាកំណត់ពីភាពជាសាវ័ក ។ ការហៅរបស់ពួកលោកធ្វើឲ្យពួកលោកមានគេទទួលស្គាល់ស្ទើរតែគ្រប់ទីកន្លែង ដែលពួកលោកធ្វើដំណើរ « ប៉ុន្តែយើងដឹងថា វាពុំមែនអំពីពួកយើងនោះទេ—វាគឺ អំពីទ្រង់ ។ យើងកំពុងតំណាងឲ្យទ្រង់ ។ . . វាគឺស្តីពីភាពមហិមារបស់ទ្រង់ ។

យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានហៅឲ្យបម្រើ

បន្ទាប់ពីការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ នោះ ទ្រង់បានបង្ហាញពួកសិស្សទ្រង់រយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ ហើយក្រោយមក ទ្រង់បានយាង

អែលឌើរគ្រីស្ទូហ្វីសិននៅប្រទេសម៉ិកស៊ិក

វេលាខ្ចីរមែងណាទៅប្រទេសញ្ចូរ”

វេលាដើរយុគនៅព្រៃទេសអាម្សង់ទីន

ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ។ ដោយទុកឲ្យមានតំណែងចន្លោះមួយនៅក្នុងភ្លឺមនៃពួកសារក
ដប់ពីរនាក់—ដែលវាកើតមកពីការក្បត់ និងមរណភាពរបស់ យូដាស—អ៊ីស្ការីយ៉ុត—
នោះសមាជិកនៃភ្លឺមបានប្រជុំគ្នា ហើយទូលអង្គរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

បុរសពីររូបគឺ ម៉ាត់ធាស និង បារសាបាស ត្រូវបានរកឃើញ ហើយពួកសាវក
បានអធិស្ឋានទូលឲ្យព្រះអម្ចាស់បង្ហាញថា « ទ្រង់មើលអ្នកណាក្នុងបណ្តាអ្នកទាំង២
នេះ . . . នោះគេចាប់ឆ្នោតត្រូវល្បើបម៉ាត់ធាស រួចគេក៏វាបគាត់បញ្ចូលជាមួយនឹង
ពួកសាវកទាំងដប់មួយនាក់ » (សូមមើល កិច្ចការ ១:២៣-២៦) ។

មែលឌើរមនឡានបានពន្យល់ថា ចាប់តាំងពីនោះមកដល់ឥឡូវ « ការហៅ
ជាសារកពុំមែនជាការសម្រេចបាន ឬសមិទ្ធិផលអ្វីមួយឡើយ ។ វាពុំមែនជា
ការហៅបម្រើដែលយើងខំឲ្យបាននោះទេ ។ ម៉ាត់ធាស ក្នុងពិជ្ជកម្ម ១ នៃគម្ពីរ
កិច្ចការ ត្រូវបានព្រះជ្រើសរើសជំនួសឲ្យការរើសយកការសាបាស ។ ព្រះពុំបាន
ប្រាប់យើងពីមូលហេតុអ្វីឡើយ ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងគួរដឹងនោះគឺថា ទីបន្ទាល់
របស់ពារសាបាសដែលគោរពព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
របស់ទ្រង់នោះ គឺស្មើគ្នាទៅនឹងទីបន្ទាល់របស់ម៉ាត់ធាសដែរ » ។

លោកបានពន្យល់ថា ព្រះបានជ្រើសរើស ។ « ប្រសិនបើបានសាធារណជន
បំពេញការហៅបម្រើដែលលោកបាន នោះរង្វាន់របស់លោកពុំខុសពីអ្វីដែល
ម៉ាត់ធាសបានទទួល ប្រសិនបើលោកតម្លើងការហៅបម្រើរបស់លោកនោះ » ។

ប្រធានបាឡីដបានមានប្រសាសន៍ថា ដូចជាទីបង្គោលរបស់បារសាបាសស្មើនឹង

ដែលខ្មោចខ្មោសនៅប្រទេសប្រុសីល

ទីបន្ទាល់របស់ម៉ាត់ផាសដែរ នោះសមាជិកសាសនាចក្រគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាន
ហើយអាច « អភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងដូចជាសាក្សីជាមួយព្រះអម្ចាស់ដែរ » ។

ការបម្រើដល់ព្រះអម្ចាស់ និងសាសនាចក្រីក្រជា « ឯកសិទ្ធិ និងរាជ្យមួយ » ។
 អែលឌើរអុជដូលបានមានប្រសាសន៍ថា « វាជាកិត្តិយសមួយ ។ ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញ
 សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដល់ពួកយើង ហើយយើងអាចបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់
 ចំពោះព្រះអម្ចាស់វិញ តាមរយៈការធ្វើអ្វីដែលទ្រង់សុំឲ្យពួកយើងធ្វើ » ។

បទពិសោធន៍ដ៏ពិសិដ្ឋមួយ

អែលឌើរអាង់ឌើរសិនបានថ្លែងថា ការធ្វើជាផ្នែកមួយនៃក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ ដែលរស់រវើកគឺជាបទពិសោធន៍ពិសិដ្ឋមួយ ។ « ពេលយើងថ្លែងទីបន្ទាល់ នោះទីបន្ទាល់នោះបានចូលទៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្ស ដោយសារតែការតែងតាំង របស់យើង » ។

អែលឌើរត្រីស្តូហ្វីសិនបានមានប្រសាសន៍ថា នៅគ្រាដំបូងនៃការងារបម្រើជា
សាក្សីរបស់លោក លោកមានអារម្មណ៍ស្មុគស្មាញ ដោយសារតែការរំពឹងទុកដែល
បានដឹង ។ ប៉ុន្តែក្រោយពីលោកបានទទួលសារលិខិតសាមញ្ញមួយពីព្រះអម្ចាស់ ៖
« ចូរបង្ហូរខ្លួនអ្នក និងអ្វីដែលមនុស្សអាចគិតអំពីអ្នក ទោះបីពួកគេកោតសរសើរ
ឬខកចិត្ត ឬអ្វីផ្សេងទៀតក្តី ។ គ្រាន់តែផ្ដោតចិត្តទៅលើអ្វីដែលយើងចង់ផ្តល់
ដល់ពួកគេតាមរយៈអ្នកប៉ុណ្ណោះ ។ ផ្ដោតចិត្តលើអ្វីដែលយើងចង់ឲ្យពួកគេស្តាប់
តាមរយៈអ្នក » ។

បីបួនឆ្នាំកន្លងទៅ អែលឌើរត្រីស្ទូប្យីសិនបានទៅទស្សនកិច្ចទីក្រុងមេរីដា
ប្រទេសអេក្វាទ័រ មានភ្លេងប្រុសម្នាក់អាយុប្រហែលជា ៧ ឆ្នាំ ហើយលោក
តាមបង្អួច ហើយបានចាប់ផ្តើមស្រែកថា « *El Apostol, el Apostol!* » (« សាវ័ក
សាវ័ក ! ») ។

លោកមានប្រសាសន៍ថា « នោះគឺជាព្រឹត្តិការណ៍មួយសាមញ្ញណាស់ ប៉ុន្តែវាបង្ហាញខ្ញុំពីជម្រៅវិវត្តនៃការផ្លែងអំណរគុណ ដែលសូម្បីតែកូនក្មេងមានចំពោះការហៅបម្រើនោះ ។ វាពុំមែនអំពីបុគ្គលដែលកាន់ការហៅបម្រើនោះទេ ។ ក្មេងនោះបានរៀនពីកម្រិតនៃការផ្លែងអំណរគុណសម្រាប់ការហៅបម្រើ និងអ្វីដែលការហៅបម្រើនោះតំណាងឲ្យ » ។ ■

តើយើងអាចគាំទ្រថ្នាក់ដឹកនាំរបស់យើង តាមរបៀបណា ?

ដោយ សារ៉ា ធើរ ប៊ែរ និង ធើរសុន ស្វិនសិន

ព័ត៌មានសាសនាចក្រ

តាមរយៈការ
ជ្រើសរើសគាំទ្រ
ពួកសាវកដប់ពីរនាក់
នោះសមាជិក
សាសនាចក្របង្ហាញ
ទំនុកចិត្តរបស់ពួកគេ
លើការផ្ដោតចិត្ត
គោលប្រតិបត្តិចំពោះ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់
ពួកសាវកគ្រប់រូប ។

នៅ អំឡុងពេលដ៏ក្រៀមក្រំបន្ទាប់ពីភ្លើងឆេះព្រៃ ដែលបានបំផ្លិចបំផ្លាញភូមិទាំងមូលនៅក្នុងឃុំសុណ្យាម៉ា នៃរដ្ឋ
កាលីហ្វ័រញ៉ានៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៧ នោះអែលឌើរ រ៉ូណាល អេ វ៉ាសបាន ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់
បានធ្វើដំណើរទៅសហគមន៍ដែលបានរងគ្រោះនោះ ដើម្បីសួរសុខទុក្ខពួកបរិសុទ្ធច្រូងក្រោយ ។
លោកបានទៅធ្វើបេសកកម្មនៃការផ្តល់ការងារបម្រើ ។ លោក និងស៊ីស្ទើរ ម៉េឡានី វ៉ាសបាន បានលូងលោមសមាជិក
ដែលរងគ្រោះដោយសារភ្លើងឆេះនោះ នៅក្នុងសាលាជំនុំរបស់ពួកគេ និងនៅតែមន្ទីរដែលនេះហើយរបស់ពួកគេ ។
ហើយនៅទីណាដែលលោកបានទៅ នោះសមាជិកបានមកចាប់ដៃលោក ។ វាគឺជាការរីករាននៃអំណរគុណ ។ ពួកគេ
បានថ្លែងអំណរគុណសាវកចំពោះការគាំទ្ររបស់លោក ។ ប៉ុន្តែគ្រប់ការចាប់លោកដៃនីមួយៗបានបង្ហាញពីសារលិខិត
ដូចគ្នាថា ៖ « ខ្ញុំគាំទ្រលោក » ។

ការអនុវត្តនៃសេចក្តីជំនឿ

អែលឌើរ ហ្គេវី អ៊ី ស្ទីវីនសុន មានប្រសាសន៍ថា ការគាំទ្រគឺជាទង្វើពិសិដ្ឋមួយដែលភ្ជាប់សមាជិកភាពរបស់
សាសនាចក្រទៅនឹងថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ។ ប្រធាន អិម វ៉ែល បាឡីដ ប្រធានស្តីទីនៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់
មានប្រសាសន៍ថា ជាមួយនឹងសមាជិកជាង ១៦ លាននាក់នៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រូងក្រោយ
នោះសមាជិកសាសនាចក្រមួយចំនួននឹងធ្លាប់សំណេះសំណាលផ្ទាល់ជាមួយសាវក ឬចាប់ដៃរបស់លោក ។ ប៉ុន្តែសមាជិក
គ្រប់រូបមានឱកាសធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រទាំងនេះ និងថ្នាក់ដឹកនាំដទៃទៀត
តាមរយៈការគាំទ្រផ្លូវការ និងទង្វើនៃការគាំទ្រប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ ។

អែលឌើរ ដេវីត ដ័បុលយូ ហ្គ្លង មានប្រសាសន៍ថា « យើងគាំទ្រដោយលើកដៃរបស់យើង ប៉ុន្តែគាំទ្រតាមរយៈចិត្ត
និងទង្វើរបស់យើងផងដែរ » ។ « យើងគាំទ្រថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រនៅក្នុងរបៀបដូចគ្នាដែលគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ។
យើងដឹងថាយើងជាប់នៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញា » ។

អែលឌើរ អូលីសេស សូប័ស បានមានប្រសាសន៍ថា ការអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកសាវកនៅតែជាធាតុដ៏ពុំអាចកាត់ថ្លៃបាន
នៃការគាំទ្រ ។ អែលឌើរសូប័សបន្ថែមថា « យើងជាមនុស្សសាមញ្ញ ហើយព្រះអម្ចាស់បានហៅពួកយើងទៅកាន់អ្វីមួយ
ដែលខ្ពស់ជាងសមត្ថភាពរបស់យើង ។ ប៉ុន្តែយើងមានអារម្មណ៍ថា យើងអាចឈោងទៅដល់សមត្ថភាពនោះ ដោយសារ
មនុស្សដែលកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់យើង » ។

សេចក្តីជំនឿនាំមុខ បន្ទាប់មកការគាំទ្រ ។ អែលឌើរ ដៃហ្គី អ័រ ហូឡិន មានប្រសាសន៍ថា « តាមរយៈការគាំទ្រ
ពួកសាវក អ្នកកំពុងជួយព្រះអង្គសង្គ្រោះសម្រេចកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ។ សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកជួយព្រះអម្ចាស់សម្រេចនូវអ្វី
ដែលទ្រង់ទាក់ទងតាមរយៈព្យាការី និងអ្នកទទួលវិរាណរបស់ទ្រង់ ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ការលើកដៃជាតែង និងអត្ថន័យនៅក្នុងការលើកដៃនោះ » ។ លោកបន្ថែមថា សម្រាប់ពួកសាវក
ការគាំទ្រពីសមាជិកសាសនាចក្រគឺស្រដៀងទៅនឹងការទទួលអាហារខាងវិញ្ញាណដែលធ្វើឲ្យមានជីវិតរស់ ។ « គ្រប់
សំឡេងចាត់ទុកថាមានតម្លៃ គ្រប់ជំនួយត្រូវបានអនុញ្ញាតទទួលយក ។ គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបម្រើតែម្នាក់ឯងនៅក្នុង
សាសនាចក្រនោះទេ ទោះជាការហៅបម្រើរបស់យើងជាអ្វីក៏ដោយ » ។

អែលឌើរ រ៉ាសបាននៅប្រទេសឥណ្ឌា អែលឌើរ ស៊ីប៊ីនស្កននៅទីក្រុងហុងកុង
អែលឌើរ បេនឡាននៅប្រទេសប្រេស៊ីល អែលឌើរ ហ្គេននៅទីក្រុងសៀងហៃ
ប្រទេសចិន អែលឌើរ ស្ទូប៉េសនៅសាកលវិទ្យាល័យព្រិកហាំ យ៉ង់

ប្រពៃណីគាំទ្រដ៏យូរអង្វែង

ការគាំទ្រពួកសាវកគឺជាប្រពៃណីថ្ងៃចុងក្រោយមួយ ដែលធ្វើឡើងតាំងពីការ
ការស្តារឡើងវិញនៃដំណើរឈ្នះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដំបូងមក
ពួកបរិសុទ្ធនៅជំនាន់ដើមត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យយល់ព្រមជាងកងកង ចំពោះការហៅ
បម្រើរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ហើយគាំទ្រពួកលោកនៅក្នុងការហៅបម្រើ
នោះ ។

ថ្ងៃទី ៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៨៣០ យ៉ូសែប ស្ទីត និងអ្នកដើរតាមលោកដែល
ទើបតែជ្រមុជទឹក បានជួបជុំគ្នានៅក្នុងផ្ទះកសិដ្ឋានតូចមួយដែលជាមូសិទ្ធិរបស់
ពេត្រុស វីតម៉ែរ ស៊ីញ៉ែរ នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ឃុំសេនេកា រដ្ឋ នូវ យ៉ែក ។

យ៉ូសែប ស្ទីត បានឈរ ហើយសួរអ្នកដែលចូលរួមនោះ ប្រសិនបើពួកគេមាន
បំណងរៀបចំសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ ។

ដោយអនុវត្តនូវគោលការណ៍នៃការយល់ព្រមជាទូទៅ នោះសមាជិកថ្មី
បានលើកដៃរបស់ពួកគេ ហើយបានយល់ព្រមគ្នាតាមរយៈការបោះឆ្នោតគាំទ្រ
ជាងកងកង ។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានយល់ព្រមទទួលយក យ៉ូសែប ស្ទីត និង
អូលីវីរ ទៅឆ្នើរ ថាជាគ្រូបង្រៀន និងអ្នកប្រឹក្សាខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ ។

អែលឌើរ ហ្វូឡិនមានប្រសាសន៍ថា « សមាជិកភាពនៅក្នុងសាសនាចក្រគឺជា
បញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនមួយ ។ បុគ្គលគ្រប់រូបមានតម្លៃ ។ នោះជាហេតុផលដែលយើង
ដំណើរការតាមរយៈគោលការណ៍នៃការយល់ព្រមជាទូទៅ ។ យើងចង់ឲ្យមនុស្ស
គ្រប់រូបមានយោបល់ បង្ហាញយោបល់ពួកគេ ហើយរួមរួមនៅក្នុងដំណើរឆ្ពោះ
ទៅមុខ » ។

ទង្វើដែលលើកស្ទួយពួកយើងទាំងអស់គ្នា

អែលឌើរ ខេល ជី បេនឡាន មានប្រសាសន៍ថា នៅពេលទទួលយកការហៅ
បម្រើនៅក្នុងភាពជាសាវក នោះសមាជិកក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់
« ត្រូវបានបង្ខំ » ឲ្យធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ តាមរយៈការជ្រើសរើស
គាំទ្រពួកដប់ពីរនាក់ នោះសមាជិកបង្ហាញទំនុកចិត្តរបស់ពួកគេលើការប្តេជ្ញាចិត្ត
របស់ពួកសាវកគ្រប់រូបក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

អែលឌើរ ហ្វូឡិន អិល យុក មានប្រសាសន៍ថា ពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ
ដែលបោះឆ្នោតគាំទ្រដល់សាវកម្នាក់ៗគឺជាទ្រព្យរួមទាំងមូលក្នុងពេលដំណាលគ្នា
នោះដែរ ។

អែលឌើរ យុកបន្ថែមទៀតថា ការបោះឆ្នោតគាំទ្រពិសិដ្ឋនោះលើកស្ទួយ និង
ផ្តល់ពរដល់ពួកសាវក—ប៉ុន្តែវាក៏លើកស្ទួយដល់អ្នកគាំទ្រផងដែរ ។ « វាផ្តល់
អំណាចដល់ពួកគេ ហើយផ្តល់ពរដល់ពួកគេ និងផ្តល់ការណែនាំដល់ពួកគេ » ។

នេះមានន័យថា ដូចសមាជិកដែលរងគ្រោះយ៉ាងខ្លាំងដោយសារភ្លើងឆេះ
ព្រៃ សាន់តា រ៉ូសា បានផ្តល់ការគាំទ្រចំពោះអែលឌើរ រ៉ាសបានដែរ នោះសមាជិក
នៅទូទាំងពិភពលោកអាចត្រូវបានលើកស្ទួយ សូម្បីតែនៅពេលពួកគេគាំទ្រដល់
សមាជិកគ្រប់រូបនៃពួកដប់ពីរនាក់ ។ ■

កេរតំណែលនៃការឆ្លើយតប ដែលនៅតែមានរាងសំយើង

នៅ ខែកក្កដាឆ្នាំ ១៨៤៧ ក្រុមអ្នកគ្រួសត្រាយដំបូងគេបានចូលទៅដល់ជ្រលងភ្នំ សលត៍ លេក បន្ទាប់ពីបានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទ្វីបអាមេរិកភាគខាងលិច ដើម្បីស្វែងរកផ្ទះថ្មី ជាកន្លែងដែល ពួកបរិសុទ្ធអាចថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ដោយគ្មានការបៀតបៀន ។ សមាជិកជាច្រើននៅអាមេរិក ខាងជើងអាចស្រាវជ្រាវរកមរតករបស់ពួកគេ ត្រឡប់ទៅដល់ពួកជីដូនជីតាដែលជាអ្នកគ្រួសត្រាយទាំង នេះ ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់សមាជិកសាសនាចក្រនៅទូទាំងពិភពលោក នោះមរតកនៃការគ្រួសត្រាយរបស់ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ទោះបីជាមួយនឹងពួកជីដូនជីតាដែលទើបតែចូលជាសមាជិក សាសនាចក្រថ្មីៗនេះក្តី ឬប្រហែលជាចាប់ផ្តើមជាមួយពួកគេ ពេលពួកគេបានក្លាយជាមនុស្សដំបូងគេ នៅក្នុងគ្រួសារ សហគមន៍ ឬប្រទេសរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យក្រសោបយកដំណឹងល្អ ។

នៅខែនេះ ពេលយើងសាងដល់ជីដូនជីតាដែលជាអ្នកគ្រួសត្រាយរបស់យើង នោះអ្នកអាចសួរខ្លួនឯង ថា ៖ តើកេរតំណែលនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមពីណាមក ? តើការលះបង់អ្វីខ្លះដែលពួកអ្នក គ្រួសត្រាយដែលជាជីដូនជីតាខ្ញុំបានធ្វើ ដើម្បីឬជាជីវិតរបស់ពួកគាត់សម្រាប់សាសនាចក្រ ? តើខ្ញុំអាចគោរព និងចែកចាយកេរតំណែលរបស់ពួកគាត់តាមរបៀបណា ? តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីជួយមនុស្សដទៃឲ្យយល់ ហើយគោរពពួកជីដូនជីតាដែលជាអ្នកគ្រួសត្រាយផ្ទាល់របស់ពួកគេនោះ ? ■

កេរតំណែលនៃសេចក្តីជំនឿ
 « យើងត្រូវតែប្រាកដថា កេរ
 តំណែលនៃសេចក្តីជំនឿ
 បានទទួលពី [ពួកអ្នក
 គ្រួសត្រាយ] គឺពុំមុនរាល់

ឡើយ ។ សូមឲ្យខ្សែជីវិតដ៏វិវាចនាបស់ពួកលោក វិច្ឆលដូងចិត្តពួកយើង ហើយជាពិសេសនោះគឺ ដូងចិត្តនៃយុវវ័យរបស់យើង ដូច្នេះភ្លើងនៃទីបន្ទាល់ដ៏ ពិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនចេះងាកបរិព្វោះ ព្រះអម្ចាស់ និងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់នឹងឆេះខ្លាំង ឡើង នៅក្នុងចិត្តយើងម្នាក់ៗ ដូចមាននៅក្នុង ពួកអ្នកគ្រួសត្រាយដ៏ស្មោះត្រង់របស់យើងដែរ » ។

ប្រធាន អិម វិស្វល បាឡិដ ប្រធានស្តីទីក្នុងភ្លើងនៃពួកសាក ដប់ពីរនាក់ « Faith in Every Footstep » Ensign
 ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ទំព័រ ២៥ ។

ខាងឆ្វេង ៖ រូបភាពនៃព្រះ យេស៊ូ

តាមទ្រនិចនាឡិកាពីខាងលើខាងឆ្វេង ៖
 ស្ត្រីកាន់ព្រះគម្ពីរមេន និងផ្កាឆ្មារ ដោយ
 ជូចាល អារីល សាមេន
 ស្ត្រីកាន់ព្រះគម្ពីរនេះសម្រាប់ភាពអស់កល្ប
 ជាទីពឹង ដោយ ស៊ីលវៀ ហ្វូឡេ ឌី ស៊ីរីល
 ភ្នាក់ឡើង ភ្នាក់ឡើង បំបាក់សម្លៀកបំបាក់ដី
 រូងរឿងរបស់អ្នក ដោយ ណាតាលី អាន
 ហានសេកតី
 ការស្នូសុខទុក្ខ ដោយ ជូ ជូ

* យ៉ូសែប វិល្លាម ប៊ីលលី ចនសុន ៖
 បរិសុទ្ធដល់ព្រះយេស៊ូ ដោយ អែមម៉ាលី
 វ៉ូស ហ្គេស៊ី ជូសែល
 ការអានជាគ្រួសារ ដោយ ហូសេ មែនទូមែល
 កំលែងសៀ អាប៊ីឡាណូ
 ការលប់នៅតាមផ្លូវ ដោយ កាមេរ៉ូ ហូន
 តូយ៉ូទូចា កាណាបស
 ផ្ទៃនៃអំណរ ដោយ ណាណាតូ ហាយ៉ាស៊ី

លើកលែងតែបានកត់សម្គាល់ * នោះ
 រូបភាពទាំងនេះ និងរូបភាពផ្សេងទៀត
 មកពីសារមន្ទីរព្រឹត្តិសាស្ត្រសាសនាចក្រ
 នៃការប្រកួតគ្នាអន្តរជាតិ អាចមើល
 បាននៅតាមអ៊ីនធើណែតនៅគេហទំព័រ
lds.org/go/71921 ។

រៀនបន្ថែមទៀតអំពីពួកអ្នកគ្រួសត្រាយរបស់អ្នក
 ដើម្បីរៀនបន្ថែមទៀតអំពីប្រវត្តិ និងអ្នកគ្រួសត្រាយ
 របស់សាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសរបស់អ្នក
 សូមមើលគេហទំព័រ history.lds.org/GlobalHistories ។

ដោយអែលឌ័រ
ធាត្រីក ខៀវនៃ
ក្នុងគណៈប្រធាននៃ
ជ្រុកចិត្តសិបនាក់

លំនាំកាន់តែបរិសុទ្ធ នៃការបម្រើ

សូមឲ្យយើងធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះជន្មរស់កាន់តែស្ម័គ្រស្មោះ កាន់តែមាន
ប្រសិទ្ធភាពជាងមុន កាលយើងខំក្លាយខ្លួនជាសិស្សដ៏ពិតរបស់ទ្រង់តាមរយៈ
ការបម្រើដូចជាទ្រង់បម្រើដែរ ។

កាលខ្ញុំអាយុ ១៥ ឬ ១៦ ឆ្នាំ ខ្ញុំឈ្នក់រង្វង់នឹងខ្លួនឯងយ៉ាងខ្លាំង ហើយដូចពួកយើងជាច្រើននាក់ដែរ
នៅក្នុងវ័យជំទង់របស់យើង ដែលមានអារម្មណ៍មិនស្រណុក មិនច្បាស់ និងងាយរងគ្រោះ ។ ខ្ញុំបាន
រង្វង់ សង្ស័យខ្លួនឯង និងមានអារម្មណ៍ឆ្គាំឆ្គង ។ វាមិនបានជួយទេ ដោយសារឪពុកម្តាយខ្ញុំរស់នៅ
ប្រទេសអាហ្វ្រិកខ្ចីត្បាញពីខ្ញុំណាស់ ពេលខ្ញុំទៅសាលានៅកោះលើឆ្នេរក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស ។ សាលារៀន
វេទមន្ត ជាមួយនឹងតួរក្នុងរឿងវេទមន្តគឺមានការស្វាគមន៍ជាងសាលានេះ ។

ជាធម្មតានៅតាមឆ្នេរ អាកាសធាតុមិនល្អទេ ប៉ុន្តែនៅរដូវរងារមួយ មានព្យុះដ៏គួរខ្លាចពិសេសមួយបានបក់កាត់
សមុទ្រអាយរីសដោយកម្លាំងខ្យល់ព្យុះដ៏កំណាច ។ ផ្ទះប្រហែលជា ៥០០០ ខ្នងបានលិចទឹក គ្មានអាហារបរិភោគ
ហើយប្រជាជនបានរស់នៅដោយគ្មានអគ្គិសនី មិនអាចបើកម៉ាស៊ីនកម្ដៅ ឬភ្លើងក្នុងផ្ទះបានឡើយ ។

កាលទឹកចាប់ស្រកចុះ សាលារៀនបានចាត់យើងឲ្យទៅជួយសម្អាត ។ ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ដែលបានជួប
នឹងគ្រោះធម្មជាតិដោយផ្ទាល់បែបនោះ ។ ទឹក និងភក់មាននៅគ្រប់ទីកន្លែង ។ អស់អ្នកដែលទឹកជន់លិចផ្ទះមានមុខ
ប្រឡាក់ប្រដេះ ហើយស្អម ។ ពួកគេមិនបានគេងអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ។ មិត្តរួមសាលារបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមធ្វើការ
ម៉ត់រ៉ាន់ដែលជោគជ័យដោយទឹកឡើងទៅជាន់លើ ហើយទាញកម្រាលព្រំដែលខូចៗចេញ ។

ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងបំផុតនោះគឺជាមិត្តភាពដែលបានកើតឡើង ។ វាគឺជាអារម្មណ៍ដ៏អស្ចារ្យពីធម្មជាតិ
មួយ ដែលមានក្នុងចំណោមមនុស្សដែលរួមគ្នាក្នុងបុព្វហេតុមួយក្រោមការលះទេសៈដ៏លំបាក ។ ក្រោយមក ខ្ញុំ
គិតពីអារម្មណ៍នៃការទាំងអស់នោះដែលតែងតែមានក្នុងគំនិតវ័យជំទង់ខ្ញុំជានិច្ចនោះបានរសាត់បាត់ទៅ ខណៈខ្ញុំចូលរួម
ក្នុងកិច្ចខិតខំដ៏អស្ចារ្យនេះដើម្បីជួយដល់អ្នកជិតខាងយើង ។

ការរកឃើញថា ការជួយមនុស្សដទៃគឺជាថ្នាំបន្ស្រាប នោះសភាពឯបំនឹងខ្លួនឯងដឹងពីតនៈគួរតែបានចាប់ផ្តើម
ផ្លាស់ប្តូរ ។ ប៉ុន្តែវាមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ ដោយសារការរកឃើញនោះមិនបានចាក់ឫសឲ្យជ្រៅល្មម ហើយខ្ញុំខកខានមិន
បានគិតឲ្យបានដិតដល់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ។ ការយល់ដឹងនោះបានកើតឡើងក្រោយមកទៀត ។

ការអញ្ជើញដើម្បីផ្តល់ការងារបម្រើ

ខ្ញុំបានពិចារណាអំពីចំណុចនេះអំឡុងសន្និសីទទូទៅខែមេសាឆ្នាំ ២០១៨ ពេលខ្ញុំបានឮម្តងទៀតអំពីការដង្ហោយហេព្យផ្តល់ការងារបម្រើដូចព្រះអង្គសង្គ្រោះបម្រើ—ហើយបម្រើចេញពីក្តីស្រឡាញ់ ដោយទទួលស្គាល់ថា យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះវរបិតាស្ងួត ។

យើងនឹងបម្រើ ពុំមែនដោយសារតែការបម្រើរបស់យើងត្រូវបានគេរាប់ និងវាស់វែងនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែយើងស្រឡាញ់ព្រះវរបិតាស្ងួតរបស់យើង ហើយត្រូវបានជម្រុញទឹកចិត្តឲ្យព្រះទៅកាន់តែខ្ពស់ និងកាន់តែថ្លៃថ្នូរ—ជួយមិត្តភក្តិរបស់យើង និងស្ថិតនៅលើផ្លូវត្រឡប់ទៅទ្រង់វិញ ។ យើងស្រឡាញ់ និងបម្រើដល់អ្នកជិតខាងរបស់យើងដូចជាព្រះយេស៊ូវនឹងធ្វើ បើទ្រង់ជាយើង ពិតជាព្យាយាមដើម្បីកែលម្អជីវិតរបស់មនុស្ស ហើយសម្រាលបន្ទុករបស់ពួកគេ ។ នេះជាកន្លែងដែលអំណរ និងការបំពេញដ៏យូរអង្វែងកើតឡើងដល់ទាំងអ្នកឲ្យ និងអ្នកទទួល កាលយើងចែកផ្លែនៃការយល់ និងដឹងពីគុណតម្លៃដ៏និរន្តរបស់យើង ព្រមទាំងក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះដល់គ្នា ។

ប្រធាន រ៉េសូល អិម ណិលសុន បានមានប្រសាសន៍ថា « សញ្ញាសម្គាល់នៃសាសនាចក្រពិត និងសកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជានិច្ចកាល នឹងត្រូវបានរៀបចំ បានដឹកនាំការខិតខំទៅរកការងារបម្រើដល់បុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេម្នាក់ៗ ។ ដោយសារនេះគឺជាសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ពួកយើងក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នឹងធ្វើការងារបម្រើដល់មនុស្សម្នាក់ៗដូចជាទ្រង់បានធ្វើ ។ ពួកយើងនឹងធ្វើការងារបម្រើនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះចេស្ដា និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយដោយសណ្តានចិត្តល្អដែលពោរពេញដោយក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ » ។^១

ខ្ញុំដឹងថា បើយើងគោរពតាមការហៅឲ្យធ្វើការងារបម្រើនេះ នោះយើងអាចផ្ដោតទៅលើអ្វីផ្សេងទៀតជាជាងផ្ដោតតែលើខ្លួនយើង បង្កើនសេចក្តីជំនឿ ទំនុកចិត្ត និងសុភមង្គល ហើយយកឈ្នះលើការគិតតែពីខ្លួនយើង និងអារម្មណ៍រីករាយ និងងងឹតដែលកើតមាននោះ ។

ការងារបម្រើផ្ទាល់មាត់យើង

សម្រស់នៃការងារបម្រើគឺថា វាជួយមនុស្សដទៃ ប៉ុន្តែវាក៏ផ្លាស់ប្តូរយើងតាមរយៈការដកយើងចេញពីការបារម្ភ ភ័យខ្លាច អន្ទះសារ និងមន្ទិលទាំងឡាយ ។ ដំបូង ការបម្រើមនុស្សដទៃអាចបង្វែរយើងពីបញ្ហាផ្ទាល់របស់យើង ប៉ុន្តែការណ៍នោះឆ្ពោះទៅរកអ្វីមួយដែលកាន់តែខ្ពស់ និងស្រស់ផូផងយ៉ាងរហ័ស ។ យើងចាប់ផ្តើមទទួលបានពន្លឺ និងក្តីសុខសាន្ត សឹងតែមិនដឹងខ្លួន ។ យើងមានចិត្តស្ងប់ កក់ក្តៅ និងស្រណុកចិត្ត ។ ហើយយើងស្គាល់ក្តីអំណរដែលកើតមានតាមរបៀបនេះ ។

ដូចប្រធាន ស្តែនស៊ីរ ដបុលយូ យីមប៊ីល (ឆ្នាំ ១៨៩៥–១៩៨៥) បានពន្យល់ថា ៖ « ជីវិតដ៏បរិបូណ៌ក្នុងព្រះគម្ពីរគឺជាផលបូកខាងវិញ្ញាណដែលកើតមានតាមរយៈការបង្កើនការបម្រើរបស់យើងដល់មនុស្សដទៃ និងតាមការបណ្តុះទេពកោសល្យយើងក្នុងកិច្ចបម្រើដល់ព្រះ និងមនុស្សលោក » ។ លោកបានបន្ថែមទៀតថា « យើងកាន់តែមានសារៈសំខាន់ កាលយើងបម្រើដល់មនុស្សដទៃ—តាមពិតទៅ វាងាយជាងដើម្បី រកឃើញ ខ្លួនយើង ព្រោះយើងមានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលត្រូវរក ! »^២

ការដង្ហោយហៅមកពីលោកចៅហ្វាយ

នៅពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានហៅពេត្រុស, អនទ្រូ, យ៉ាកុប និងយ៉ូហានឲ្យដើរតាមទ្រង់ នោះការផ្លាស់ប្តូរទិសដៅ និងការផ្ដោតចិត្តរបស់គេកើតឡើងភ្លាម ៖ « គេក៏ទុកសំណាញ់ចោល ទៅតាមទ្រង់ភ្លាម » (ម៉ាថាយ ៤:២០) ។

ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីការផ្លាស់ ពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះត្រូវបានយកចេញពីពួកគេតាមរបៀបដ៏ឃោរឃៅមួយ នោះពួកគេបានត្រឡប់ទៅនេសាទវិញ ទៅកាន់អ្វីដែលពួកគេគិតថា ពួកគេចេះ ។ ក្នុងឱកាសមួយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញបានយាងមកជួបពួកគេ កាលពួកគេនេសាទមិនបានអ្វី ។

« រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់ថា ចូរទម្លាក់អូនទៅខាងស្តាំទូកនោះទើបបាន ។ ដូច្នេះ គេក៏ទម្លាក់អូនទៅ តែទាញមកវិញមិនរួច ព្រោះជាប់ត្រីសន្ធឹកណាស់ » (យ៉ូហាន ២១:៦) ។

នេះវាមិនគ្រាន់តែជាការបង្ហាញមួយថា ទ្រង់មិនបានបាត់បង់ព្រះចេស្ដាទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏ជាការសបញ្ជាក់ឲ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេរកមើលនៅកន្លែងខុស ហើយផ្ដោតលើរឿងខុស ។ កាលពួកគេបានបរិភោគត្រីជុំគ្នានៅឆ្នេរសមុទ្រ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសួរពេត្រុសបីដង ថាតើគាត់ស្រឡាញ់ទ្រង់ឬទេ ។ អារម្មណ៍ដ៏មិនស្រណុកក្នុងខ្លួនបានកើនឡើងរាល់ពេលដែល

គាត់ឆ្លើយតបដោយថា គាត់ស្រឡាញ់ ។ បន្ទាប់ពីចម្លើយរបស់ ពេត្រុសម្តងៗ នោះព្រះយេស៊ូវសុំឲ្យពេត្រុសផ្តល់ចំណីដល់ចៀម របស់ទ្រង់ ។ (សូមមើល យ៉ូហាន ២១:១៥-១៧) ។

ហេតុអ្វីព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសួរពេត្រុសបីដង ថា តើ គាត់ស្រឡាញ់ទ្រង់ឬទេ ? ពេត្រុសត្រូវបានហៅឲ្យដើរតាម ព្រះយេស៊ូវពីមុន ហើយលោកបានឆ្លើយតបភ្លាមៗដោយទុក ការនេសាទត្រីគាត់ចោល ។ ប៉ុន្តែនៅពេលគេយកព្រះយេស៊ូវទៅ ពេត្រុសបានសោកស្តាយ ហើយលោកបានរង្វេង ។ លោកបាន ត្រឡប់ទៅធ្វើរឿងអ្វីដែលលោកគិតថា លោកចេះធ្វើ—គឺនេសាទ ត្រី ។ ឥឡូវ ព្រះយេស៊ូវចង់ឲ្យពេត្រុសពិតជាស្តាប់តាមទ្រង់ ហើយយល់ពីភាពម៉ឺងម៉ាត់នៃការអញ្ជើញនាគ្រានេះ ។ ទ្រង់ចង់ ឲ្យពេត្រុសយល់ពីអត្ថន័យនៃការក្លាយជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដ៏មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយសារឥឡូវទ្រង់លែងគង់ថ្វាល់ ជាមួយពួកគេទៀតហើយ ។

តើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យពេត្រុសធ្វើអ្វីខ្លះ ? ទ្រង់ចង់ឲ្យ ពេត្រុសផ្តល់ចំណីដល់ចៀមរបស់ទ្រង់ កូនចៀមទាំងឡាយរបស់ ទ្រង់ ។ នេះជាកិច្ចការដែលត្រូវការសកម្មភាព ។ ពេត្រុសបាន ដឹងពីការហៅដ៏រម្ងូទមចំៗរបស់ចៅហ្វាយលោក ហើយសារក ច្បងបានឆ្លើយតបដោយភ្លាហាន និងឥតរូញរាថា លោកនឹង លះបង់ជីវិតនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកចំពោះការងារបម្រើ ដែលលោកត្រូវបានហៅ ។

សូមចាប់ផ្តើមដោយការអធិស្ឋាន

យើងមានសារកច្បងមួយទៀតលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ ។ ប្រធានណិលសុនបានផ្តល់ការអញ្ជើញឲ្យប្អូនៗ និងខ្ញុំឲ្យចំណី ចៀមរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។ ដោយមានការរំខានទាំងអស់នៅជុំវិញ យើង ហើយមានរឿងជាច្រើនដែលមិនសូវជាសំខាន់ទាមទារ ការយកចិត្តទុកដាក់ពីយើង ការលំបាកនោះគឺថាត្រូវ ឆ្លើយតប និងការអញ្ជើញនេះ ហើយ ធ្វើសកម្មភាព—គឺជាការធ្វើអ្វីមួយ ពិតជាផ្លាស់ប្តូរ ហើយរស់នៅខុសពីមុន ។

ឥឡូវនេះអ្នកអាចសួរថា « តើខ្ញុំចាប់ផ្តើមពីកន្លែង ណាទៅ ? »

សូមចាប់ផ្តើមដោយការអធិស្ឋាន ។ ប្រធានណិលសុនបាន អញ្ជើញយើងឲ្យ « ទៅហួសពីសមត្ថភាពខាងវិញ្ញាណបច្ចុប្បន្ន [របស់យើង] ដើម្បីទទួលវិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួន » ។^៣ សូមដល់ ព្រះវរបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នូវអ្វីដែលអ្នកអាច

ធ្វើ និងសម្រាប់នរណា ។ សូមឆ្លើយតបនឹងចំណាប់អារម្មណ៍ណាមួយដែលអ្នកទទួលបាន មិនថាវា មើលទៅមិនសំខាន់យ៉ាងណានោះទេ ។ សូមធ្វើសកម្មភាពតាមវា ។ ទង្វើប្រកបដោយសណ្តានចិត្ត ល្អតិចតួចណាមួយធ្វើឲ្យយើងមើលទៅក្រៅ ហើយនាំមកនូវពរជ័យផ្ទាល់របស់វា ។ វាអាចជាសារល្អ មួយទៅនរណាម្នាក់ដែលមិនរំពឹងថាទទួលវា ។ វាអាចជាផ្កា នំខ្លះៗ ឬពាក្យល្អៗ ។ ប្រហែលវាអាច ជាការសម្អាតសួនច្បារ ឬវាលក្រោយផ្ទះ, បោកខោអាវ, លាងឡាន, កាត់ស្មៅ, កើបព្រិលចេញ, ឬ គ្រាន់តែស្តាប់ ។

ដូចដែលស៊ីស្ទើរ ជេន ប៊ី ប៊ីងហាំ ប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅបានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « ជួនកាល យើងគិតថា យើងត្រូវធ្វើអ្វីមួយធំដុំ និងដូចជាវីរជន (ដើម្បីរាប់ថា) ជាការបម្រើដល់អ្នក ជិតខាងរបស់យើង ។ ប៉ុន្តែទង្វើសាមញ្ញៗនៃការបម្រើអាចមានឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងទៅលើអ្នកដទៃ— ក៏ដូចជាខ្លួនយើងផងដែរ » ។^៤

អ្នកអាចស្តាប់ស្ទើរនឹងឈានជំហានដំបូង ដោយយល់ថា អ្នកមិនមានពេល ឬអ្នកពិតជាពុំអាច ធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបាន ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមានភាពអស្ចារ្យចំពោះអ្វីដែលរឿងតូចតាចខ្លះអាចធ្វើឲ្យ

កើតឡើងបាន ។ ប្រធានណិយមន័យបានដាក់ចេញនូវគំរូនៃការបម្រើដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងបរិសុទ្ធជាងមួយ សម្រាប់អ្នក និងខ្ញុំ ។ នៅពេលយើងឆ្លើយតប នោះយើងនឹងរកឃើញរបៀបដែលរាប់ពេញ រំដោះ ហើយរម្ងាប់យើង និងរបៀបដែលយើងអាចជាភ្នាក់ងារមួយសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ និងការលូតលាស់ ក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សដទៃ ។

នៅគ្រានានា ដូចជាបន្ទាប់ពីបញ្ចប់បេសកកម្ម យើងអាចត្រូវបានឲ្យនិយាយថា « ខ្ញុំបានធ្វើ រួចហើយ ។ ទុកឲ្យគេផ្សេងបម្រើម្តងទៅ ។ ខ្ញុំចង់សម្រាក » ។ ប៉ុន្តែ ការងារបម្រើពិតប្រាកដពុំ សម្រាកឡើយ ។ វាជារបៀបនៃជីវិត ។ យើងអាចសម្រាកពីសកម្មភាពទៀងទាត់របស់យើង ហើយ សម្រាកនៅថ្ងៃបុណ្យ ហើយបញ្ចូលថាមពល ប៉ុន្តែការទទួលខុសត្រូវនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់យើង ដើម្បីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចទ្រង់បានស្រឡាញ់យើង និងឲ្យចំណីដល់ចៀមរបស់ទ្រង់គ្មាន ការសម្រាកឡើយ ។

ការងារបម្រើក្នុងសាសនាត្រូវទទួលបានពីភពលោក

ខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងដែលបានធ្វើជាសមាជិកក្នុងសាសនាត្រកូដែលអនុវត្តការងារបម្រើ នេះ ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៧ សមាជិកយើងបានបរិច្ចាគពេលស្ម័គ្រចិត្តជាង ៧ លានម៉ោង ដើម្បីដាំដុះ ច្រូតកាត់ និងចែកចាយអាហារដល់អ្នកក្រីក្រ និងជនទុរគត ។ សាសនាត្រកូបានផ្តល់ទឹកស្អាតដល់ មនុស្សកន្លះលាននាក់ និងទោះជនពិការដល់មនុស្ស ៤៩០០០ នាក់ក្នុង ៤១ ប្រទេស ។ អ្នកស្ម័គ្រ

ចិត្តបានផ្តល់ជីវិត និងការព្យាបាលភ្នែកហើយបំបាត់បំប៉នអ្នក មើលថែទាំភ្នែកចំនួន ៩៧០០០ នាក់ដល់អ្នកដែលមានបញ្ហាខាង ភ្នែកនៅក្នុង ៤០ ប្រទេស ។ មានអ្នកមើលថែចំនួនបីម៉ឺនបីពាន់ នាក់ត្រូវបានបំបាត់បំប៉នក្នុងផ្នែកគាំពារមាតា និងទារកនៅក្នុង ៣៨ ប្រទេស ។ ដោយមិនថ្លៃថ្នូរពីក្រុមដៃជំនួយមរមន ដែល មានមនុស្សរបស់យើងរាប់រយពាន់នាក់បានបរិច្ចាគពេលវេលា រាប់លានម៉ោងក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ ។ សមាជិក សាសនាត្រកូនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចុះប្រឡូកជួយដល់អស់អ្នក ដែលរងគ្រោះដោយគ្រោះធម្មជាតិទាំងតូចទាំងធំ ព្រមទាំងជួយធ្វើ ឲ្យអ្នកជិតខាង និងសហគមន៍របស់ពួកគេបានល្អប្រសើរឡើង ។

គំនិតផ្តួចផ្តើម JustServe របស់សាសនាត្រកូដែលផ្តល់ ឱកាសបម្រើ មានអ្នកស្ម័គ្រចិត្តជាង ៣៥០០០០ នាក់បានចុះ ឈ្មោះ ដែលបានបរិច្ចាគពេលវេលារាប់លានម៉ោងជួយសហគមន៍ ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ ។^៤

នេះគឺជាសកម្មភាពរបស់សាសនាត្រកូ ។ នេះគឺជាអ្វីដែល យើងធ្វើ ។ នេះគឺជាអ្វីដែលបងប្អូនធ្វើ ។ ចូរឲ្យការណ៍នេះកំណត់ ពីអាកប្បកិរិយានៃខ្លួនប្អូនៗជាជានរណា ។

ការបម្រើបីប្រភេទ

ខ្ញុំសូមគូសបញ្ជាក់ការបម្រើបីប្រភេទធំៗដែលយើងម្នាក់ៗ មានឱកាសបម្រើ ។

១. ការបម្រើមួយប្រភេទដែលយើងត្រូវបានចាត់តាំង ឬ អញ្ជើញឲ្យធ្វើ ជាការទទួលខុសត្រូវមួយក្នុងសាសនាត្រកូ ។ យើង នឹងខិតខំធ្វើការងារបម្រើប្រភេទនេះ ដែលជាធនសម្បត្តិ មិន ត្រូវបានវាស់វែង ជាអ្វីដែលយើងគិត អធិស្ឋាន និងជួយដល់អ្នក ដែលមានការទទួលខុសត្រូវនេះ ។

២. ការបម្រើមួយប្រភេទដែលយើងជ្រើសរើសធ្វើតាមឆន្ទៈ របស់យើងផ្ទាល់ ។ វាជាការពង្រីកពីការបម្រើទីមួយ ដែលនឹង ហូរមកក្នុងសកម្មភាព និងការសន្មាប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងទាំងអស់ កាលយើងខំបញ្ចេញខ្លួនយើងកាន់តែខ្លាំង ហើយងាកទៅបម្រើអ្នក ដទៃ ។ វាគ្មានការចាត់តាំងជាផ្លូវការទេ ប៉ុន្តែយើងធ្វើដោយសារ ការជំរុញចិត្តក្នុងបំណងប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទ ដោយ ចាប់ផ្តើមពីការមានសន្តានចិត្តល្អជាងមុន ហើយចេះគិតគូរដល់ អ្នកនៅជុំវិញយើង ។

៣. ការបម្រើជាសាធារណៈ ។ បើសមរម្យ សូមចូលប្រឡូក ក្នុងនយោបាយដោយផ្ដោតលើការបម្រើ និងស្តង់ដារបុគ្គល និង

សហគមន៍ទាំងឡាយ ។ សូមចៀសវាងបក្សពួកនយោបាយ ដែលធ្វើឲ្យបែកខ្ញែកគ្នា សង្រៀតចៀក និងបំផ្លាញសហគមន៍ ប្រទេស និងទ្វីបនានាយ៉ាងខ្លាំង ។ សូមចូលរួមនឹងអ្នក នយោបាយផ្សេងដែលជួយបុព្វហេតុទូទៅ ដើម្បីនាំឲ្យមាន ការផ្សះផ្សាដល់ជីវិតដែលមានបញ្ហាក្នុងដែនអំណាចរបស់គេ ផ្ទាល់ និងលើសពីនោះ ។ អ្នកអាចជាសំឡេងនៃតុល្យភាព និង មូលហេតុដែលគាំពារភាពស្មើគ្នាក្នុងសង្គមគ្រប់ផ្នែក ។ មាន តម្រូវការដ៏កើនឡើងសម្រាប់អ្នកដើម្បីរួមចំណែកនូវកម្លាំងអ្នក ដល់ការចូលរួមស៊ីវិលដ៏មានតម្លៃប្រភេទនេះ ។

យើងអាចផ្លាស់ប្តូរពិភពលោកផ្ទាល់របស់យើងបាន

នៅពេលយើងអានព័ត៌មាន យើងអាចមានអារម្មណ៍ ថា ពិភពលោកនេះធ្លាក់ចុះបណ្តើរៗ ។ បើយើងម្នាក់ៗធ្វើ សកម្មភាពតាមរបៀបធំ ឬតូចរាល់ថ្ងៃ នោះយើងអាចផ្លាស់ប្តូរ ពិភពលោករបស់យើងផ្ទាល់ និងអ្នកនៅជុំវិញយើងដែរ ។ កាល អ្នកបម្រើអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក និងបម្រើ ជាមួយ អ្នកជិតខាង អ្នកក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក នោះអ្នកនឹងបង្កើតមិត្តដែលមាន បំណងចង់ជួយដូចអ្នកដែរ ។ វានឹងជាមិត្តភាពដ៏រឹងមាំ ដោយ សារលើស្មារតីការតវ៉ាប្រឆាំង និងជំនឿ ។

ប្រសិនបើអ្នកឆ្លើយតបនឹងការអញ្ជើញឲ្យបម្រើដូច ព្រះយេស៊ូវបម្រើនេះ នោះអ្នកនឹងផ្លាស់ប្តូរ កាន់តែមិន អាត្មានិយម ។ អ្នកនឹងរកឃើញអំណរដែលកើតចេញពីការងារ បម្រើតាមរបៀបរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដោយទុកចោលចិត្ត អន្ទះសារ និងមិនប្រាកដប្រជារបស់អ្នក ព្រមទាំងភាពងងឹត ដែលមកពីការដឹងថាមានការខ្វះខាតនោះ ។

ប្រហែលមានឈ្មោះ ឬបុព្វហេតុមួយដែលលេចមកក្នុងគំនិត ។ នេះដូចជាការអញ្ជើញមួយពី ព្រះវិញ្ញាណដែរ ហើយប្រហែលជាការអញ្ជើញមួយដែលអ្នកបានទទួលពីមុនមក ។ ដើម្បីទៅជួយ មើលថែ និងស្តារឡើង ។ សូមជ្រើសរើសឆ្លើយតបចំពោះការអញ្ជើញនេះ ហើយអធិស្ឋានថ្ងៃនេះដើម្បី ដឹងនូវអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើ ។ នៅពេលអ្នកឃើញ និងទទួលបានជ័យជំនះដែលការណ៍នេះនាំមកដល់អ្នក និង អ្នកទាំងឡាយណាដែលអ្នកបម្រើ នោះអ្នកនឹងចង់ធ្វើការណ៍នេះជាគន្លងប្រចាំថ្ងៃ ។

កិច្ចខិតខំដ៏ខ្លាំង និងល្អបំផុតរបស់យើងគឺ ដើម្បីចែកចាយពន្លឺ ក្តីសង្ឃឹម អំណរ និងគោលបំណង នៃដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់បុត្រាបុត្រីទាំងអស់របស់ព្រះ ហើយជួយពួកគេរកឃើញផ្លូវ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ ការជួយ ការបម្រើ និងការងារបម្រើដល់ពួកគេគឺជាការបង្ហាញដំណឹងល្អក្នុង សកម្មភាព ។ កាលយើងធ្វើឲ្យរឿងនេះជាផ្លូវនៃជីវិត យើងនឹងឃើញថា វាបំពេញតាមរបៀបដ៏ពិសេស ហើយវាជារបៀបដែលយើងអាចរកឃើញក្តីសុខសាន្ត និងអំណរដែលយើងមិនអាចរកបាន ។

នេះជារបៀបដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានរស់នៅ ហើយនេះជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានរស់នៅ— ដើម្បីផ្តល់ថ្នាំដ៏ឥតខ្ចោះ និងការព្យាបាលខ្ពស់បំផុតតាមរយៈអំណោយដ៏ធ្ងន់ដ៏អស្ចារ្យ និងនិរន្តរបស់ ទ្រង់សម្រាប់អ្នក និងខ្ញុំ ។ សូមឲ្យយើងធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះជន្មរស់កាន់តែស្ម័គ្រស្មោះ កាន់តែ មានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន កាលយើងខំក្លាយខ្លួនជាសិស្សដ៏ពិតរបស់ទ្រង់តាមរយៈការបម្រើដូចជាទ្រង់ បម្រើដែរ ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីការប្រជុំធម្មនិដ្ឋានសម្រាប់យុវជនវ័យទូទាំងពិភពលោក ដែលមានចំណងជើងថា « សញ្ញាសម្គាល់នៃសាសនាចក្រ ពិត និងសកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ » បានផ្សព្វផ្សាយនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់-អេដាហ្វ ក្នុងថ្ងៃទី ៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ។

កំណត់ចំណាំ

១. វ៉ែល អ៊ីម ណិលសុន « ការងារបម្រើដោយព្រះចេស្ដា និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៦៩ ។
២. ស្តេនស្ទើរ ដប្បលយូ យើមប៊ល « The Abundant Life » *Ensign* ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៧៨ ទំព័រ ៣ ។
៣. វ៉ែល អ៊ីម ណិលសុន « វិវរណៈសម្រាប់សាសនាចក្រ វិវរណៈសម្រាប់ជីវិតរបស់យើង » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៩៥ ។
៤. ជីន ប៊ី ប៊ីហាំ « ការងារបម្រើដូចដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើ » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ១០៤ ។
៥. សូមមើល JustServe.org ។ កម្មវិធីនេះមាននៅអាមេរិកភាគខាងជើង ហើយត្រូវបានដាក់ឲ្យសាកល្បងនៅ ប្រទេសម៉ិកស៊ិក ចក្រភពអង់គ្លេស ប្រទេស ព័រតូ រីកូ និងប្រទេសអូស្ត្រាលី ។

ជំពូកទី ១

ប្រមូលគ្នាជាក្រុម

កំណត់ចំណាំរបស់អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយ ៖ នេះគឺជាការដកចេញពីជំពូកទី ១ មកពី Saints, No Unhallowed Hand, វ៉ុលទី ២ នៅក្នុង Saints ។ វ៉ុលទី ១ បទដ្ឋានសេចក្តីពិត បានចេញផ្សាយកាលពីឆ្នាំមុន បានបញ្ចប់ជាមួយ និងពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយដំបូងគេ ដែលបានទទួលអំណោយទានពិសិដ្ឋរបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឈោរវ៉ុ ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីចាកចេញពីឈោរវ៉ុធ្វើដំណើរទៅទិសខាងលិច ។

ពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយរាប់ពាន់នាក់បានអង្គុយស្ងាត់ស្ងៀមនៅពេលល្ងស្ទឹម ម៉ាក ស្ទីវ បានថ្លែងលាន់រំពងនៅក្នុង សាលប្រជុំដ៏ធំមួយនៅជាន់ទីមួយនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធឈោរវ៉ុដែលបៀបនឹងសាងសង់រួច ។

កាលនោះគឺនៅព្រឹកថ្ងៃទី ៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥ ជាថ្ងៃទីបី និងជាថ្ងៃចុងក្រោយគេនៃសន្និសីទរបស់ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយក្នុងរដ្ឋវិស្វកឈើជ្រុះ ។ ដោយដឹងថាគាត់នឹងពុំមាន ឱកាសច្រើនទៀតដើម្បីនិយាយទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធ—ជាពិសេសឥឡូវនេះ ដែលពួកគេរៀបចំចាកចេញពីឈោរវ៉ុដើម្បី តាំងលំនៅដ្ឋានថ្មីនៅទិសខាងលិចដ៏ឆ្ងាយ—នោះល្ងស្ទឹមបានថ្លែងដោយអានុភាពខ្លាំងជាងរាងកាយនៃមនុស្សចាស់ទុំ ខ្សោយអាយុ ៧០ ឆ្នាំរបស់គាត់ ។

គាត់បានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា « អស់រយៈពេលដប់ប្រាំបីឆ្នាំកន្លងទៅ កាលពីថ្ងៃទី ២២ ខែកញ្ញា យ៉ូសែប ស្ទីវ បាន យកផ្ទាំងចំណារចេញមកពីក្នុងដី គិតត្រឹមថ្ងៃចន្ទមុននេះ វាមានរយៈពេលដប់ប្រាំបីឆ្នាំហើយ ចាប់តាំងពីយ៉ូសែប ស្ទីវ ធ្វើជាពួកការីរបស់ព្រះអម្ចាស់— » ។

គាត់បានឈប់មួយសន្ទុះ ដោយនឹកឃើញពីយ៉ូសែប ជាកូនប្រុសរបស់គាត់ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ ។ ពួកបរិសុទ្ធ នៅក្នុងបន្ទប់បានដឹងរួចហើយអំពីរបៀបដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននាំគាត់ឲ្យទៅរកផ្ទាំងចំណារមាសដែល បានកប់លាក់ទុកនៅជើងភ្នំ ដែលហៅថាភ្នំកូម៉ូរ៉ានោះ ។ ពួកគេបានដឹងថា យ៉ូសែប បានបកប្រែផ្ទាំងចំណារដោយ អំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហើយបានបោះពុម្ពកំណត់ត្រានោះជាព្រះគម្ពីរមរមន ។ ប៉ុន្តែតើមានពួកបរិសុទ្ធ ច្រើនប៉ុណ្ណានៅក្នុងសាលប្រជុំនោះ ដែលពិតជាបានស្គាល់លោកនោះ ?

ល្ងស្ទឹម អាចនៅចាំកាលដែលយ៉ូសែប មានអាយុម្ភៃមួយឆ្នាំ បានប្រាប់គាត់ដំបូងថា ព្រះបានទុកចិត្តលោកឲ្យយក ផ្ទាំងចំណារ ។ គាត់បានបញ្ជាក់មួយព្រឹក ដោយភ័យខ្លាចថាលោកនឹងត្រឡប់មកពីភ្នំវិញដោយដៃទទេរ ដូចដែល លោកបានធ្វើអស់រយៈពេលបួនឆ្នាំមុន ។ ប៉ុន្តែនៅពេលលោកត្រឡប់មកវិញ លោកបានម្យ៉ាងភាពរីករាយរបស់គាត់ ភ្លាម ។ លោកបានថ្លែងថា « សូមកុំចប់ការអ្នកឡើយ » ។ « ស្រួលទាំងអស់ ! » លោកបានហុចឲ្យគាត់នូវវត្ថុបកប្រែ ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យសម្រាប់បកប្រែផ្ទាំងចំណារ រុំនៅក្នុងកន្សែងដៃ ជាកសុតាងថាលោកបានទទួល ជោគជ័យនៅក្នុងការទទួលកំណត់ត្រានោះ ។

ពួកបរិសុទ្ធ ៖ បទដ្ឋាននៃសេចក្តីពិត, ឆោយ ប្រែប្រួល ច្បាប់

មានអ្នកជឿតែមួយក្តាប់តូចប៉ុណ្ណោះកាលពីពេលនោះ ដែលភាគច្រើនគឺជាសមាជិកនៃគ្រួសារស្តីត ។ ឥឡូវមានពួកបរិសុទ្ធជាងមួយម៉ឺនមួយពាន់នាក់មកពីអាមេរិកខាងជើង និងអឺរ៉ុបបានរស់នៅក្នុងទីក្រុងណេវ៉ាដា រដ្ឋ អិលលីណោយ ជាកន្លែងដែលសាសនាចក្របានប្រមូលផ្តុំគ្នាអស់រយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំមុន ។ ពួកគេមួយចំនួន គឺជាសមាជិកថ្មីក្នុងសាសនាចក្រ ហើយពុំមានឱកាសជួបនឹងយ៉ូសែប ឬបងប្រុសរបស់លោក ហែរ៉េម ឡើយ ពីមុនមនុស្សកំណាចបានបាញ់សម្លាប់ពួកលោកទាំងពីរ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ។^១ នោះជាមូលហេតុដែលលូស៊ីវីចង់និយាយថ្លែងអំពីការស្លាប់ ។ គាត់ចង់ថ្លែងទីបង្គោលអំពីការហៅឲ្យធ្វើជាពួកការិយាល័យយ៉ូសែប និងតួនាទីរបស់គ្រួសារគាត់នៅក្នុងការស្តារដំណឹងល្អឡើងវិញ ពីមុនពួកបរិសុទ្ធគ្នាស់ចេញទៅ ។

អស់រយៈពេលជាងមួយខែ ពួកមនុស្សកំណាចគ្មានច្បាប់បានដើរដុតផ្ទះ និងហាងអាជីវកម្មរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងភូមិស្រុកជិតខាង ។ ដោយភ័យខ្លាចស្លាប់ មានគ្រួសារជាច្រើនបានភៀសខ្លួនទៅផ្ទះបងប្អូនរបស់ពួកគេដើម្បីមានសុវត្ថិភាពនៅក្នុងទីក្រុងណេវ៉ាដា ។ ប៉ុន្តែពួកមនុស្សអាក្រក់កាន់តែមានកម្លាំងរបស់វាប្រមូលផ្តុំខ្លាំងឡើងៗក្នុងពេលប៉ុន្មានសប្តាហ៍កន្លងមក មិនយូរប៉ុន្មានក៏កើតមានជម្លោះគ្នារវាងពួកមនុស្សកំណាច និងពួកបរិសុទ្ធ ។ ក្នុងពេលនោះរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋ ពុំបានធ្វើអ្វីដើម្បីការពារដល់សិទ្ធិរបស់ពួកបរិសុទ្ធនោះទេ ។^២

ដោយជឿថា វាគឺជាពេលមួយសំខាន់ពីមុនពួកមនុស្សកំណាចបានវាយប្រហារមកលើទីក្រុងណេវ៉ាដា នោះថ្នាក់ដឹកនាំទាំងឡាយរបស់សាសនាចក្របានចរាចរសុំភាពសុខសាន្តដោយការយល់ព្រមជម្លៀសពួកបរិសុទ្ធចេញពីក្រុងត្រឹមនិទាយរដ្ឋ ។^៣

ដោយមានវិវរណៈពីព្រះដឹកនាំ នោះព្រឹកហ៊ុន យ៉ង់ និងសមាជិកនៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ផ្សេងទៀត បានរៀបចំផ្លាស់ពួកបរិសុទ្ធជាងមួយពាន់នាក់ធ្វើដំណើររាប់ពាន់គីឡូម៉ែត្រទៅទិសខាងលិច ហួសពីភ្នំថ្ម ដែលនៅក្រៅពីព្រំប្រទល់សហរដ្ឋ ។ ក្នុងនាមជាក្រុមអធិបតីនៃសាសនាចក្រ នោះពួកដប់ពីរនាក់បានប្រកាសអំពីការសម្រេចចិត្តនេះទៅដល់ពួកបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃទីមួយក្នុងសន្និសីទនារដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ។

សាវក ប៉ាលី ភី ប្រាតូ បានប្រកាសថា « ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំដឹកនាំយើងទៅកាន់តំបន់សកម្មភាពកាន់តែធំមួយ ជាកន្លែងដែលយើង អាចរីករាយនឹងគោលការណ៍បរិសុទ្ធនៃសេរីភាព និងសិទ្ធិស្មើគ្នា » ។^៤

លូស៊ីវី បានដឹងថា ពួកបរិសុទ្ធនឹងជួយគាត់ដើម្បីធ្វើដំណើរនេះ បើគាត់ជ្រើសរើសទៅ ។ វិវរណៈជាច្រើនបានបញ្ជាពួកបរិសុទ្ធឲ្យប្រមូលផ្តុំគ្នានៅកន្លែងតែមួយ ហើយពួកដប់ពីរនាក់ បានតាំងចិត្តដើម្បីធ្វើតាមព្រះឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ប៉ុន្តែលូស៊ីវី

មានវ័យចំណាស់ ហើយជឿថាគាត់នឹងរស់នៅពុំបានយូរទេ ។ នៅពេលគាត់ស្លាប់ គាត់ចង់កប់នៅក្នុងទីក្រុងណេវ៉ាដា ជិតយ៉ូសែប ហែរ៉េម និងសមាជិកគ្រួសារគាត់ដទៃៗទៀតដែលបានស្លាប់ទៅ រួមទាំងស្វាមីរបស់គាត់ យ៉ូសែប ស្តីត ស៊ីញ៉ូផងដែរ ។

ម្យ៉ាងទៀត សមាជិកគ្រួសារនៅរស់ភាគច្រើនរបស់គាត់ កំពុងរស់នៅក្នុងក្រុងណេវ៉ាដា ។ កូនប្រុសដែលនៅរស់តែម្នាក់គត់របស់គាត់ គឺ វិលលាម បានធ្វើជាសមាជិកនៃក្រុមនៃពួកដប់ពីរនាក់ ប៉ុន្តែគាត់បានបដិសេធមិនធ្វើ ហើយបដិសេធមិនទៅទិសខាងលិចទេ ។ កូនស្រីបីនាក់របស់គាត់—សូផ្រានា ខាទេរិន និង លូស៊ីវី—ក៏នៅក្នុងក្រុងផងដែរ ។ ហើយកូនប្រុសស្រីរបស់គាត់ អ៊ឹមម៉ា ភរិយាមេម៉ាយរបស់ពួកការីក៏នៅក្នុងក្រុងផងដែរ ។

នៅពេលលូស៊ីវីថ្លែងទៅកាន់ពួកជំនុំ គាត់បានជម្រុញឲ្យអ្នកស្តាប់របស់គាត់កុំឲ្យព្រួយពីការធ្វើដំណើរទៅមុខនោះឡើយ ។ គាត់និយាយថា « សូមកុំបាក់ទឹកចិត្ត ហើយនិយាយថាអ្នកមិនអាចយកទេ និងរបស់របរទៅបាននោះឡើយ » ។ ក្រៅពីភាពក្រីក្រ និងការបៀតបៀន គ្រួសាររបស់គាត់ផ្ទាល់ បានបំពេញតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ដើម្បីបោះពុម្ពព្រះគម្ពីរមរមន ។ គាត់បានលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យស្តាប់តាមថ្នាក់ដឹកនាំរបស់ពួកគេ ហើយប្រព្រឹត្តល្អចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។

គាត់និយាយថា « នៅពេលព្រឹកហ៊ុន និយាយអ្វី នោះអ្នកត្រូវតែធ្វើតាមដោយស្មោះត្រង់ទាំងអស់គ្នា បើមិនដូច្នោះ អ្នកនឹងមិនអាចទៅដល់ទីនោះឡើយ » ។ « បើអ្នកមានអារម្មណ៍ជំទាស់ នោះអ្នកនឹងមានបញ្ហាហើយ » ។

លូស៊ីវីបានថ្លែងច្រើនទៀតអំពីគ្រួសារគាត់ ការបៀតបៀនដ៏សាហាវដែលពួកគេបានរងទុក្ខនៅរដ្ឋ មីសស៊ូរី និងអិលលីណោយ និងការសាកល្បងដែលមាននៅចំពោះមុខពួកបរិសុទ្ធ ។ គាត់ថ្លែងថា « ខ្ញុំសូមអធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ប្អូនប្រុស ព្រឹកហ៊ុន និងមនុស្សទាំងអស់គ្នា » ។ « ពេលខ្ញុំទៅពិភពម្ខាងទៀត ខ្ញុំចង់ជួបនឹងបងប្អូនទាំងអស់គ្នា » ។^៥

នៅខែ មករា ឆ្នាំ ១៨៤៦ ព្រឹកហ៊ុន ជាញឹកញាប់បានជួបនឹងក្រុមនៃពួកដប់ពីរនាក់ និងក្រុមប្រឹក្សានៃពួកហាសិបនាក់ ជាអង្គការមួយដែលមើលខុសត្រូវទៅលើកង្វល់ខាងសាច់ឈាមនៃនគរបស់ព្រះនៅលើផែនដី ដើម្បីរៀបចំរបៀបដ៏ល្អបំផុត និងរហ័សបំផុតដើម្បីជម្លៀសចេញពីក្រុងណេវ៉ាដា ហើយស្ថាបនាកន្លែងជួបជុំថ្មីសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធ ។ ហ៊ីបេរី យ៉េមប៊ីល ជាបងប្អូនសាវករបស់គាត់ បានចេញអនុសាសន៍ថា ពួកគេនាំក្រុមពួកបរិសុទ្ធតូចមួយទៅកាន់ទិសខាងលិចឲ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

គាត់បានផ្តល់ដំបូន្មានថា « ប្រមូលគ្នាជាក្រុម អ្នកដែលអាចរៀបចំខ្លួន ឲ្យត្រៀមខ្លួនជាស្រេចគ្រប់ពេលដើម្បីចេញទៅ ហើយរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់គ្រួសារពួកគេនិងជនក្រីក្រ » ។

សាវក អូសេស ប្រាតូ បានចង្អុលបង្ហាញថា « បើមានក្រុមទៅដល់មុនហើយដាក់ដាំដុះនៅក្នុងនិទាឃរយៈពេល វានឹងចាំបាច់ដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរទៅត្រឹមថ្ងៃទីមួយខែកុម្ភៈ » ។ គាត់ងឿងឆ្ងល់បើសិនជាវានឹងល្អប្រសើរជាង បើពួកគេបោះទីតាំងនៅកន្លែងណាមួយជិតជាងនោះ ដែលនឹងអាចឲ្យពួកគេអាចដាំដំណាំបានឆាប់រហ័សជាង ។

ព្រឹកហ៍ ជំទាស់គំនិតនោះ ។ ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំរួចស្រេចហើយថា ពួកបរិសុទ្ធត្រូវតែរំលងទៅនៅជិតនឹងបឹងអំបិលដ៏ធំ ។ បឹងនេះជារាងដ៏ធំមួយ ដែល

មានទម្រង់ជាបានគោមដ៏ធំមួយដែលហ៊ុំព័ទ្ធដោយជួរភ្នំ ។ ទំហំរាងនេះភាគច្រើនគឺជាដីរាល់ខ្សាច់ស្ងួត ហើយមានការលំបាកក្នុងការដាំដុះ ធ្វើឲ្យពួកអាមេរិកាំងជាច្រើនពុំចង់ផ្លាស់លំនៅមកកាន់ទិសខាងលិចនេះទេ ។

ព្រឹកហ៍មានហេតុផលថា « បើយើងចេញទៅនៅចន្លោះជួរភ្នំទៅដល់កន្លែងដែលបានគិតទុកនោះ នោះវានឹងគ្មានការប្រណែនមកពីជាតិសាសន៍ណាមួយនោះទេ » ។ ព្រឹកហ៍ យល់ថា តំបន់នោះមានជនជាតិដើមតាំងលំនៅរួចហើយ ។ ប៉ុន្តែគាត់សង្ឃឹមថា ពួកបរិសុទ្ធនឹងអាចតាំងលំនៅដោយសុខសាន្តនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។^៧ ■

ដើម្បីអានជំពូកទាំងមូល សូមចូលទៅកាន់ saints.lds.org ឬមើលកំណែខីដីថលនៃអត្ថបទនេះនៅក្នុងទស្សនាវដ្តី លីអាហ្គោណ ខែកក្កដា នៅក្នុងបណ្ណាល័យដំណឹងល្អ ឬនៅក្នុង liahona.lds.org ។

ពាក្យ ប្រធានបទនៅក្នុងកំណត់តំណាំបង្ហាញពីតំណែងនៃបន្ថែមនៅ saints.lds.org ។

កំណត់តំណាំ

១. ការិយាល័យអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ, កំណត់ត្រាអំពីសាសនាចក្រភព, ថ្ងៃទី ៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥; « Conference Minutes, » *Times and Seasons*, ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ៦:១០១៣-១៤ ។ របាយការណ៍ទាំងស្រុងរបស់លូស៊ី ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥ ទេសនកថាសន្និសីទ, with annotations, is available in Reeder and Holbrook, *At the Pulpit*, ២១-២៦ ។ ប្រធានបទ ៖ លូស៊ី ម៉ាក ស្ទីវ
២. លូស៊ី ម៉ាក ស្ទីវ, History, ១៨៤៤-៤៥, book ៥, [៧]; *Saints*, វ៉ុលទី ១, ជំពូកទី ៤ និង ៤៤; Black, « How Large Was the Population of Nauvoo? » ៩២-៩៣ ។ ប្រធានបទ ៖ ការស្តាប់របស់យ៉ូសេប ស្ទីវ និងហែរ៉េម ស្ទីវ
៣. សូមមើលឯកសារ និងអាឡានស្តុន រីតលី ចំពោះ ព្រឹកហ៍ យ៉ង់ ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥ ឯកសារការិយាល័យព្រឹកហ៍ យ៉ង់ CHL; « Mobbing Again in Hancock! » និង « Proclamation, » *Nauvoo Neighbor*; ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥, [២]; Gates, Journal, វ៉ុលទី ២ ថ្ងៃទី ១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥; Glines, Reminiscences and Diary, ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥; « The Crisis, » និង « The War, » *Warsaw Signal*, ថ្ងៃទី ១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥, [២]; « The Mormon War, » *American Penny Magazine*, ថ្ងៃទី ១១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ៥៧០-៧១; Jacob B. Backenstos to Brigham Young, ថ្ងៃទី ១៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ឯកសារការិយាល័យព្រឹកហ៍ យ៉ង់, CHL; Orson Spencer to Thomas Ford, ថ្ងៃទី ២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥; Thomas Ford to George Miller, ថ្ងៃទី ៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ឯកសារការិយាល័យព្រឹកហ៍ យ៉ង់, CHL; សូមមើលផងដែរ Leonard, *Nauvoo*, ៥២៥-៤២ ។
៤. *To the Anti-Mormon Citizens of Hancock and Surrounding Counties* (Warsaw, IL: ថ្ងៃទី ៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥), Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; សូមមើលផងដែរ Leonard, *Nauvoo*, ៥៣៦-៤២ ។
៥. Council of Fifty, « Record, » ថ្ងៃទី ៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៤៥, នៅក្នុង JSP, CFM: ៤៧១-៧២; « Conference Minutes, » *Times and Seasons*, ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ៦:១០០៨-១១ ។
៦. គោលលទ្ធិ និង សេចក្តី សញ្ញា ២៩:៨ (Revelation, ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៨៣០-A, at josephsmithpapers.org); គោលលទ្ធិ និង សេចក្តី សញ្ញា ១២៥:២ (Revelation, circa Early Mar. 1841, at josephsmithpapers.org); Historian's Office, General Church Minutes, ថ្ងៃទី ៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៥; « Conference Minutes, » *Times and Seasons*, ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៤៥, ៦:១០១៣-១៤ ។
៧. Council of Fifty, « Record, » ថ្ងៃទី ១១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៨៤៦, នៅក្នុង JSP, CFM: ៥១៤, ៥១៥, ៥១៨ ។ ប្រធានបទ ៖ ក្រុមប្រឹក្សានៃពួកហាលីហ្គោន

ការស្វែងរកភាពធូរស្បើយពីការរៀនរៀន ព្រឹកហ៍ យ៉ង់ (ខាងលើ) និង ក្បួននៃពួកសាវកដំបូងនាក់ បានធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីផ្លាស់ទីពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយទៅកាន់ទិសខាងលិច មានចម្ងាយច្រើនជាង ១០០០ ម៉ាយ (១,៦០០ គ.ម) , ហួសពីជួរភ្នំថ្មី ។

ការសន្យានឹងកុមារ

ដ រឿងនេះ ខ្ញុំមានការស្រឡាត់ចិត្តខ្លាំងណាស់ ។ រឿងនេះមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចរកឃើញការជំរុញចិត្តបន្តិចបន្តួចនោះគឺមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ខ្ញុំម្នាក់ និងកូនៗរបស់នាង ។ យើងបានដើរលំហែរជាមួយគ្នានៅចុងសប្តាហ៍ ហើយចូលចិត្តការដើរលំហែរនោះណាស់ ។ ប៉ុន្តែ យូរៗទៅយើងបានចាប់ផ្តើមដើរលំហែរតិចទៅៗ ហើយមិនញឹកញាប់ឡើយ ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនឹកមិត្តភក្តិខ្ញុំ និងគ្រួសារគាត់ ។ ក្រោយមក ខ្ញុំបានដឹងថា ការដើរលំហែរបស់យើងពុំបានធ្វើញឹកញាប់ ដោយសារមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ និងគ្រួសាររបស់នាងត្រូវត្រឡប់ទៅធ្វើទម្លាប់មួយ ដែលពួកគេបានឈប់ធ្វើអស់ជាច្រើនឆ្នាំមុន—គឺការចូលរួមព្រះវិហារ ។

ថ្ងៃមួយពួកគេបានអញ្ជើញខ្ញុំឲ្យទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់ ។ បានជួបពួកគេម្តងទៀត ធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍រីករាយយ៉ាងខ្លាំង ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា ខ្ញុំនឹកពួកគេខ្លាំងណាស់ ។ កូនស្រីមិត្តរបស់ខ្ញុំដែលមានអាយុប្រាំមួយឆ្នាំបានផ្តល់យោបល់ថា យើងដោះស្រាយបញ្ហានោះដោយទៅព្រះវិហារជាមួយគ្នា ។ ដូច្នេះដោយពុំចាំបាច់គិតជាលើកទីពីរ នោះគាត់បានអញ្ជើញខ្ញុំឲ្យទៅព្រះវិហារដែរ ។

អូ អត់ទេ ! តើខ្ញុំអាចពន្យល់គ្រួសារនេះឲ្យយល់ថា ការទៅ

ក ្លាមនោះ ទូរសព្ទរបស់ខ្ញុំបានរោទ៍ឡើង រំពុកខ្ញុំថា ខ្ញុំបានសន្យានឹងក្មេងស្រីតូចម្នាក់ថា ខ្ញុំនឹងទៅព្រះវិហារជាមួយនាង ។

ព្រះវិហារគឺជាអ្វីហ្នឹងត្រឹមត្រូវសម្រាប់ពួកគេ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីហ្នឹងគួរឲ្យគួញសម្រាប់ខ្ញុំដូចម្តេចទៅ ? ខ្ញុំពុំបានទៅព្រះវិហារអស់ជាច្រើនឆ្នាំហើយ ប៉ុន្តែតើខ្ញុំអាចបដិសេធជាមួយកូនក្មេងម្តេចបាន ? ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងទៅ ប៉ុន្តែតាមពិតទៅ ខ្ញុំគ្មានចិត្តចង់រក្សាការសន្យានោះសូម្បីតែបន្តិចសោះ ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យនោះ ខ្ញុំបានទៅបរិភោគអាហារពេលព្រឹកជាមួយប្តីរបស់ខ្ញុំ ។ ភ្លាមនោះ ទូរសព្ទរបស់ខ្ញុំបានរោទ៍ឡើង រំពុកខ្ញុំថា ខ្ញុំបានសន្យានឹងក្មេងស្រីតូចម្នាក់ថា ខ្ញុំនឹងទៅព្រះវិហារជាមួយនាង ។ ខ្ញុំមិនលើកទូរសព្ទឡើយ រហូតដល់ប្តីរបស់ខ្ញុំបានសួរខ្ញុំ ហេតុអ្វីខ្ញុំមិនឆ្លើយទូរសព្ទ ។ ខ្ញុំបានសារភាពថា មានគេបបួលខ្ញុំទៅការប្រជុំមួយនៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់ទៅទេ ។ គាត់បានឮញឹម ហើយនិយាយថា « ល្អវៀកូនមិនត្រូវសន្យាអ្វីមួយជាមួយក្មេងទេ ប្រសិនបើកូន

គ្មានឆន្ទៈធ្វើកិច្ចការនោះ » ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ខ្ញុំរក្សាការសន្យារបស់ខ្ញុំ ។

ពេលខ្ញុំបានទៅដល់ព្រះវិហារ ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ប្លែកមួយ ជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំពុំអាចពិពណ៌នាបាន ។ ខ្ញុំនៅតែពុំអាចពន្យល់ថា អារម្មណ៍នោះបានកើតឡើងយ៉ាងណានោះទេ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារម្តងទៀត ហើយបន្តទៅអាទិត្យក្រោយៗទៀត រហូតដល់ខ្ញុំយល់ពីអារម្មណ៍នោះ ៖ គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

សមាជិកសាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាដូចនៅផ្ទះ ។ ដោយគ្មានមន្ទិលសង្ស័យសោះ នោះខ្ញុំមានចិត្តចង់ដឹងចង់យល់ពីសាសនាចក្រជាខ្លាំង ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមជួបជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ហើយក៏ចាប់ផ្តើមទទួលបានទីបន្ទាល់ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានមក

ជួបខ្ញុំកាន់តែញឹកញាប់ ហើយការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីដំណឹងល្អបានរីកចម្រើនឡើង រហូតដល់ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍នូវបំណងប្រាថ្នាដ៏ខ្លាំងក្លាដើម្បីជ្រមុជទឹក ។ មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំរីករាយនឹងពរជ័យនៃដំណឹងល្អ ។ ដោយសារអ្វីហ្នឹងនេះ នោះខ្ញុំមានអំណរគុណដែលខ្ញុំបានរក្សាការសន្យារបស់ខ្ញុំនឹងក្មេងស្រីអាយុប្រាំមួយឆ្នាំម្នាក់ ។ ■

ល្អវៀ ប៉ាបេស កាប្រេរី ឥក្រុងយូកាតាន ប្រទេសម៉ិកស៊ិក

ពីមុនខ្ញុំចេញដំណើរទៅមន្ទីរពេទ្យ មិត្តម្នាក់ និង បុគ្គលិកម្នាក់បាននិយាយថា « ដោយសារយើង នៅក្បែរដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ស្រាប់ ហេតុអ្វី យើងមិនអធិស្ឋានជាមួយគ្នាសិនទៅ ? »

ចូរអធិស្ឋាននៅក្បែរព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

៣ លម៉ាក កូនប្រុសរបស់យើងអាយុបីឆ្នាំ គាត់ និងខ្ញុំបានឈឺជាទម្ងន់ដោយសារ ការពុលអាហារ ។ ម៉ាកបានធ្លាក់ខ្លួនឈឺ រហូតដល់សន្លប់បាត់ស្មារតី ។ ម៉ាកៀណេឡាករិយា ខ្ញុំ និងខ្ញុំបានប្រញាប់យកគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ ។ ពេល ទៅដល់មន្ទីរពេទ្យ មើលទៅគាត់ហាក់ដូចជាស្លាប់ ។ ទីបំផុតបន្ទាប់ពីប្រុងម៉ោងក្រោយមក គាត់បានដឹងខ្លួន ឡើងវិញ ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ម៉ាកបានមានអាការៈ ប្រកាច់បែបនេះអស់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ។ ពេលយើងដាក់ ឲ្យគាត់គេងរៀងរាល់ល្ងាច យើងគិតថា តើ យើងនឹង ត្រូវប្រញាប់យកគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យនៅពេលកណ្តាល អាធ្រាតម្តងទៀតដែរឬទេ ។ យើងដេកពុំបានឆ្អែតទេ អំឡុងពេលប៉ុន្មានឆ្នាំដ៏ថប់បារម្ភនោះ ហើយយើងបាន ពឹងផ្អែកលើការអធិស្ឋាន សេចក្តីជំនឿ ការតមអាហារ និងការប្រសិទ្ធពរហព្វជិតភាព ។

ពេលម៉ាកអាយុប្រហែលប្រាំមួយឆ្នាំ ម៉ាកៀណេឡា បានទទួលសេចក្តីស្លាប់ដោយម្តងទៀត ហើយប្រាប់ខ្ញុំ ឲ្យប្រញាប់ទៅមន្ទីរពេទ្យ ។ ម៉ាកបានប្រកាច់យ៉ាង ខ្លាំង ហើយបានសន្លប់ ។ ពេលករិយាខ្ញុំបានទទួលសេចក្តី មកខ្ញុំ ខ្ញុំកំពុងជួសជុលមជ្ឈមណ្ឌលបំប៉ន អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាហ្សង់ទីន ដែលមាន

ទីតាំងនៅក្បែរនឹងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៊ុយណូហ្សែ អាហ្សង់ទីន ។

ពីមុនខ្ញុំចេញដំណើរទៅមន្ទីរពេទ្យ មិត្តម្នាក់ និង បុគ្គលិកម្នាក់បាននិយាយថា « ដោយសារយើងនៅ ក្បែរដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ស្រាប់ ហេតុអ្វីយើងមិន អធិស្ឋានជាមួយគ្នាសិនទៅ ? » ព្រះវិហារបរិសុទ្ធបាន បិទសម្រាប់ការជួសជុល និងការពង្រីកបន្ថែម ប៉ុន្តែ យើងបានទៅដល់ដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ជាកន្លែង ដែលខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់ម៉ាក ។

ទោះបីជាមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលយើងបាន ឆ្លងកាត់ជាមួយម៉ាកក្តី ក៏ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ថ្លែង អំណរគុណដល់ព្រះសម្រាប់ពេលវេលាដែល ម៉ាកៀណេឡា និងខ្ញុំអាចមានដើម្បីនៅជាមួយ នឹងម៉ាក ។ ពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន ខ្ញុំបានទទួលសូម ព្រះវរបិតាស្វគ៍ឲ្យយើងព្យាយាមធ្វើជាឪពុកម្តាយល្អ និងថែទាំម៉ាកឲ្យអស់សមត្ថភាពរបស់យើង ។ ខ្ញុំបាន ទទួលប្រាប់ទ្រង់ថា យើងនឹងទទួលយកព្រះទ័យទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់ហៅម៉ាកឲ្យត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ។

ពេលខ្ញុំទៅដល់មន្ទីរពេទ្យ ខ្ញុំពុំបានដឹងទេថា តើ ម៉ាកនឹងដឹងខ្លួនឡើងវិញ ឬបើគាត់នឹងជាវិញ ឬថាតើ គាត់អាចដើរ ឬនិយាយបានវិញម្តងទៀតដែរឬអត់ នោះទេ ។ បន្ទាប់ពីពីរម៉ោងដ៏យឺតយ៉ាវបំផុតមក គាត់

បានដឹងខ្លួនឡើងវិញ ។ គាត់អស់កម្លាំងរលើងពីខ្លួន ប៉ុន្តែគាត់មិនកើតអីទេ ។ ចាប់តាំងពីនោះមក ដោយ អព្វហេតុគាត់បានធូរស្បើយ ។ ទីបំផុត ម៉ាកបាន បន្ថយការប្រើប្រាស់ថ្នាំ ហើយបានចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ជាម្យ៉ាងរហូត ។

ម៉ាកៀណេឡា និងខ្ញុំបានសញ្ជឹងគិតពីគ្រាលំបាក នោះ ដោយមានអំណរគុណដែលយើងនៅតែមាន ម៉ាក ហើយមានអំណរគុណចំពោះរឿងនានាដែល យើងបានរៀន ។ ការសាកល្បងរបស់យើងរួមរួម យើង ហើយធ្វើឲ្យយើងកាន់តែរឹងមាំខាងវិញ្ញាណ ។ ប្រសិនបើគ្មានការសាកល្បងទេនោះ យើងពុំអាច រៀនស្គាល់របៀបជាច្រើនដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញ ព្រះចេស្តាទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងឡើយ ។

ដូចដែលម៉ាកៀណេឡានិយាយថា « យើងបាន ឃើញភស្តុតាង និងបទពិសោធន៍ដ៏ច្រើន ដែលបាន ផ្តល់ទីបន្ទាល់នៃវត្តមានរបស់ព្រះដល់យើង ថាទ្រង់ គង់នៅជាមួយយើង ហើយថាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ យើង ។ ប្រសិនបើយើងស្វិតស្វិន និងមានការអត់ធ្មត់ នោះពរជ័យអាចកើតមានឡើង ទោះយើងរំពឹង តិចតួចថា វានឹងកើតឡើងក្តី » ។ ■

ហួន ថៃលត្រាម៉េ ទីក្រុងប៊ុយណូស្យែ ប្រទេសអាហ្សង់ទីន

ហេតុអ្វីព្រះពុំបានព្រមានខ្ញុំ ?

ស្នាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងផ្ទះដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណបរិវេណវិទ្យាល័យនៅវិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាដ្ឋតិចសាសកាលនោះក្នុងចុងពីរនាក់របស់យើងមានអាយុបួនឆ្នាំ និងពីរឆ្នាំ ។ វាជាបទពិសោធន៍ដំបូងរបស់យើងនៅក្នុងរដ្ឋតិចសាសក្នុងតំបន់កូនភ្នំ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តវាណាស់ ! រៀងរាល់រដូវផ្កាឆាយ នៅរដ្ឋតិចសាសភាគកណ្តាលសម្បូរទៅដោយផ្កា ។ នៅក្នុងសួនច្បារ ព្រៃទីវាលនានា នៅតាមចិញ្ចឹមថ្នល់ ខ្ញុំបានឃើញមានផ្កាឆាយនៅគ្រប់ទីកន្លែង ។

ខ្ញុំបានដាក់កូនខ្ញុំក្នុងរទេះ ហើយរុញពួកគេកម្សាន្តស្ទើរតែរាល់ថ្ងៃ ។ យើងបានរកឃើញកន្លែងថ្មីៗដើម្បីទៅលេង ហើយខ្ញុំបានឲ្យកូនៗខ្ញុំបេះផ្កាព្រៃលេងតាមចិត្តពួកគេចង់ ។ យើងបញ្ចប់ការដើរកម្សាន្តរបស់យើងរហូតដល់ភូមិមួយដែលមានផ្ទះភាគច្រើន មានសួនច្បារដែលបានថែទាំយ៉ាងស្រស់ស្អាត ។

ថ្ងៃមួយយើងបានទៅដល់កន្លែងផ្លូវកាច់ជ្រុងមួយ យើងបានឃើញក្រដាសជាច្រើនបានរសាត់ពេញសួនផ្កាមួយកន្លែង ។ រំពេចនោះខ្យល់បានបោកបក់ក្រដាសនោះឲ្យរសាត់ពេញលើវាលស្មៅ ។ ខ្ញុំបាន

សម្រេចចិត្តមើលក្រដាសដែលរាយប៉ាយនោះ ពីមុនវាកាន់តែរសាត់ថែមទៀត ។ ខ្ញុំបានចាប់ក្រដាសពេញមួយក្តាប់ដៃខ្ញុំ ហើយដាក់វាទៅក្នុងថង់ដាក់ខោទឹកនោមរបស់កូនខ្ញុំ ។

ពេលខ្ញុំមើលទៅក្រោម នោះខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំកំពុងកាន់រូបភាពអាសគ្រាម ។ ដោយក្តីភ្ញាក់ផ្អើល ខ្ញុំបានឲ្យកូនៗរបស់ខ្ញុំនៅលើរទេះរុញរិញ ពេលខ្ញុំមើលក្រដាសដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានយ៉ាងលឿន ។ ខ្ញុំបានអន់ចិត្តបន្តិច ពេលខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែលខ្ញុំពុំចង់ឃើញនោះ ។ ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមត្អូញត្អែរថា « ហេតុអ្វីព្រះពុំបានព្រមានខ្ញុំឲ្យទៅផ្ទះតាមផ្លូវផ្សេង ?

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឮសំឡេងឡានសាលាចាប់ប្រហាំង ។ មានសិស្សប្រហែលដប់ពីរនាក់បានចុះចេញពីឡាន ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានដើរកាត់វាលស្មៅដែលទើបតែមានរូបភាពអាសគ្រាមកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុននោះ ។

នៅគ្រានោះ ទស្សនវិស័យទាំងមូលបានផ្លាស់ប្តូរ ។ ឥឡូវខ្ញុំបានដឹងពីមូលហេតុដែលខ្ញុំពុំត្រូវបានព្រមានឲ្យទៅផ្ទះតាមផ្លូវផ្សេងទៀតហើយ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលខ្ញុំបានទៅទីនោះ ដើម្បីមើល

ក្រដាសទាំងនោះចេញ ដើម្បីកុំឲ្យក្មេងៗទាំងនោះឃើញរូបភាពដ៏អាក្រក់នោះ ។ ពេលខ្ញុំដើរត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ខ្ញុំបានគិតថា « ចុះមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើឡានសាលានោះបានមកដល់បន្ទាប់ពីក្រដាសនោះបានរសាត់ពេញទីនោះ ? ចុះមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើខ្ញុំពុំដឹងពីមូលហេតុដែលខ្ញុំជួបបទពិសោធន៍នោះ ? តើខ្ញុំនឹងអន់ចិត្តនឹងព្រះយូរប៉ុណ្ណាទៅ ?

ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក ឱកាសដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំឲ្យយល់ពី « មូលហេតុ » នៃបទពិសោធន៍នោះ បានជួយខ្ញុំឲ្យទុកចិត្តថា ព្រះតម្រិះនិងព្រះរាជបំណងរបស់ទ្រង់ប្រសើរជាងប្រាជ្ញា និងបំណងរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ។

ជួនកាល ខ្ញុំនឹងដឹងពីមូលហេតុដែលអ្វីមួយបានកើតឡើង ជួនកាលខ្ញុំពុំបានដឹងឡើយ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក្តី ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំត្រូវមានសេចក្តីជំនឿថា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបំណងប្រសើរជាងខ្ញុំអាចយល់បានឆ្ងាយណាស់ ។ ■

ឡាក ម៉ិនហ្គូម៉េរ រដ្ឋតិចសាស ស.វ.អ

រំពេចនោះខ្យល់បានបោកបក់ក្រដាសនោះឲ្យរសាត់ពេញលើវាលស្មៅ ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តមើលក្រដាសដែលរាយប៉ាយនោះ ពីមុនវាកាន់តែរសាត់ថែមទៀត ។

នៅពេលការកាន់ខ្ជាប់ទទួលការឈឺចាប់

នៅ ថ្ងៃមួយដ៏ក្តៅខ្លាំងក្នុងខែកក្កដា ខ្ញុំបានជួយបងប្រុសថ្លៃរបស់ខ្ញុំរៀបជញ្ជាំង ។ ទីបំផុត ខ្ញុំត្រូវដឹកកាត់ប្លង់ដើមឈើដែលនៅពេលថ្ងៃ ។

ខ្ញុំបានគិតថា « វាស្រួល » ទេ ។ ខ្ញុំបានប្រមូលឧបករណ៍សមរម្យមួយចំនួន ហើយដឹកជុំវិញប្លង់ឈើនោះ ដើម្បីមានកន្លែងធ្វើការ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានចាប់រណាមួយ ហើយដោយពុំបានគិតយូរ ខ្ញុំបានទៅហើយកាត់ប្លង់ឈើនោះ ។ ឬសតូចៗងាយស្រួលកាត់ ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំបានប្តូរទៅកាត់ប្លង់ធំៗវិញ ខ្ញុំបានដឹងភ្លាមថា វាមិនស្រួលកាត់ទេ ។ មានឫសមួយនោះពិបាកកាត់ណាស់ ។

ដោយសង្ឃឹមត្រេកអរ នោះខ្ញុំបានប្តូរចិត្តថា ខ្ញុំនឹងកាត់ប្លង់នោះឲ្យអស់ ។ ដោយសារពន្លឺព្រះអាទិត្យចាំងមក នោះញើសបានហូរចុះមកពីក្បាលដល់ករបស់ខ្ញុំ ពេលខ្ញុំបានសង្កត់រណាកាន់តែខ្លាំង ។ រណាញ់រហូតខ្លួនប្រាណខ្ញុំទាំងមូលក៏ញ័រដែរ ។ ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ថាដៃស្អាតខ្ញុំ—ដៃដែលសង្កត់គន្លឹះរណា—ចាប់ផ្តើមលោកដោយឈឺចាប់ ។ ខ្ញុំពុំខ្វល់នឹងការឈឺនោះឡើយ ហើយខ្ញុំបន្តកាន់វាទៀត ។

ទីបំផុតរណាបានកាត់ប្លង់នោះដាច់អស់ ។ ខ្ញុំបានលែងគន្លឹះរណា ហើយមានអារម្មណ៍នៃជ័យជម្នះយ៉ាងរីករាយ ។ ប៉ុន្តែ ពេលខ្ញុំដកស្រោមដៃចេញ ខ្ញុំបានសង្កេតឃើញថា ស្បែកដៃខ្ញុំមួយដុំតូចបានបកដាច់ចេញពីដៃខ្ញុំ ។

នៅពេលខ្ញុំបានគិតអំពីបទពិសោធន៍នេះ ខ្ញុំបានដឹងថា ការកាន់រណាគឺអាចប្រៀបទៅនឹងការកាន់ខ្ជាប់នឹងដំបងដែក ។ យើងត្រូវបានប្រាប់ឲ្យកាន់ដំបងដែកពេលយើងដើរឆ្លងកាត់ជីវិតនេះ ។ ប៉ុន្តែដោយសារយើងកាន់ខ្ជាប់នឹងវា ពុំមែនមានន័យថា យើងពុំទទួលបទពិសោធន៍នៃការឈឺចាប់នោះទេ ។ ខ្ញុំមានរបួសដៃ ពេលខ្ញុំកាន់រណាជាប់ ។ ស្រដៀងគ្នានេះផងដែរ យើងនឹងឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងសេចក្តីវេទនានៅពេលដែលយើងបន្តកាន់ខ្ជាប់នឹងដំបងដែក ។

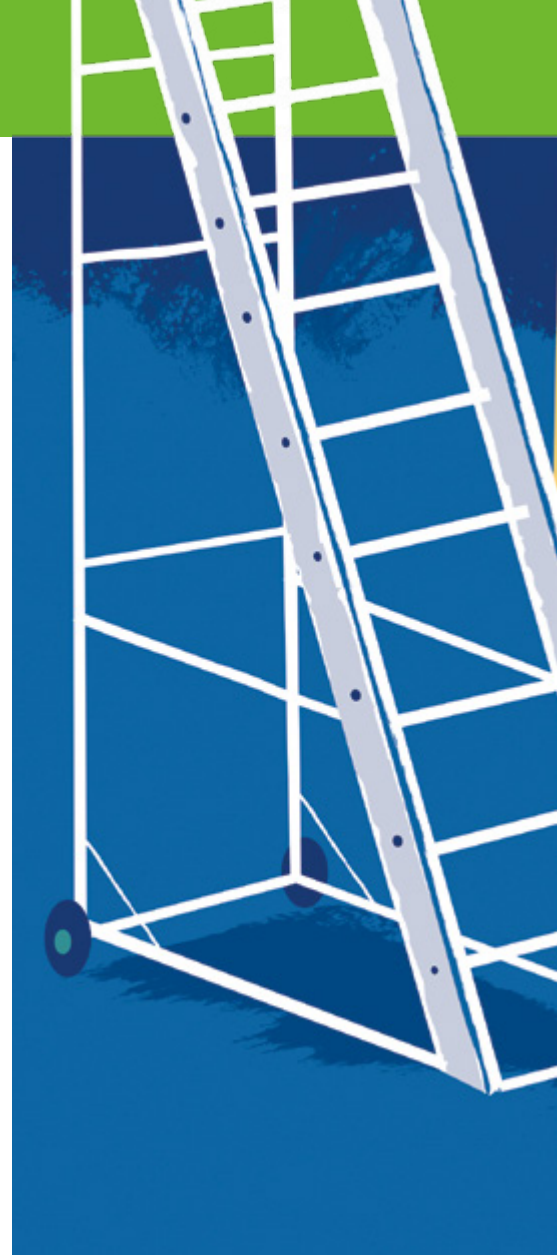
ព្រះវរបិតាសូត្របានជ្រាបថា ដំណើរត្រឡប់ទៅកាន់ទ្រង់វិញពោរពេញដោយគ្រោះថ្នាក់ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់ប្រទានព្រះគម្ពីរ និងប្រសាសន៍នៃពួកពួកវាដល់យើងដើម្បីជួយយើង ។ នៅពេលយើងកាន់ខ្ជាប់នឹងអ្វីៗទាំងនេះឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងសេចក្តីវេទនារបស់យើងនៅក្នុង

ជីវិតមែនស្លាប់នេះ នោះថ្ងៃណាមួយយើងនឹងត្រឡប់ទៅកាន់វត្តមានរបស់ទ្រង់វិញ ។

ពេលយើងត្រឡប់ទៅកាន់ទ្រង់វិញ យើងអាចនឹងមើលទៅដៃរបស់យើង ដែលបានកាន់ខ្ជាប់នឹងដំបងដែកនោះ ជូនកាលទាំងឈឺចាប់ ឬលំបាក ។ ហើយយើងនឹងដឹងថា ដោយមានជំនួយពីព្រះវរបិតាសូត្រ និងតាមរយៈព្រះចេស្តាដ៏ធ្ងន់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះយើងកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងណែន មិនថាយើងជួបឧបសគ្គអ្វីនោះទេ ។ ■

ឆេហ្វ ប៊ីតឌើរ រដ្ឋកីឡាស្ថាន ល. 1. អ.

ជំហានទាំងប្រាំមួយដើម្បី ទទួលបានការងារ

ដោយ ប្រឹក្សា ភីសែល III

យើងពុំអាចមានភាពខ្លួនទីពីងខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នបានទេ ប្រសិនបើយើង
ត្រូវការការងារមួយ ហើយគ្មានការងារនោះ ។ នេះគឺជាជំហានទាំងប្រាំមួយ
ដើម្បីទទួលបានការងារ ។

តើ អ្នកត្រូវការការងារឬ? ឬការងារមួយដែលប្រសើរដែរឬទេ? តើអ្នកស្គាល់នរណាម្នាក់
ដែលត្រូវការការងារមួយដែរឬទេ? ឧបសគ្គបច្ចុប្បន្ននេះសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែល
ត្រូវការការងារជាខ្លាំង ឬការងារមួយដែលប្រសើរគឺជា ជាមួយៗពួកគេពុំប្រាកដចិត្ត
ពីរបៀបដើម្បីទទួលបានការងារដែលពួកគេចង់ធ្វើឡើយ ។ ពួកគេសួរថា « តើខ្ញុំត្រូវ
សរសេរប្រវត្តិប្រសើរបំផុត ដាក់វានៅលើអ៊ីនធឺណែត ឬត្រូវធ្វើកិច្ចការទាំងពីរនេះដែរឬ
ទេ ហើយតើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច? » « តើអ្វីជារបៀបត្រឹមត្រូវដើម្បីឆ្លើយសំណួរដូចជា « តើអ្វីខ្លះជាចំណុច
ខ្សោយរបស់អ្នក? » និង « ហេតុអ្វីខ្ញុំគួរតែជួលអ្នកឲ្យធ្វើការងារនេះ? » »

អត្ថបទនេះចែកចាយពីផែនការនៃជំហានទាំងប្រាំមួយ ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញអំពីអ្វីដែលអ្នកត្រូវដឹង
ហើយបន្ទាប់មកធ្វើដើម្បីទទួលបានការងារដែលអ្នកចង់បាន ។ ជំហានទាំងប្រាំមួយនេះផ្តោតទៅលើ
ផ្នែកនៃលទ្ធផលនៃការស្វែងរកមួយ ដែលខ្ញុំបានធ្វើស្តីពីការអនុវត្តការជួលបុគ្គលិកមកពីនាយោជកចំនួន
៧៦០ រូប ដែលបានរើសបុគ្គលិកនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ ។ ជំហានទាំងនេះក៏ត្រូវបាន
បង្កើតឡើងមកពីព័ត៌មានដែលខ្ញុំបានទទួលពីអ្នកជំនាញជួលបុគ្គលិក និងការបំពាក់បំប៉នផ្នែកការងារ
និងការរើសបុគ្គលិកដែលខ្ញុំបានបង្រៀនជាង ៣០ ឆ្នាំនេះ ដល់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់នៅក្នុងជាង ២០
ប្រទេស ។ ទីបំផុត ខ្ញុំ និងភរិយាទើបតែបានបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្យ៉ាងច្បង ដែលត្រូវបាន
ចាត់តាំងឲ្យអនុវត្តសេវាកម្មខ្លួនទីពីងខ្លួននៅទូទាំងទ្វីបអឺរ៉ុប ។ បទពិសោធន៍របស់យើងបានបង្រៀនយើង
ថា អ្នកស្វែងរកការងារត្រូវការជំនួយពីសេស ។ មិនថាអ្នករស់នៅទីណានៅក្នុងពិភពលោកនេះទេ ទោះ
អ្នកមានជំនាញការងារជាអ្វីក្តី ឬមុខងារការងារអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើក្តី ទាំងនេះគឺជាជំហានទាំងប្រាំមួយដែល
អាចជួយអ្នកបាន ។

ដំណើរការនៃការទទួលបានការងារដែលអ្នកចង់បាន អាចត្រូវបានណែនាំដោយពីរចំណុច ឬរហូតដល់
សប្តាហ៍ ឬសូម្បីតែច្រើនខែផងដែរ ។ ប៉ុន្តែដំណឹងល្អនោះគឺថា ដំណើរការនេះអាចមានជោគជ័យ ។ ជំហាន
ទាំងប្រាំមួយនេះអាចជួយអ្នកស្វែងរកការងារនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់ ដែលត្រូវនឹងចំណុចមួយនៃចំណុច
ទាំងបីនេះ ៖ (១) អ្នកដែលស្វែងរកការងារជាលើកដំបូង (២) អ្នកដែលចង់ប្តូរការងារមួយផ្សេងទៀត

ឬទទួលបានការតម្កើងតំណែងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ឬ
អង្គការបច្ចុប្បន្ន និង (៣) អ្នកដែលចង់ប្តូរតំណែងនៅ
ក្នុងអង្គការមួយផ្សេងទៀត ។

ជំហានទី ១ ។ កំណត់ពីការងារជាក់លាក់ដែលអ្នក ចង់បានឥឡូវនេះ ។

អ្នកត្រូវកំណត់ឲ្យដឹងពីការងារពិតប្រាកដដែល
អ្នកអាចធ្វើក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដែលត្រូវនឹងជំនាញ
ប្រវត្តិ សមិទ្ធផល ឬការអប់រំដែលទាក់ទងនឹងការងារ
ផ្ទាល់របស់អ្នក ។ នៅពេលអ្នកសម្រេចចិត្ត សូមកត់
ត្រាលេខៈការងារនោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការជំនួយ
នោះមានគេហទំព័រជាច្រើនដែលរៀបរាប់ពីឈ្មោះ
ការងារផ្សេងៗ និងការបរិយាយការងារ ។ សម្រាប់

ជាមួយនឹងជម្រើសការងារនៅចំពោះមុខអ្នក តើដំណឹងបន្ទាប់ទៀតអ្វីខ្លះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ដើម្បីទទួលបានការងារ ដែលត្រូវនឹងអ្នក ?

ជំហានទី ១ អ្នកពុំចាំបាច់ត្រូវស្វែងរកការងារដែលគេ កំពុងរើសនោះទេ គឺគ្រាន់តែកំណត់ឲ្យដឹងពីប្រភេទ ការងារដែលអ្នកមានសមត្ថភាពធ្វើបាន និងការងារ ដែលត្រូវនឹងចំណាប់អារម្មណ៍អ្នកបានហើយ ។

កំហុសធំបំផុតពីរដែលបេក្ខជនស្វែងរកការងារធ្វើ មាននោះគឺ ពុំសម្រេចចិត្តរកការងារជាក់លាក់ដែល ពួកគេពិតជាចង់ធ្វើ ឬជ្រើសយកមុខតំណែងមួយ ដែលពួកគេគ្មានសមត្ថភាពធ្វើ ។ ប្រសិនបើអ្នកមិន ប្រាកដចិត្តថា តើការងារជាក់លាក់អ្វីដែលត្រូវរក និង ចាប់យក នោះអ្នកអាចបញ្ចប់ដោយពុំទទួលបាន ការងារណាទាំងអស់ ។ ការនិយាយដូចជាឃ្លាថា « ខ្ញុំ គ្រាន់តែត្រូវការការងារមួយ ការងារណាក៏បាន » វា គ្មានប្រយោជន៍ទេ ។ ការនិយាយបែបនេះពុំធ្វើឲ្យ

និយោជកកោតសរសើរឡើយ ហើយបំផ្លាញកិច្ចខិតខំ នៃការស្វែងរកការងាររបស់អ្នកផ្ទាល់ទៀតផង ។ ដូច្នេះសូមជ្រើសរើសការងារជាក់លាក់មួយដែលអ្នក អាចធ្វើបានក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ហើយបន្ទាប់មក ផ្ដោតទៅលើការទទួលបានការងារនោះ ។

ជំហានទី ២ ។ សូមរកមើលការបរិយាយការងារ សម្រាប់ការងារដែលអ្នកចង់ធ្វើ ។

ការស្ទង់មតិដែលខ្ញុំបានធ្វើជាមួយនិយោជក ចំនួន ៧៦០ នាក់ ដែលបានជ្រើសរើសបុគ្គលិកនៅ សាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ និងបទពិសោធន៍ ការងារជាច្រើនឆ្នាំរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន បានបង្ហាញថា អ្នកជ្រើសរើសបុគ្គលិក និងអ្នក

គ្រប់គ្រងការជួលបុគ្គលិកស្ទើរតែទាំងអស់តែងតែ ពិចារណាលើបេក្ខជនណាដែលស្វែងរកការងារ ជាក់លាក់ ដែលមានជំនាញ បទពិសោធន៍ សមិទ្ធផល ឬការអប់រំត្រឹមត្រូវដែលទាក់ទងនឹងការងារនោះ ប៉ុណ្ណោះ ។ ជាពិសេស ការណ៍នោះពិតចំពោះអ្នក ដែលរកការងារដែលមានតំណែងមធ្យម និងតំណែង កម្រិតខ្ពស់ ។ នៅពេលពួកគេពិចារណាយ៉ាងយកចិត្ត ទុកដាក់អំពីបេក្ខជន នោះអ្នកជ្រើសរើសបុគ្គលិក ទាំងនេះប្រើប្រាស់គម្រោងមួយ ឬបញ្ជីមួយហៅថា ការបរិយាយការងារ ដើម្បីចាំពិតម្រូវការសំខាន់បំផុត សម្រាប់ការងារនីមួយៗ ។ បន្ទាប់មក បុគ្គលដែល ជួលប្រៀបធៀបបេក្ខជនទាំងអស់ទៅនឹងការបរិយាយ ការងារជាក់លាក់នៃតំណែងនោះ ។

អ្នកត្រូវរកការបរិយាយការងារសម្រាប់ការងារដែលអ្នកចង់ធ្វើ ។ វានឹងជួយអ្នកឲ្យសម្រេចចិត្តថា តើអ្នកពិតជាបេក្ខជនល្អសម្រាប់ការងារនោះដែរឬទេ ។ វាក៏នឹងជួយអ្នកសម្រេចចិត្តពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយ និងមិននិយាយអំពីខ្លួនអ្នកនៅលើប្រវត្តិប្រសង្ខេបរបស់អ្នក នៅក្នុងលិខិតអមប្រវត្តិប្រសង្ខេប និងនៅក្នុងការសម្ភាសជាមួយនិយោជក ។ ជាទូទៅ និយោជកធ្វើបញ្ជីបរិយាយការងារសម្រាប់ការងារជ្រើសរើសនីមួយៗរបស់ពួកគេនៅលើគេហទំព័រពួកគេ នៅលើសារព័ត៌មាន និងនៅលើគេហទំព័រស្វែងរកការងារ ។ បុគ្គលិកបច្ចុប្បន្នដែលដឹងពីការងារក៏អាចប្រាប់អ្នកអំពីការបរិយាយការងារ និងតម្រូវការការងារដែលជ្រើសរើស ។

កិច្ចការរបស់អ្នកនៅក្នុងជំហានទី ២ គឺរកមើលតម្រូវការជាក់លាក់ ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងការបរិយាយការងារសម្រាប់ការងារដែលអ្នកចង់ធ្វើ ។ បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវប្រើព័ត៌មានគន្លឹះនៅក្នុងជំហានទី ៣-៦ ។

ជំហានទី ៣ ។ កំណត់ពីជំនាញ បទពិសោធន៍ លទ្ធផលការងារ និងការអប់រំដែលត្រូវនឹងការងារដែលអ្នកបានជ្រើសរើស ។

ចំណុចនេះជាកន្លែងដែលអ្នកកំណត់ពីជំនាញផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានដែលទាក់ទងនឹងការងារ ដែលបង្ហាញថា ប្រវត្តិរបស់អ្នកពិតជាត្រូវគ្នានឹងតម្រូវការសំខាន់នៃការងារដែលអ្នកចង់បានបច្ចុប្បន្ននេះ ដូចបានបរិយាយនៅក្នុងការបរិយាយការងារដែលអ្នករកឃើញនៅក្នុងជំហានទី ២ ។

នៅពេលអ្នកធ្វើចំណុចនេះ សូមធ្វើបញ្ជីនៃជំនាញ និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានដែលទាក់ទងនឹងការងាររបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកអាចប្រៀបធៀបប្រវត្តិការងាររបស់អ្នកជាមួយគុណសម្បត្តិគន្លឹះ ដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងការបរិយាយការងារដែលអ្នករកឃើញនៅក្នុងជំហានទី ២ ។ ប្រសិនបើបញ្ជីរបស់អ្នកបង្ហាញថា ជំនាញរបស់អ្នកត្រូវគ្នាយ៉ាងល្អជាមួយតម្រូវការការងារដែលអ្នកបានជ្រើសរើសនៅក្នុងជំហានទី ១ បន្ទាប់មកសូមឈានឆ្ពោះទៅកាន់ជំហានទី ៤-៦ ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើជំនាញ និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានរបស់អ្នកដែលអ្នកបានរៀបរាប់នៅក្នុងជំហានទី ៣ ពុំត្រូវគ្នាយ៉ាងល្អជាមួយការបរិយាយការងារដែលអ្នកមាននៅក្នុងជំហានទី ២ ទេ នោះអ្នកគួរតែពិចារណាឲ្យបានហ្មត់ចត់ដើម្បីជ្រើសរើសការងារមួយផ្សេងទៀត ដើម្បីចាប់យកវាគ្រានេះ គឺការងារមួយដែលត្រូវខ្លាំងបំផុតនឹងជំនាញ និងសមត្ថភាពបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នក ។

ជំហានទី ៤ ។ សូមសរសេរប្រវត្តិប្រសង្ខេបដែលត្រូវនឹងតម្រូវការរបស់និយោជកមួយ ឬពីរទំព័រ ។

គោលបំណងចម្បងនៃប្រវត្តិប្រសង្ខេប ឬស៊ីវីរបស់អ្នក គឺដើម្បីបានសម្ភាសជាមួយអ្នកជ្រើសរើសបុគ្គលិកឬបុគ្គលដែលជួលបុគ្គលិក ដែលកំពុងរកមនុស្សបំពេញមុខតំណែងដែលជ្រើសរើស ។ ប្រវត្តិប្រសង្ខេបរបស់អ្នកសម្រេចការណ៍នេះ តាមរយៈការបង្ហាញដោយសង្ខេបដល់បុគ្គលដែលជួលបុគ្គលិកថា ជំនាញ

សូមតម្រូវប្រវត្តិបសង្ខេបរបស់អ្នកទៅតាមតម្រូវការនិយោជកសម្រាប់ការងារនីមួយៗ ។
សូមធ្វើបញ្ជីជំនាញ និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានដែលទាក់ទងនឹងការបរិយាយការងារ ។

បទពិសោធន៍ សមិទ្ធផលសម្រេចបាន ឬការអប់រំដែលទាក់ទងនឹងការងាររបស់អ្នក ត្រូវនឹងការបរិយាយនៃការងាររបស់និយោជក គឺជាលក្ខណៈសំខាន់បំផុតនៃបេក្ខជនល្អបំផុតសម្រាប់ការងារនោះ ។

ប្រវត្តិបសង្ខេបដែលអ្នកសរសេរសម្រាប់ការងារជ្រើសរើសផ្សេងៗរបស់និយោជក ត្រូវតែតម្រូវទៅតាមតម្រូវការរបស់និយោជក ។ អ្នកពុំចាំបាច់ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យសំខាន់ដូចគ្នាដែលអ្នកនឹងបញ្ចូលនៅលើប្រវត្តិបសង្ខេបរបស់អ្នកឡើយ ដូចជាប្រវត្តិការងាររបស់អ្នក ព័ត៌មានសាលារៀនរបស់អ្នក និងព័ត៌មានទាក់ទងបច្ចុប្បន្នភាពរបស់អ្នក ។ ព័ត៌មានទាំងនោះនឹងដូចគ្នានៅលើប្រវត្តិបសង្ខេបរបស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំធ្វើការងារមួយ ជាមួយនិយោជកច្រើនជាងម្នាក់ នោះនិយោជកម្នាក់ៗនឹងមានការបរិយាយការងារផ្សេង ឬផ្សេងខ្លាំងពីគ្នាសម្រាប់ការងាររបស់ពួកគេ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវជ្រើសរើសជំនាញ និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានណាមួយដែលទាក់ទងនឹងការបរិយាយការងារនីមួយៗ ។ សូមដាក់ជំនាញ និងសមិទ្ធផលសម្រេចបានទាំងនោះនៅលើប្រវត្តិបសង្ខេបរបស់អ្នកជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ច្បាស់ៗ ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងកិរិយាសព្ទពិពណ៌នាដូចជា « បានស្រាវជ្រាវ », « បានបង្កើត », « បានផលិត », « បានគ្រប់គ្រង » ជាដើម ។

ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នកមានបទពិសោធន៍ការងារទាំងផ្នែកលក់ និងផ្នែកទីផ្សារ ហើយអ្នកកំពុងដាក់ពាក្យធ្វើការពីរផ្សេងគ្នា—ការងារមួយផ្តោតលើការលក់ និងមួយទៀតផ្តោតលើផ្នែកទីផ្សារ—នោះអ្នកនឹងធ្វើប្រវត្តិបសង្ខេបពីរ ប្រវត្តិបសង្ខេបមួយចែកចាយឲ្យបានច្រើនពីសកម្មភាព និងសមិទ្ធផលសម្រេចបាននៃផ្នែកលក់របស់អ្នក ហើយមួយទៀតចែកចាយឲ្យបានច្រើនពីសកម្មភាព និងសមិទ្ធផលសម្រេចបាននៃផ្នែកទីផ្សាររបស់អ្នក ។ (ប្រសិនបើអ្នកពុំមានបទពិសោធន៍ច្រើននៅឡើយ សូមមើលគេហទំព័រ ids.org/go/71939 ដើម្បីរៀនរបៀបប្រើបទពិសោធន៍មកពីការបម្រើរបស់អ្នកក្នុងសាសនាចក្រដើម្បីដាក់ក្នុងប្រវត្តិបសង្ខេបរបស់អ្នក) ។

ជំហានទី ៥ ។ សូមស្វែងរកនិយោជកដែលកំពុងជួលមនុស្សឲ្យធ្វើការងារដែលអ្នកចង់ធ្វើ ។

មានប្រភេទការងារមួយចំនួនដែលត្រូវការបុគ្គលិកជានិច្ច ទោះបីនៅពេលពុំសូវមានការងារក្តី ។ បុគ្គលិកចូលនិវត្តរ ផ្លាស់ប្តូរការងារ ឡើងតំណែង បន្ទាប់តំណែង ឬប្តូរទៅរស់នៅឆ្ងាយ ។ ហើយតែងតែមានអាជីវកម្មមួយចំនួនរីកចម្រើន ហើយត្រូវការបុគ្គលិកកាន់តែច្រើន ។ ស្ថានភាពទាំងអស់នេះដឹកនាំទៅរកតំណែងការងារនៅទីនេះ ដែលត្រូវតែបំពេញដោយបេក្ខជនដែលមានសមត្ថភាព ។ ជូនកាលមានការជ្រើសរើសបុគ្គលិកតិច ហើយជូនកាលត្រូវការជ្រើសរើសបុគ្គលិកច្រើន ។ ដូច្នេះសូមកុំបាក់ទឹកចិត្ត ប្រសិនបើអ្នកពុំទាន់រកបានការងារមួយនៅឡើយ ។ សូមបន្តរកមើលការងារនោះសម្រាប់អ្នក ។

សូមមើលគេហទំព័ររបស់និយោជក គេហទំព័រការងារ សារព័ត៌មាន និងធនធានផ្សេងទៀតសម្រាប់ការងារដែលអ្នកចង់បាន ។ របៀបមួយដ៏ល្អបំផុត

សូមដាក់ផែនការ និងអនុវត្តការឆ្លើយសំណួរដែលអ្នកអាចត្រូវបានសួរនៅក្នុង ការសម្ភាសការងារ ។

ដើម្បីរកឃើញការងារមួយគឺតាមរយៈបណ្តាញ—ការទាក់ទងមនុស្សជាច្រើន រៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចជាអ្នកជិតខាង និងសមាជិករូង ដោយប្រាប់ពួកគេអំពីការងារ ជាក់លាក់ដែលអ្នកកំពុងស្វែងរក ហើយសួរពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេដឹងថាគេរើស ការងារនោះ ឬប្រសិនបើពួកគេស្គាល់នរណាម្នាក់ដែលដឹងថាគេរើសការងារនោះ ។ សូមប្រាកដថា អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងទៅកាន់មនុស្សទាំងនោះ ពេលអ្នកធ្វើ បណ្តាញប្រចាំថ្ងៃ ។

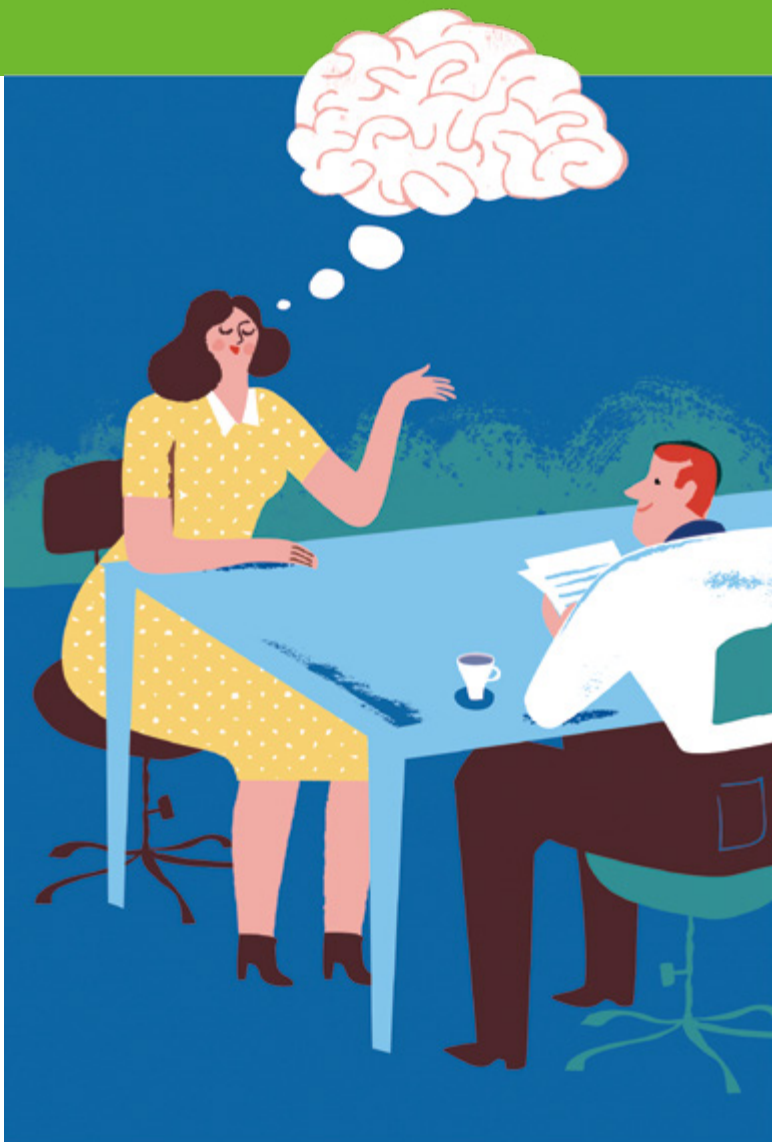
ជំហានទី ៦ ។ សូមរៀនសម្ភាសល្អបានល្អពីមុនធ្វើប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់បស់ អ្នកនៅកាន់និយោជក ។

ពីមុនអ្នកចាប់ផ្តើមធ្វើប្រតិបត្តិបង្កើនបង្កើនបង្កើនអ្នកទៅកាន់និយោជក អ្នក ត្រូវតែរៀនសម្ភាសឲ្យបានល្អជាមុនសិន ។ មានមនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមធ្វើ ប្រតិបត្តិបង្កើនបង្កើនយ៉ាងលឿនតាមដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ពីមុនពួកគេរៀបចំខ្លួន ដើម្បីសម្ភាសឲ្យបានល្អ ។ បញ្ហាត្រង់ចំណុចនេះគឺថា អ្នកស្វែងរកការងារមួយ ចំនួនអាចត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យទៅជួបសម្ភាសភ្លាមៗ ។ បេក្ខជនទាំងនេះមានចិត្ត រំភើប ទៅសម្ភាស ពីមុនរៀបចំខ្លួនឲ្យបានល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការសម្ភាស សម្ភាស ពុំបានល្អ ហើយទីបំផុតពុំបានទទួលការងារនោះ ។ នៅពេលអ្នកបានធ្វើបែបនេះ អ្នកពុំអាចត្រឡប់ក្រោយទៅក្រុមហ៊ុន ឬអ្នកសម្ភាសនោះ ហើយសូមសម្ភាសម្តង ទៀត ដោយនិយាយថា ឥឡូវនេះអ្នកបានរៀនរៀបចំឆ្លើយសំណួរទាំងនោះបាន ត្រឹមត្រូវហើយ !

របៀបដែលអ្នកឆ្លើយគ្រប់សំណួរនៅក្នុងការសម្ភាសគឺសំខាន់ដល់ជោគជ័យ ក្នុងការទទួលបានការងារដែលអ្នកចង់បាន ។ ទោះបីអ្នកត្រូវតែមានចិត្តស្មោះត្រង់ ទាំងស្រុងជានិច្ចក្តី នោះតែមានរបៀបឆ្លើយត្រូវ និងខុសចំពោះសំណួរនីមួយៗ នៅក្នុងសម្ភាសដែរ ។ គេអាចនឹងសួរសំណួរដូចនេះដល់អ្នក ៖

- តើអ្វីជាភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយរបស់អ្នក ?
- តើបញ្ហាអ្វីដែលអ្នកបានមាននៅកន្លែងការងារចាស់របស់អ្នក ដែលឥឡូវនេះ អ្នកនឹងដោះស្រាយវាដោយរបៀបផ្សេងនោះ ?
- តើអ្នកចង់បានប្រាក់ខែប៉ុន្មាន ?
- តើអ្នកចង់ធ្វើការងារអ្វីនៅក្នុងអំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំទៀត ?

ក្នុងនាមជាបេក្ខជន ចម្លើយដែលអ្នកឆ្លើយចំពោះគ្រប់សំណួរដែលគេសួរ អ្នក ត្រូវតែមានការលែងកទុកជាមុន និងបានដាក់ផែនការជាមុន ។ សូម្បីតែ ចម្លើយអាក្រក់មួយអាចរារាំងអ្នកមិនឲ្យទទួលបានការងារ ។ សូមឆ្លើយចម្លើយ ខ្លី ផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីរមួយទៅពីរនាទីដែលបង្ហាញថា ប្រតិបត្តិប ជំនាញ និង សមិទ្ធផលសម្រេចបានរបស់អ្នកពិតជាត្រូវនឹងការបរិយាយការងាររបស់ពួកគេ ។ សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីអង្គការពីមុនការសម្ភាសដំបូង ដើម្បីអ្នកអាចតម្រូវចម្លើយ ទៅតាមតម្រូវការដែលពួកគេចង់បាន ។

ភាគច្រើននៅក្នុងបញ្ចប់នៃការសម្ភាស អ្នកនឹងមានឱកាសសួរសំណួរដល់ និយោជកពីរបីសំណួរ ។ សំណួរដ៏ល្អបំផុតរបស់អ្នកគឺអំពីការងារដែលជ្រើសរើស នោះ ។ « តើមានតម្រូវការអ្វីខ្លះដែលត្រូវសម្រេចឲ្យបាន ឬផ្លាស់ប្តូរក្នុងការងារ នេះ ? » ការណ៍នេះនឹងជួយអ្នកក្នុងការសម្ភាសនាពេលខាងមុខរបស់អ្នក ប្រសិនបើ អ្នកត្រូវបានសូមឲ្យត្រឡប់មកវិញ ។ ជាទូទៅ អ្នកអាចទុកសំណួររបស់អ្នកអំពី គោលដៅ វប្បធម៌ការងារ ប្រាក់ខែរបស់អង្គការ (លុះត្រាតែគេបានសួរអ្នកអំពីសំណួរ នេះ) ម៉ោងធ្វើការ និងប្រយោជន៍នានាសម្រាប់ការសម្ភាសនាពេលខាងមុខ ។ ឥឡូវនេះអ្នកមានជំហានទាំងប្រាំមួយដើម្បីទទួលបានការងារដែលអ្នកចង់ ធ្វើ ។ អ្នកពុំអាចមានភាពខ្លាំងទីពឹងខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នបានទេ ប្រសិនបើអ្នក ត្រូវការការងារមួយ ហើយគ្មានការងារនោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការការងារ ការងារ មួយដែលប្រសើរជាងនេះ ឬស្គាល់នរណាម្នាក់ដែលត្រូវការចំណុចទាំងនេះ សូម ប្រើប្រាស់ ឬចែកចាយឧបករណ៍ស្វែងរកការងារដ៏មានឥទ្ធិពលដែលបានបង្ហាញ នេះ ។ វាមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ ! សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកក្នុង កិច្ចខិតខំរបស់អ្នកដើម្បីទទួលបានការងារដែលអ្នកចង់បាន ។ ■

ឥឡូវនេះអ្នកនិពន្ធនៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា. ។

ធនធានសាសនាព្រះយេស៊ូវជួយអ្នកស្វែងរកការងាររបស់អ្នក

សូមគិតពីការចូលរួមគ្នាសិក្សាខ្លួនទីពីរខ្លួន « ស្វែងរកការងារល្អប្រសើរមួយ » របស់អ្នក ឬស្នាក់នៅរបស់អ្នក ។ សូមស្ទង់ប្រែប្រួល ឬប្រធានសាខារបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នក ឬសាខារបស់អ្នកមានអ្នកឯកទេសខ្លួនទីពីរខ្លួន ឬអ្នកឯកទេសការងារ ។

សូមមើលគេហទំព័រ [lds.org/go/719](https://www.lds.org/go/719) ដើម្បីរកមើលវីដេអូស្តីពីការសម្ភាស ការបង្កើតបណ្តាញ ការសរសេរប្រវត្តិបសដ្ឋេប និងអ្វីៗជាច្រើនទៀត ។

ឱកាសដ៏រុងរឿងសម្រាប់ការងារ

« ការងារគឺជាថ្នាំបន្ស៊ាបសម្រាប់ការចប់បាត់បង់ ជាឱសថសម្រាប់ភាពសោកសៅ និងជាច្រកទ្វារទៅកាន់ឱកាស ។ មិនថាយើងមានស្ថានភាពជីវិតបែបណានោះទេ . . . ចូរយើងធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពដែលយើងអាចធ្វើបាន ហើយបណ្តុះកេរ្តិ៍ឈ្មោះសម្រាប់ភាពឧត្តុង្គឧត្តមនៅក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលយើងធ្វើ ។ ចូរយើងដាក់គំនិត និងរូបកាយរបស់យើងទៅរកឱកាសដ៏រុងរឿងនៃការងារដែលមានថ្មីៗរៀងរាល់ថ្ងៃនេះ » ។

ដែលនេះ ឡៅថេរី អេស្ទ អូធីហ្វ ក្នុងក្លឹបនៃពួកសាករដប់ពីរនាក់ « Two Principles for Any Economy » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ ទំព័រ ៥៦ ។

ទ្រង់នឹងមិនភ្លេចកិច្ចការរបស់អ្នកឡើយ

ប្អូនខែកន្លងទៅ ខ្ញុំបានសុបិនឃើញថា ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅកៅអីជួរ
ក្រោយគេនៅក្នុងព្រះវិហារដូចសព្វដង ហើយដោយគ្មានបំណង
នៃការចូលរួមឡើយ នោះទស្សនវិស័យរបស់ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរ ។ ខ្ញុំបាន
ឃើញអ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុនកំណត់ផ្សេងទៀត ដើរពេញ
ក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំ ។ បំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំដើម្បីជួយពួកគេបានកើន
ឡើងនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំពេលខ្ញុំត្រឡប់មើលជុំវិញ ។ ខ្ញុំដឹងថា ការចែកចាយបទពិសោធន៍
របស់ខ្ញុំអាចក្លាយជារបៀបមួយនៃការផ្តល់ការងារបម្រើដល់ពួកគេ ហើយជួយពួកគេឲ្យ
បន្តដើរលើផ្លូវនៃសេចក្តីសញ្ញា ទោះបីផ្លូវនេះហាក់ដូចជាលំបាកក្តី ។

តាមរយៈសុបិនរបស់ខ្ញុំ ព្រះវរបិតាស្នើបានឲ្យខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយ ។ ទ្រង់
មានអំណរគុណដល់ការបម្រើសុចរិតដែលយើងបានផ្តល់ក្នុងនាមជាអ្នកជួញដូរ
សាសនា មិនថាការបម្រើពេញម៉ោងរបស់យើងយូរឬនា្ននោះទេ ? « ព្រះទ្រង់មិន
មែនជាអ្នកមើលគុណ ដែលទ្រង់នឹងភ្លេចការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ និងសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសម្តែងដល់ព្រះនាមទ្រង់ » នោះទេ (ហេប្រើរី ៦:១០) ។
នៅក្នុងអត្ថបទរបស់ខ្ញុំ (សូមមើលទំព័រ ៤៧) ខ្ញុំចែកចាយរឿងមួយមកពីព្រះគម្ពីរ
និងបទពិសោធន៍របស់ពួកអ្នកជួញដូរសាសនាផ្សេងទៀត ដែលត្រឡប់មកពី
បេសកកម្មវិញមុនកំណត់ ដែលអាចជួយអ្នកពេលអ្នកដើរនៅលើផ្លូវដែលពុំបានរំពឹង
ទុក និងលំបាកនេះ ។ ខ្ញុំក៏ចូលចិត្តរៀបរាប់ដែលអាទិចប្រើរឿងមួយមកពីព្រះគម្ពីរ
មរមន ដើម្បីជួយយើងឲ្យយល់ថា ទោះបីអ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុនកំណត់
ទាំងនោះដោយសារតែបញ្ហាផ្នែកភាពស័ក្តិសមក្តី នោះនៅតែមានសេចក្តីសង្ឃឹមដែរ
(សូមមើលទំព័រ ៤៤) ។

នៅក្នុងអត្ថបទមានតែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ នោះអ្នកនឹងអានពីរបៀបដែលអែមីលី
ប្តូរអាម្មណ៍នៃការចប់បាវកម្ម ការភ័យខ្លាច និងភាពគ្មានសង្ឃឹមដែលនាងបានជួប ឲ្យ
ទៅជាអំណរគុណដល់ខ្លួន និងពិសិដ្ឋ ។ ហើយខេវីនអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាដែលមានវិជ្ជាជីវៈផ្តល់
យោបល់ស្តីពីរបៀបដែលមនុស្សជាតិស្រឡាញ់អាចគាំទ្រដល់អស់អ្នកដែលកំពុង
ពុះពារនឹងការត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ ។

ហេតុផលដែលយើងម្នាក់ៗត្រឡប់មកផ្ទះវិញមិនសំខាន់ ដូចអ្វីដែលយើង
ធ្វើពេលយើងត្រឡប់មកផ្ទះវិញនោះទេ ។ ដោយមានជំនួយរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នោះយើងអាចព្យាបាល រីកចម្រើន ហើយបន្តឃើញអំណោយជាច្រើនទៀតនៅក្នុង
ដំណើរអស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង ។

ដោយស្មោះស្ម័គ្រ
លីអាហ្សណា ហ្វីឡែត

ពាក្យទូន្មានល្អបំផុត . . .

យុវជនជ្វីមរ័យចែកចាយពាក្យទូន្មានល្អបំផុតរបស់ពួកគេ អំពីការត្រលប់មកពីបេសកកម្មវិញ្ញាបនបត្រកំណត់ ៖

« គ្រាន់តែដឹងថា អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនឹងដំណើរ ការល្អ ។ គេផ្តល់ដំបូន្មាននេះដល់ខ្ញុំថា ៖ « វា លំបាករហូតដល់អ្នកសម្រេចចិត្តថា វាមិនលំបាក នេះ ។ អ្នកអាចសម្រេចចិត្តពីអនាគតបែបណា ដែលអ្នកនឹងមាន » ។

—ណាថាណា អូស្ត្រាលីកាតខាងលិច ប្រទេសអូស្ត្រាលី

« ប្រៀបនោះមិនត្រូវកំណត់អ្វីពីខ្លួនអ្នកនេះ » ។
—អេឡេណា យ៉ងស្ទី រដ្ឋយូតាហ៍ ស.រ.អា. ។

« មិនចាកលះទេសៈបែបណានោះទេ សូម ព្យាយាមស្វែងរកនូវម្ចាស់ផ្ទៃមួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នក សូមត្រឡប់ទៅធ្វើកិច្ចការក្នុងជីវិតអ្នកវិញ » ។
—រ៉ូសា លីន រ៉ូម៉េ ប្រទេសហូល្លង់

« ការបញ្ចប់បេសកកម្មមួយគឺជាការចាប់ផ្តើម បេសកកម្មមួយថ្មីទៀត ។ សូមស្វែងរកបេសកកម្ម ថ្មីនោះ ! »
—ប៊ីឡីតូ អាល់ហ្វនសូ ម៉ានីណា IV រដ្ឋយូតាហ៍ ស.រ.អា. ។

« ព្រះស្រឡាញ់អ្នក ហើយទ្រង់មានផែនការ សម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នក ។ ចូរបន្តមាន សេចក្តីជំនឿ ! »
—ប៊ីបេតា ស្តេកតុន រដ្ឋអារីហូណា ស.រ.អា. ។

តើពាក្យទូន្មានល្អបំផុតអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់បានទទួល អំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ? សូមធ្វើចម្លើយរបស់អ្នក តាមរយៈ liahona.lds.org ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ។

ចែកចាយប្រាប់បងប្អូន

តើអ្នកមានប្រាប់បងប្អូនដើម្បីចែកចាយឬទេ ? ឬតើអ្នកចង់ឃើញអត្ថបទអ្វីខ្លះអំពីប្រធានបទជាក់លាក់នានា ? បើដូច្នេះ យើងចង់ឮពីអ្នក ! អ្នកអាចធ្វើប្រាប់បងប្អូនតាមគេហទំព័រ liahona.lds.org

អំពីអ្នកនិពន្ធផ្នែក យុវជនជ្វីមរ័យ

អាឡិច ហ្វីលី មកពីរដ្ឋអូរីហ្គោន ស.រ.អា. ។ គាត់បានបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រភាសា អង់គ្លេសពីសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហ្វាំ យ៉ង់ ។ គាត់មានចំណាប់អារម្មណ៍ពិសេស ក្នុងការសិក្សាពីបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃពួកយុវជនជ្វីមរ័យ សរសេរ រឿងខ្លីៗប្លែក និងប្រលោម និងដឹកទឹកដោះស្រាយ ។

លីអាហ្វណា ហ្វីលី មកពីប្រទេសបារាំង ភាគខាងត្បូង ។ នាងចូលចិត្តការសិក្សា ហើយចូលចិត្តធ្វើការជុំវិញផ្ទះជាមួយឪពុក របស់នាង ។ នាងចូលចិត្តសិក្សាផ្នែក វេជ្ជសាស្ត្រ និងមានបំណងប្រាថ្នាធ្វើការផ្នែកសុខភាពស្ត្រី ។ ថ្មីៗនេះនាងកំពុងធ្វើការបកប្រែភាសាបារាំងនូវសៀវភៅមួយ ក្បាលដែលនិពន្ធដោយពួកអ្នកជួញដូរឈាមសាសនា និងកំនើតនៃ ឡើងសម្រាប់ពួកអ្នកជួញដូរឈាមសាសនាដែលត្រឡប់មកពី បេសកកម្មវិញ្ញាបនបត្រកំណត់ ។

អេមមីលី រ៉ែម៉េ ធំឡើងនៅរដ្ឋអារីហ្វោន ភាគខាងជើង ស.រ.អា. ហើយវានៅតែ ជាកន្លែងមួយដែលនាងចូលចិត្តបំផុត នៅលើផែនដីនេះ ។ នាងបានសិក្សាផ្នែក គណនេយ្យនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហ្វាំ យ៉ង់ ហើយ ចូលចិត្តឡើងភ្នំ ចតុប្ប និងធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោក ជាមួយស្វាមីរបស់នាង ។

នៅក្នុងវគ្គនេះ

៤៤ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចប់បេសកកម្មរបស់អ្នក មុនកំណត់ សូមកុំចុះចាញ់ * ដោយ អាឡិច ហ្វីលី

៤៧ អ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្មមុនកំណត់ ៖ អ្នកមិនឯកោឡើយ * ដោយ លីអាហ្វណា ហ្វីលី

* អត្ថបទនេះបានបន្ថែម មាតិកានៅក្នុងកំណែ ដ៏ថ្មីចល ។

មានតែដឹងថាប៉ុណ្ណោះ

ការគាំទ្រដល់ពួកអ្នកជួញដូរឈាមសាសនា ដែលត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញ្ញាបនបត្រកំណត់

ដោយ ខេវីន ស្ទើរីតូ

ការរកឃើញអំណាចតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ទោះបីជាខ្ញុំត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញ្ញាបនបត្រកំណត់ក្តី

ដោយ អេមមីលី រ៉ែននី

ស្វែងរកអត្ថបទទាំងនេះ និងអ្វីៗបន្ថែមទៀត ៖

- នៅគេហទំព័រ liahona.lds.org
- នៅក្នុង យុវជនជ្វីមរ័យប្រចាំសប្តាហ៍ (ខាងក្រោមវគ្គយុវជនជ្វីមរ័យនៅក្នុង កម្មវិធី Gospel Library)
- នៅគេហទំព័រ facebook.com/liahona

តម្លៃរបស់អ្នកពុំផុតរលត់
នៅត្រឹមពេលការត្រលប់មក
ពីបេសកកម្មវិញមុនពេល
កំណត់នោះទេ ។

ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចប់បេសកកម្មរបស់ អ្នកមុនកំណត់ សូមកុំចុះចាញ់

ដោយ អាឡិច ហ្វីលី

ប្រសិនបើអ្នកកំពុងអានអត្ថបទនេះ អ្នកប្រហែលជាដឹងពីការលំបាកដ៏ច្រើនលើសលប់ដែលអាចកើតឡើងដោយសារការត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុនកំណត់ ។ យុវមជ្ឈិមវ័យដែលបម្រើអាចមានបទពិសោធន៍នៃការឈឺចាប់ផ្នែករូបកាយ បញ្ហាសុខភាពផ្លូវចិត្ត ភាពអាសន្នផ្ទាល់ខ្លួន បញ្ហាភាពស័ក្តិសម ឆ្ពោះឆ្លងឆ្ងាយមនុស្សដទៃ ឬការមិនគោរពប្រតិបត្តិតាមច្បាប់បេសកកម្ម បណ្តាលឲ្យពួកគេចេញពីបេសកកម្មរបស់ពួកគេមុនកាលបរិច្ឆេទដោះលែងដែលពួកគេរំពឹងទុក ។

ដោយមិនគិតពីហេតុផលអ្វីឡើយ ព្រះពុំសព្វព្រះទ័យឲ្យបទពិសោធន៍លំបាកទាំងនេះធាត់ទ្វិពលយូរអង្វែងដល់ការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណរបស់បុត្រាបុត្រីទ្រង់ឡើយ ។ ដូច្នេះតើពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុនកំណត់អាចបន្តឆ្ពោះទៅមុខចេញពីការផ្លាស់ប្តូរដ៏មិនរីករាយនោះតាមរបៀបណា ? ហើយតើឪពុកម្តាយ ធ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ និងមនុស្សធានីស្រឡាញ់អាចជួយតាមរបៀបណា ?

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់មកពី ព្រះគម្ពីរមរមន

រឿងមួយមកពីគម្ពីរអាឡាម៉ាផ្តល់សំដីមានប្រយោជន៍មួយដល់យើង ។ ព្យាករណ៍សាសន៍នីមួយៗអាចមានដឹកនាំបេសកកម្មទៅកាន់ពួកសាសន៍ស្មារតីទូទ្វិក ដោយ

មានអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមួយចំនួនដ៏គួរឲ្យទុកចិត្ត ។ មានអ្នកផ្សព្វផ្សាយម្នាក់ដែលជាកូនប្រុសរបស់លោកគីកូរីអានតុន « [បាន] បោះបង់ចោលការងារបម្រើហើយបានទៅតាមស្រីខូច អ៊ីសាបែល ឆ្លងទៅដៃនឹងស៊ែរ៉ូន នៅតាមព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកសាសន៍លេមិន » (អាឡាម៉ា ៣៩:៣) ។ បន្ទាប់មក អាឡាម៉ាបានស្នើប្រដៅកូរីអានតុនជាខ្លាំង ហើយបានហៅគាត់ឲ្យប្រែចិត្ត ដូចបានចែងថា « ឪពុកពុំគួរនិយាយច្រើនដែលអ្វីដែលទៅសាបសូន្យដើម្បីធ្វើឲ្យកូនកើតទុក្ខក្នុងចិត្តទេ ប្រសិនបើពុំមែនសម្រាប់ឲ្យកូនបានល្អ » (អាឡាម៉ា ៣៩:៧) ។

កូរីអានតុនបានទទួលការវាយឆ្ងល់របស់ឪពុកគាត់ដោយរាបសា បានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយបានត្រឡប់ទៅបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាវិញនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ស្មារតី « ទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលដោយការពិត និងការម៉ឺងម៉ាត់ » (អាឡាម៉ា ៤២:៣១) ។ ដំណើររឿងនោះបន្តទៀតដោយចែងថា បន្ទាប់ពីអាឡាម៉ាបានឆ្លើយទៅពួកកូនប្រុសរបស់លោក « ពួកកូនប្រុសរបស់អាឡាម៉ា [ទាំងស៊ីបឡុន និងកូរីអានតុន] បានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ » (អាឡាម៉ា ៤៣:១) ។

ការត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងសក្តានុពល

តើយើងអាចរៀនអ្វីខ្លះមកពីរឿងនេះ ? ទីមួយ អ្នកផ្សព្វផ្សាយម្នាក់ដែលត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុន

កំណត់—ទោះបីដោយសារហេតុផលដែលអាចទប់ស្កាត់បានក្តី—គឺនៅតែមានលទ្ធភាពក្នុងការសម្រេចបាននូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ ។ ភូមិអានតុនអាចធ្វើខុសធ្ងន់ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែបន្តទៅសម្រេចកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនោះ ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ ទោះបីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់មកវិញដោយសារតែលទ្ធផលនៃទង្វើរបស់ពួកគេផ្ទាល់ក្តី ពុំគួរមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេបានបំផ្លាញសក្តានុពលខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេឡើយ ។ ភូមិអានតុនបានរៀនពីកំហុសរបស់គាត់ ហើយបានស្ថាបនាគម្រោងតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យ ហើយសមត្ថភាពដូចគ្នានោះមាននៅក្នុងមនុស្សគ្រប់រូប មិនថាពួកគេមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេបរាជ័យដល់កម្រិតណានោះទេ ។

ទីពីរ យើងរៀនពីតួនាទីសំខាន់ផ្សេងទៀតដែលមាននៅក្នុងការជាសះស្បើយឡើងវិញខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ដែលត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ ។ អាល់ម៉ា—ឪពុករបស់ភូមិអានតុន និងជាថ្នាក់ដឹកនាំបុព្វជិតភាព—បានទូន្មានភូមិអានតុនដោយមោះមុត និងដោយទំនុកចិត្តទៅលើសមត្ថភាពរបស់គាត់ ដើម្បីនៅតែសម្រេចបានសក្តានុពលខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ។ ដូចនឹងភូមិអានតុនដែរ លទ្ធផលសម្រាប់

ការមិនគោរពប្រតិបត្តិនៅក្នុងបេសកកម្មត្រូវតែមាន ប៉ុន្តែការដាក់វិន័យណាមួយគួរតែមាននូវសេចក្តីស្រឡាញ់ការអភ័យទោស និងសេចក្តីមេត្តាករុណា (សូមមើលគោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសង្ខេប ១២១:៤១-៤៤) ។

ការត្រឡប់មកវិញដើម្បីព្យាបាល

សាលិខិតដដែលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់អ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុនកំណត់គឺនៅតែកើតឡើងដដែលនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ម៉ាស្សែលដែលត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ដោយសារបញ្ហាសុខភាពរាងកាយ និងសុខភាពផ្លូវចិត្ត មានអារម្មណ៍សោកស្តាយជាច្រើនដងចំពោះទាំងឧបសគ្គខាងសុខភាព និងភាពខ្វះចន្លោះផ្ទាល់ខ្លួន ដែលរារាំងគាត់ពីការធ្វើកិច្ចការដ៏ពេញលេញក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី គាត់មានអារម្មណ៍ថា ការបម្រើរបស់គាត់ពិតជាស័ក្តិសមណាស់ ។

ម៉ាស្សែលនិយាយថា « ក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា យើងពុំល្អិតខ្លោះនោះទេ ។ យើងនៅតែអាចធ្លាក់ក្នុងការល្អង យើងអាចនៅតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប ។ ប៉ុន្តែភាពមិនល្អិតខ្លោះរបស់អ្នក គឺជាអ្វីដែលប្រហែល

ជាសាតាំងចង់ឲ្យអ្នកផ្តោតចិត្តទៅលើ—ដើម្បីមានអារម្មណ៍ថា ព្រះអម្ចាស់មិនទទួលយកការបម្រើរបស់អ្នកទេ ដោយសារត្រាដែលអ្នកពុំបានធ្វើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ល្អបំផុតនោះ » ។

ម៉ាស្សែលជឿថា ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដឹងថា ទ្រង់សព្វព្រះទ័យជាមួយកិច្ចការដែលពួកគេធ្វើ ទោះបីជាពេលខ្លះការបម្រើនោះពុំល្អិតខ្លោះ ដោយសារតែជម្រើស ឬកាលៈទេសៈណាមួយក្តី ។

ម៉ាស្សែលបានរៀនដោះស្រាយ និងព្យាបាលតាមរយៈការធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ដែលគាត់អាចធ្វើបាន ដើម្បីបន្តនៅក្បែរព្រះវរបិតាស្តី និង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ការត្រឡប់មកវិញដើម្បីប្រែចិត្ត

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ទៀតដែលបានបម្រើនៅបេសកកម្មខាងក្រៅដូច ស.វ.អា. ត្រូវបានបញ្ជូនមកផ្ទះវិញ ដោយហេតុផលនៃការដាក់វិន័យ និងលុបឈ្មោះចេញពីសាសនាត្រប៉ូន្តែក្រោយមកគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើងវិញ ។ គាត់និយាយថា

« ការត្រឡប់មកផ្ទះវិញគឺជាបាតកណ្តាល ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ចាបាត់បង់ និងគ្មានអ្វីសោះ ។ នៅត្រាជាច្រើន ផ្នែកដ៏ លំបាកបំផុតនៃការត្រឡប់មកផ្ទះវិញគឺ [ការរកឃើញ] ការជំរុញចិត្តឲ្យបន្តទៅព្រះវិហារ ការអានព្រះគម្ពីរ និង ការអធិស្ឋាន ។ រឿងដែលសាមញ្ញក្លាយជាប្រឈមបំផុត » ។

ប៉ុន្តែគាត់បានរកឃើញកម្លាំងនៅក្នុងការគាំទ្រពីមិត្តភក្តិ និងគ្រួសារ និងដោយការប្រើចិត្ត ។

គាត់បានបន្ថែមទៀតថា « ការដាក់គោលដៅ ការជួប ជាមួយប្តីស្រី និងការទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធពលខ្ញុំមាន ភាពស័ក្តិសម គឺជាគន្លឹះសំខាន់ដើម្បីអាចខិតខំកាន់តែជិត ព្រះវរបិតាស្តី ។ ខ្ញុំចាំពីគ្រាន់នា ពេលដែលខ្ញុំពុំអាចជួប ជាមួយប្តីស្រី ឬសម្រេចបានគោលដៅមួយចំនួន នោះ ពួកមាសស្រូវតែងតែនៅទីនោះល្អងខ្ញុំ ។ »

ការជាសះស្បើយរបស់គាត់អាចធ្វើបានតាមរយៈ « ការចងចាំជានិច្ចថា ខ្ញុំមានព្រះវរបិតាស្តីដែល ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយសព្វព្រះទ័យឲ្យខ្ញុំរីករាយ ។ ដោយ ការមានទីបន្ទាល់អំពីដង្វាយធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ការប្រើចិត្ត នោះយើងអាចខិតខំកាន់តែជិតព្រះធានី មិន ចាំយើងមានអារម្មណ៍ឆ្ងាយពីទ្រង់ប៉ុណ្ណានោះទេ » ។

ដោយនិយាយពីបុត្រានៃខែដែលគាត់បានបម្រើពីមុន ព្រឹត្តិការណ៍ដែលដឹកនាំឲ្យគេបញ្ជូនគាត់មកផ្ទះវិញ នោះ គាត់បានបន្តទៀតថា « ក្រឡេកមើលទៅបេសកកម្មរបស់ ខ្ញុំវិញ ខ្ញុំនៅតែមានអារម្មណ៍ថា វាគឺជាបទពិសោធន៍ដ៏ល្អ បំផុតមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន ។ ខ្ញុំបានរៀនច្រើន ហើយ ទោះបីជាវាពុំបានប្រមូលតាមអ្វីដែលខ្ញុំបានដាក់ផែនការ ក្តី ខ្ញុំនៅតែអាចឃើញថា ជីវិតមនុស្សជាច្រើនបានផ្លាស់ប្តូរ ដោយសារដំណឹងល្អ ។ ខ្ញុំបានធ្វើកំហុសមួយចំនួន ប៉ុន្តែ ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំបានចម្រើនឡើងកាន់តែខ្លាំង ពេលខ្ញុំបាន ព្យាយាមប្រើចិត្ត ហើយបន្តឆ្ពោះទៅមុខ » ។

ទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យមនុស្សផ្សេងទៀតដែលត្រឡប់ មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ដោយសារតែជម្រើសរបស់ពួកគេ ដឹងថា « ពិភពលោកនេះមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ ។ ការត្រឡប់មកផ្ទះវិញគឺជាជំហានដំបូងនៃការប្រើចិត្ត ។ នៅពេលអ្នកឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃការប្រើចិត្ត នោះអ្នក នឹងទទួលបានអ្វីៗជាច្រើន ។ បន្ទុកដ៏ធ្ងន់នោះនឹងត្រូវបាន សម្រាយឡើង ។ គ្មានអារម្មណ៍ណាប្រសើរជាងដែលដឹង ថា អ្នកត្រឹមត្រូវនៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ព្រះនោះទេ » ។

ស្រឡាញ់អ្នកដែលត្រឡប់មកពី បេសកកម្មមុនកំណត់

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានត្រឡប់មកពី បេសកកម្មមុនកំណត់ទាំងពីរនាក់នេះបានគូសបញ្ជាក់ពី សារៈសំខាន់ដែលមិត្តភក្តិ និងគ្រួសារ ដែលមានពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានត្រឡប់មកពីបេសកកម្មមុន កំណត់នោះត្រូវស្រឡាញ់ និងគាំទ្រពួកគេ ។

ម៉ាស៊ីលេនិយាយថា « សូមផ្តល់សេរីភាពដល់ ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែសូមប្រាកដថា អ្នកនៅក្បែរពួកគេ ដោយសារការអាចក្លាយជាការបាត់ទឹកចិត្តបន្តិច ។ សូមធ្វើ ជាមិត្តនឹងពួកគេ » ។ តាមរយៈការស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណ នោះយើងអាចកំណត់ពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ ហើយដឹង ពីពេលដែលត្រូវឈោងទៅជួយ និងពេលដែលត្រូវគោរព ដល់ភាពឯកជនរបស់ពួកគេ ។

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានបម្រើនៅខូឡូរ៉ាដូ បន្ថែមថា « សូមស្រឡាញ់ពួកគេ ។ សូមលើកទឹកចិត្ត ពួកគេឲ្យចងចាំពីលក្ខណៈដ៏ធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។

រៀបរៀងដែលមនុស្សដទៃប្រើត្រឡប់ពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនាដែលបានត្រឡប់មកពីបេសកកម្មមុនកំណត់ អាចជួយឲ្យមានភាពខុសប្លែករវាងការធ្លាក់របស់ពួកគេ ក្នុងការរៀនខ្នាស ឬការបន្តឆ្ពោះទៅមុខប្រកបដោយ សេចក្តីជឿ ។ បន្ទាប់មក វាសំខាន់ថា ពួកគេត្រូវបាន ស្រឡាញ់ដោយគ្មានការរិះទ្រើយឡើយ ។

ដូចជាអ្នកអានក្នុងដៃ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែល បានត្រឡប់មកពីបេសកកម្មមុនកំណត់ មានសក្តានុពល ដើម្បីដើរចេញពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នដែលធ្វើឲ្យឈឺចាប់ ទៅជាឧបការណ៍ដ៏មានអំណាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ការរកឃើញសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុង ផែនការរបស់ព្រះ

អែលឌើរ ដៃហ្វ្រី អ៊ែរ ហូឡិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវក ដប់ពីរនាក់ផ្តល់ពាក្យល្អលោមមួយចំនួនដល់ពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានត្រឡប់មកពីបេសកកម្ម មុនកំណត់ ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា « នៅពេល នរណាម្នាក់ស្លាប់ តើអ្នកបានបម្រើបេសកកម្មដែរឬទេ ហើយអ្នកនិយាយថា បានបម្រើ . . . សូមរីករាយនឹង ការបម្រើដែលអ្នកបានផ្តល់ឲ្យ ។ សូមមានអំណរគុណ សម្រាប់ឱកាសដែលបានផ្តល់ឲ្យ ឱកាសដែលបាន

ចេញទៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពាក់ស្លាកឈ្មោះជា អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានោះ ។ . . . សូមកុំ សូមកុំព្រក អំពីរឿងនោះ សូមកុំនឹកនាពីវាឡើយ សូមកុំគិតថា អ្នកខ្វះ ចន្លោះ ឬបរាជ័យឡើយ » ។^១

សម្រាប់អ្នកដែលត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញមុន កំណត់ ដែលកើតមកពីដោយសារតែអំពើបាប នោះសូម ចាំពាក្យទាំងនេះមកពីស៊ីស្ទើរ ចយ ឌី ចូនស៍ ប្រធាន អង្គការបឋមសិក្សាទូទៅថា « ប្រសិនបើយើងមាន អំពើបាប យើងមានភាពស័ក្តិសមតិច ប៉ុន្តែយើងពុំមែន មានតម្លៃតិចនោះទេ ! »^២ គាត់បានឆ្លើយថា ព្រះនឹងជួយ យើងបង្កើតទំនុកចិត្តក្នុងខ្លួនយើងនៅក្នុងគ្រាដ៏លំបាក បំផុតរបស់យើង ប្រសិនបើយើងនឹងដាក់ត្រឡប់ទៅរក ទ្រង់វិញ ។

សាលិខិតមកពីព្រះគម្ពីរមាមន សាលិខិតមកពីពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានត្រឡប់មកពីបេសកកម្ម មុនកំណត់ និងមកពីថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រគឺដូច គ្នា ៖ សូមកុំបោះបង់ក្តីសង្ឃឹមឡើយ ដោយសារព្រះនៅ តែមានផែនការសម្រាប់អ្នកប្រសើរជាងអ្នកអាចស្រមៃ ឃើញទៅទៀត ។ សម្រាប់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់នៃពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទាំងនេះ ការឆ្លើយតបរបស់អ្នក ចំពោះការត្រឡប់មកផ្ទះវិញរបស់ពួកគេនឹងធ្វើឲ្យមានភាព ខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងធំធេងក្នុងការជួយដល់ពួកគេឲ្យព្យាបាល និងទៅដល់សក្តានុពលរបស់ពួកគេ ។ សូមចងចាំថា ដង្វាយធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចព្យាបាលគ្រប់រូបស ទាំងអស់—រួមទាំងអស់អ្នកដែលត្រឡប់មកពីបេសកកម្ម វិញមុនកំណត់ផងដែរ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅជួយថាហ៍ ស.វ.អ. ។

អ្នកអាចរកបញ្ជីធនធានសម្រាប់ពួកអ្នកត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុន ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនា និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់មកពី បេសកកម្មវិញមុនកំណត់ នៅក្នុងអត្ថបទកំណែជាឌីជីថល នៅក្នុងនៅលើគេហទំព័រ liahona.lds.org ឬនៅក្នុងកម្មវិធី Gospel Library ។

កំណត់ចំណាំ

១. ដៃហ្វ្រី អ៊ែរ ហូឡិន « Elder Holland's Counsel for Early Returned Missionaries » (វីដេអូ) គេហទំព័រ lds.org/media-library ។
២. ចយ ឌី ចូនស៍ « តម្លៃហួសពីការអាចវាស់វែងបាន » លើអាហ្សាណា ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ១៤ ។

យុវមជ្ឈិមវ័យចែកចាយរបៀបដែលពួកគេរក
ឃើញអត្ថន័យ និងភាពសុខសាន្ត បន្ទាប់ពី
ត្រឡប់មកពីបេសកកម្មមុនកំណត់វិញរបស់
ពួកគេ និងរបៀបដែលអ្នកអាចធ្វើផងដែរ ។

អ្នកត្រឡប់មកពី បេសកកម្មមុនកំណត់ ៖ អ្នកមិនឯកោឡើយ

ដោយ លីអាហ្វណា ហ្វីឌូត

កងទីតាំងដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង ព្យាយាមបំពេញ
ភារកិច្ចរបស់ពួកគេដើម្បី « អញ្ជើញមនុស្សដទៃទៀតមកព្រះគ្រីស្ទ »^១
នាំមកនូវ « សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ធំ និងសេចក្តីអំណរដ៏ខ្លាំង » (អាលម៉ា
៥៦:១៧) ដល់មនុស្សជាច្រើន ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទាំងនេះដូចជា
ពលទ័ពកម្លោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន៍ដែរ គឺប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអាក្រក់ « កម្លាំងដ៏
អស្ចារ្យ និងអនុភាពដ៏ខ្លាំងក្លា » (អាលម៉ា ៥៦:៥៦) ។

ប៉ុន្តែសូម្បីតែនៅក្នុងចំណោមពលទ័ពកម្លោះទាំង ២០៦០ នាក់ នៅតែមាន
២០០ នាក់ « ត្រូវសន្ទប់ដោយសារអស់ឈាម » (អាលម៉ា ៥៧:២៥) ។ តើវា
ធ្វើឲ្យពួកគេពុំសូវអង់អាចឬ ? ពុំសូវខ្លាំងឬ ? ពុំសូវមានភាពក្លាហានឬ ? ពុំសូវ
ស័ក្តិសមដូចមនុស្សដទៃឬ ? គឺមិនដូច្នោះទេ ។

ដូចគ្នានេះផងដែរ អ្នកដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់ទៅផ្ទះ
វិញមុនកំណត់ដោយសារហេតុផលមកពីបញ្ហាសុខភាពឆ្លូវចិត្ត ឬរាងកាយក្តីគឺ វា
មែនមិនសូវអង់អាច ពុំសូវខ្លាំង ពុំសូវក្លាហាន ឬពុំស័ក្តិសមនោះទេ ។ ការស្និទ្ធនាំ
របស់អ្នកឆ្លងកាត់ការសាកល្បងរបស់អ្នកគឺ—ហើយគួរតែ—អស្ចារ្យណាស់ ។
អ្នកត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យមានជីវិត—ប្រហែលជាមានរបួសធ្ងន់ ប៉ុន្តែនៅមានជីវិត ។
របួសរបស់អ្នកនោះជាបួសរាងកាយ ឆ្លូវចិត្ត ឬខាងវិញ្ញាណក្តី តន្ត្រីនេះត្រូវតែ
មើលចែក (សូមមើល អាលម៉ា ៥៧:២៨) ។ សម្រាប់អ្នកដែលបានត្រឡប់
មកផ្ទះវិញដោយហេតុផលនៃភាពស័ក្តិសម នោះការប្រើចិត្តនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយ
សំខាន់នៃការព្យាបាលរបស់អ្នក ។

ច្បាប់ដោយ ជីហ្វានី ម៉ាយឡាន តុប

ពេលអ្នកសម្របសម្រួលខ្លួនទៅនឹងការនៅផ្ទះ សូមប្រាកដថា អ្នកបានថ្វាយពេលវេលារបស់អ្នក ដើម្បីព្យាបាល និងចងចាំដើម្បីទុកចិត្តលើព្រះជានិច្ច (សូមមើល អាលម៉ា ៥៧:២៧) ។ ទ្រង់បានរំលឹកយើងថា ៖ « កាលយើងប្រទានព្រះបញ្ញត្តិណាមួយ ឲ្យពួកកូនមនុស្ស [ទាំងប្រុសទាំងស្រី] ធ្វើកិច្ចការ ដល់ព្រះនាមយើង »—ឧទាហរណ៍ ការបម្រើ បេសកកម្ម—« ហើយទាំងកូនមនុស្ស [ទាំងប្រុស ទាំងស្រី] ទាំងនោះចេញទៅដោយអស់ពីកម្លាំង របស់ពួកគេ និងដោយអស់ពីសមត្ថភាពដែលពួកគេមាន ដើម្បីប្រព្រឹត្តកិច្ចការនោះ ហើយព្យាយាម ដោយមិនឈប់ឈរ ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ គេមកលើពួកគេ »—ក្នុងករណីមួយចំនួន ដូចជា រដ្ឋសាធារណរដ្ឋ ឬដីដីធ្លី ឬប្រសូលផ្សេងៗ ទៀត—« ហើយបង្ខំបង្ខាំងពួកគេមិនឲ្យធ្វើកិច្ចការ នោះឡើយ មើលចុះ គឺជាការចាំបាច់ដល់យើងនឹង តម្រូវកិច្ចការនោះ ពីដៃនៃ [ពួកគេ] . . . ប៉ុន្តែ ត្រូវទទួលនូវដង្វាយទាំងឡាយរបស់ពួកគេវិញ » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសង្ខេប ១២៤:៤៩) ។

ទោះបីអ្នកមានរបួសអ្វីក៏ដោយ—ឬបានមាន របួសដដែលនោះ—នៅក្នុងចម្បាំង ដរាបណាអ្នក បានបម្រើដោយស័ក្តិសម ឬបានប្រើចិត្តទាំងស្រុង នោះការបរិច្ចាគរបស់អ្នកគឺត្រូវការ និងទទួលយក ដោយព្រះអម្ចាស់ ។

ការអានរឿងខាងក្រោមនេះអាចជួយអ្នកស្វែងរក ការព្យាបាលដោយពិតប្រាកដ ដែលថា អ្នកពុំនៅ ឯកោឡើយ ហើយការចែកចាយរឿងរបស់អ្នកអាច ជួយមនុស្សដទៃផងដែរ ។

ចូរដឹងថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានទទួលអាម្មណ៍នៃការឈឺចាប់របស់អ្នក

នៅ ពេលជិះយន្តហោះទៅបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានស្រមៃពីទិដ្ឋភាពនៃការត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញរបស់ខ្ញុំ ។ សេចក្តីអំណរនឹងមានឡើង គ្រួសារ និងមិត្តភក្តិខ្ញុំនឹងឱបខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងរស់នៅពេញមួយជីវិតខ្ញុំដោយ ជីវិតសុខសាន្ត ដោយរីករាយនឹងគ្រប់ពេលវេលាដែលកើតមកក្នុងនាមជាអ្នកជួញដូរយសសាន្តដែលត្រឡប់មក វិញដោយកិត្តិយស ។

ដប់មួយខែក្រោយមក នៅពេលជិះយន្តហោះត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ គ្រប់វិនាទីទាំងអស់គឺមានការចប់បាត់ម្តង ឈឺចាប់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនាពេលខាងមុខ ។ គ្រួសារខ្ញុំបានរង់ចាំខ្ញុំ ហើយទោះបីជាពួកគេបានស្រែក ហោរា និងឱបខ្ញុំក្តី ពីមុនខ្ញុំបានដឹងពីរឿងនេះ នោះខ្ញុំមានអាម្មណ៍ឯកោ ដោយគ្មានគំនិតអ្វីសម្រាប់អនាគត របស់ខ្ញុំឡើយ ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានទតឃើញពីគ្រាដ៏ឈឺចាប់របស់ខ្ញុំ ។ ទ្រង់បានជ្រាបពីអាម្មណ៍ដែលដេកនៅលើ គ្រែអស់បីសប្តាហ៍ទាំងយប់ និងការដេកដើម្បីគេចពីការពិត ។ ទ្រង់បានជ្រាបថា ខ្ញុំត្រូវការកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ដោយសារគ្មាននរណាទៀតនៅជុំវិញខ្ញុំដែលអាចយល់ ឬអាណិតអាសូរនូវអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងហែលឆ្លងកាត់ ឡើយ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានយល់ ។ ខ្ញុំពុំអាចបម្រើបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ឬត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ដោយគ្មាន ទ្រង់ឡើយ ។

អាឈី ប៉ោស្កា ទីក្រុងយ៉ូនីស្កេន ប្រទេសអូស្ត្រាលី

កុំចំណាយពេលវេលាប្រយោជន៍ ឆ្ងល់ពីមូលហេតុឡើយ

ខ និតនៃការត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់គឺគួរឲ្យខ្លាចច្បាស់ណាស់ ។ ពេលអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាបានផ្តល់យោបល់ **ព** នេះដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានអាម្មណ៍ស្មុគស្មាញលាយឡំនឹងអាម្មណ៍សោកសៅថា ៖ ខ្មាសរៀង ។ ឆ្ងល់ឡើយ ។ មានកំហុស ។ មានភាពសុខសាន្ត ។ កើតទុក្ខ ។ អាម្មណ៍ទាំងអស់នេះកើតក្នុងពេលតែមួយ ។

ខ្ញុំដឹងថា ព្រះកំពុងគាំទ្រខ្ញុំ ដោយសារខ្ញុំបានឆ្លងកាត់សប្តាហ៍ដំបូងនោះបន្ទាប់ពីទៅដល់ផ្ទះវិញ ។ ហើយ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឆ្លងកាត់បានមួយសប្តាហ៍ទៀត ។ ហើយមួយសប្តាហ៍ទៀត ។ រហូតដល់ទីបំផុតខ្ញុំអាចមាន អាម្មណ៍ដូចធម្មតាវិញម្តងទៀត ។ ឪពុករបស់ខ្ញុំគឺជាអ្នកគាំទ្រដ៏បំផុតរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់ពិតជាមើលថែទាំខ្ញុំ យ៉ាងខ្លាំង ។ គាត់ចង់និយាយ និងចំណាយពេលជាមួយខ្ញុំជានិច្ច ។ ដោយពុំស្វែងរកមូលហេតុដែល « នាំឲ្យ ខ្ញុំត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ឡើយ » ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចង់ដឹងថា តើខ្ញុំមានសុខទុក្ខយ៉ាងណាដែរ ។

ពេលឪពុករបស់ខ្ញុំបានស្តាប់ទៅដោយគ្រោះថ្នាក់មកពីការឡើងភ្លើងពេលពីរបីខែក្រោយមក នោះខ្ញុំ បានដឹងដោយពុំសង្ស័យថា ព្រះមានផែនការមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ។ ការដែលអាចនៅជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំសម្រាប់ រយៈពេលប៉ុន្មានខែចុងក្រោយនៃជីវិតរបស់គាត់ បានជ្រើសរើសខ្លួនរបស់ខ្ញុំអំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ខ្ញុំនៅតែមិនយល់ពីហេតុផលទាំងអស់ពីមូលហេតុដែលខ្ញុំត្រូវតែត្រឡប់មកផ្ទះវិញពេលខ្ញុំបានត្រឡប់មកនោះ ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏បានរៀនថា ប្រសិនបើអ្នកចំណាយពេលច្រើនពេកលើមូលហេតុ នោះអ្នកខកខានពីអព្វធាតុហេតុ ដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នករៀងរាល់ថ្ងៃ ។

គ្រីស្ទីន វ៉ាលី រដ្ឋអូហ្វីយ៉ូ ស.រ.អា

ពូរមានឆន្ទៈ ធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់

អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដំណើរការល្អនៅក្នុងបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ ដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងបន្តនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបម្រើបាន ប្រាំបីខែមក ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមមានបញ្ហាសុខភាព ។ បន្ទាប់ពីបានតមអាហារ និង អធិស្ឋានជាច្រើនមក ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូនឲ្យមកផ្ទះវិញ ។ ខ្ញុំខ្លាចខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ។ ខ្ញុំបានគិតថា អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជាកំហុសខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានឈប់អានព្រះគម្ពីរ ហើយឈប់ អធិស្ឋានញឹកញាប់ដូចពីមុនទៀត ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើខ្ញុំពុំបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីខ្ញុំ អាចបន្តនៅបម្រើបេសកកម្មទេឬអី ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំត្រូវបានសាកល្បងដើម្បីឃើញថា តើខ្ញុំបន្តស្មោះត្រង់ ចំពោះព្រះអម្ចាស់ដែរឬទេ ។ វាមានការលំបាកណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានដាក់ការទុកចិត្ត របស់ខ្ញុំលើទ្រង់ ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅតំបន់បេសកកម្មវិញ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំបាន ទទួលបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យម្តងទៀត ។

ប៉ុន្តែបញ្ហាសុខភាពរបស់ខ្ញុំបានកើតឡើងសារជាថ្មីទៀត ។ ប៉ុន្តែលើកនេះ ខ្ញុំ មានចិត្តចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាស្តីច្រើនជាង ។ ដូច្នេះខ្ញុំបាន ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញជាលើកទីពីរ ។ វាមានការលំបាកណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំអាច រៀនពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានជួបប្រទះ ។

ទោះបីជាខ្ញុំពុំបានបម្រើរយៈពេល ២៤ ខែក្តី ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំបានបម្រើបេសកកម្ម ប្រកបដោយកិត្តិយស ។ ខ្ញុំដឹងថា ពេលវេលាដែលខ្ញុំបានបម្រើព្រះអម្ចាស់គឺ មានតម្លៃសម្រាប់ខ្ញុំ និងមនុស្សដែលខ្ញុំបានជួយ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំចំពោះជង្វាយឆ្នួនដឹកតម្រៀមផ្ទឹមបានរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់ គ្រាបពីឧបសគ្គរបស់យើងគ្រប់គ្នា ។ ហើយប្រសិនបើយើងទុកចិត្តលើទ្រង់ដោយ ពិតប្រាកដ នោះយើងនឹងពុំនៅឯកោឡើយ ។

ហ្វីលីព ហូមមែន ហូយអាស ប្រទេសប្រេស៊ីល

សូមហ៊ុមព័ទ្ធខ្លួនរបស់អ្នក ដោយសេចក្តីល្អ

ខ្ញុំពុំធ្លាប់គិតថា ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញមុនកំណត់នោះទេ ហើយខ្ញុំមានការរៀន រៀន និងព្រួយបារម្ភអំពីការប្រឈមមុខនឹងមនុស្សគ្រប់គ្នា ។ ទោះបីវាជាត្រាមួយ ដ៏លំបាកបំផុតក្នុងជីវិតខ្ញុំក្តី ខ្ញុំក៏បានរីកចម្រើនឡើងតាមរយៈបទពិសោធន៍នោះដែរ ។ វាបានសម្រួលសម្រាំងខ្ញុំឲ្យក្លាយជាមនុស្សល្អប្រសើរឡើង ។

ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញដើម្បីធ្វើតាមដំណើរការនៃការប្រើចិត្ត ។ ការជ្រើសរើស មួយចំនួនដែលខ្ញុំបានធ្វើពីមុនបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំពុំត្រូវនឹងការប្រៀន និងបទបញ្ញត្តិ របស់ដំណឹងល្អឡើយ ។ ដោយសារតែភាពខ្មាសរៀន និងបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ ដើម្បី បន្តនៅក្នុងសាសនាចក្រ នោះខ្ញុំពុំធ្វើតាមដំណើរការនៃការប្រើចិត្តជាមួយប្តីស្វាមីរបស់ ខ្ញុំពីមុនបេសកកម្មទេ ។ ប៉ុន្តែអំឡុងពេលពីរខែដំបូង ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ត្រូវត្រឡប់ ទៅផ្ទះវិញដើម្បីប្រើចិត្ត ដើម្បីខ្ញុំអាចបម្រើដោយកិត្តិយស និងភាពច្នៃប្រឌិត ។

អ្វីដែលពិតជាជំរុញចិត្តខ្ញុំពេលខ្ញុំបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញនោះគឺ ការចូលរួមក្នុង សកម្មភាពដែលលើកស្ទួយខាងវិញ្ញាណ រួមមានការប្រជុំក្នុងសាសនាចក្រ គម្រោង បម្រើ និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលខ្ញុំអាចធ្វើវា ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលបានជួយខ្ញុំច្រើន បំផុតនោះ គឺមនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្ញុំ—គ្រួសារ មិត្តភក្តិមួយចំនួន និងសូម្បីតែមនុស្ស ដែលខ្ញុំពុំធ្លាប់ជួបពីមុនបានបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសម្គាល់ដល់ខ្ញុំ ។

លើសពីនោះទៀត ដោយមានជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ និងស្នំដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅជុំវិញ ខ្ញុំ នោះខ្ញុំអាចត្រឡប់ទៅរដ្ឋហ្វ្លូរីដាវិញដើម្បីបញ្ចប់បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ។ សេចក្តីសង្ឃឹម របស់ខ្ញុំគឺថា យើងទាំងអស់គ្នានឹងព្យាយាមមានលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទចំពោះមនុស្ស ដទៃ ទោះបីពួកគេបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញមុនកំណត់ ឬត្រូវការជំនួយយ៉ាងសាមញ្ញក្តី ។ កាហ្គីន ស្តោត រដ្ឋយូតាហ៍ ស.រ.អា

ការសន្យាដែលមាននៅក្នុងលិខិតហៅបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់អ្នក ដែល បានផ្តល់ដល់អ្នកពេលអ្នកសម្រេចចិត្តបោះជំហាននៅមុខនៅក្នុងកិច្ចការនេះ និង ត្រូវបានបំពេញ ៖ « ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានរង្វាន់សម្រាប់សេចក្តីល្អដ៏រីករាលដាល អ្នក » ។ ជាមួយនឹងការយកចិត្តទុកដាក់ ព្រមទាំងការមើលថែ នោះរូបរបស់អ្នក អាចត្រូវបានព្យាបាល ហើយក្លាយជាឧបករណ៍មួយសម្រាប់អ្នក ដើម្បីអាចជួយមនុស្ស ដទៃឲ្យមកកាន់ព្រះគ្រីស្ទ ។ បន្ទាប់ពីអ្វីៗទាំងអស់ នេះគឺជាកាតព្វកិច្ចនៃពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ■

អ្នកនិពន្ធនេះមកពីប្រទេសបារាំងតែកំពុងរៀននៅរដ្ឋយូតាហ៍ ស.រ.អា ។

សូមស្វែងរករឿងបន្ថែមទៀតមកពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលត្រឡប់មកពីបេសកកម្មវិញ មុនកំណត់ នៅក្នុងអត្ថបទកំណែពេញទាំងមូលនៅលើគេហទំព័រ liahona.lds.org ឬនៅក្នុង កម្មវិធី Gospel Library ។

កំណត់ចំណាំ

- ១. « តើអ្វីជាគោលបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ? » ប្រកាសដំណឹងល្អ របស់យើង ៖ មគ្គុទេសក៍ចំពោះការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា បានធ្វើកំណែ (ឆ្នាំ ២០១៨) គេហទំព័រ lds.org/manual/missionary ។

ខ្ញុំលេងបាល់ទះ រត់ប្រណាំង និងអានច្រើន ។

ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចំណាយពេលមួយថ្ងៃដើម្បីធ្វើអ្វីមួយ នោះខ្ញុំ
ប្រហែលជាទៅលេងមាត់សមុទ្រ ។

ខ្ញុំបានកើតនៅទីក្រុងឈឺញ៉ាញ៉ា រដ្ឋអិលលីណាយ ប៉ុន្តែបាន
មករស់នៅទីក្រុងណាវ៉ូ ពេលខ្ញុំនៅមធ្យមសាលាក្មេងកំព្រា ។
ខ្ញុំពុំបានចាំច្រើនពីជីវិតរបស់ខ្ញុំពីមុនខ្ញុំទៅរស់នៅមណ្ឌលក្មេង
កំព្រាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចាំថា ខ្ញុំពុំមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាពឡើយ ។
ពេលខ្ញុំបានទៅមណ្ឌលក្មេងកំព្រាខ្ញុំមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព ។
ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងការទទួលបានជំនាញ ។ មិត្តភក្តិមួយចំនួន
របស់ខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុងស្ថានភាពមួយចំនួនគួរឲ្យខ្លាចដោយសារ
ពួកគេពុំធ្វើតាមបទដ្ឋានរបស់យើង ។ ខ្ញុំដឹងថា ការគោរពតាម
ព្រះបញ្ញត្តិធ្វើឲ្យខ្ញុំមានសុវត្ថិភាព ។

វាក៏ជាបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងការជួបគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ។
ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានទៅសាលាមត្តេយ្យដែលខ្ញុំបានទៅរៀន
ដោយសារគាត់បានទៅជួយបង្រៀនដំនួសគេ ។ គាត់បានលេង
ជាមួយខ្ញុំ ហើយគាត់បានប្រាប់គ្រូបង្រៀនម្នាក់ថា គាត់ចង់យក
ខ្ញុំទៅផ្ទះដោយសារខ្ញុំជាក្មេងគួរឲ្យស្រឡាញ់ ។ គ្រូបង្រៀន
នោះបាននិយាយថា « នាងត្រូវការអ្នកយកទៅចិញ្ចឹម អញ្ចឹង
ប្រហែលជាម្តងអាចយកនាងទៅបាន ! » ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានសួរ
នាំគេអំពីដំណើរការនោះ ហើយគាត់បានសុំខ្ញុំ និងបងប្អូនប្រុស
ខ្ញុំពីរនាក់ទៀតយកទៅចិញ្ចឹម ។ វាអស្ចារ្យណាស់ដោយសារ
ខ្ញុំដឹងថា តើមានសភាពបែបណានៅពេលគ្មានគ្រួសារនោះ
ហើយថាការបង្កើតក្រុមគ្រួសារមួយគឺវាកាន់តែពិសេស ។

លីលី អេស អាយុ ១៤ ឆ្នាំ រដ្ឋអិលលីណាយ ស.រ.អា.

យុវីយ

នៅក្នុងវគ្គនេះ

៥២ សិក្សា អាន រំលឹក អតិស្ឋាន ។ ធ្វើ
ឡើងវិញ ។
ដោយ ម៉ារីអូ ជាយអាស អនុនសូ

៥៤ ថ្ងៃធ្វើការដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ !
ដោយ អែលឌើរ ចូនី អិល គុច

៥៦ មេរៀនមកពីព្រះគម្ពីរសញ្ញា
ថ្មីពួកសាក្សីគឺជាសាក្សីរបស់
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ—ហើយអ្នកក៏អាច
ធ្វើជាសាក្សីរបស់ទ្រង់ផងដែរ !
ដោយ ហ៊ីស្ស៊ី វ៉ាយ ក្លាវីដ

៥៨ « អ្នកត្រូវចេញពីកន្លែងនេះ »
ដោយ សេដីអូ វីឃ្យេមេ សេហ្គារ៉ា

៦១ ប័ណ្ណប្រកាសសេចក្តីដំនើរកើតឡើង
មួយដំបូន្មានម្តង។

៦២ លិខិតមកពីបងប្រុសធានីស្រឡាញ់
ដោយ ម៉េរីលី អេស ប៊ី អាមេរីប៊ែត

៦៤ ពាក្យចុងក្រោយតែអ្នកនឹងរកឃើញអ្វី
ខ្លះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមាមន ?
ដោយ អែលឌើរ ហ្គ្រី អ៊ី ស្ទីវីនសុន

សិក្សា អាន រំលឹក អធិស្ឋាន ។ ធ្វើឡើងវិញ ។

ដោយ ម៉ារីអូ ងាយអាស អនុរស

នៅ ប្រទេសឈីលី ដើម្បីចូលរៀន
មហាវិទ្យាល័យ អ្នកត្រូវប្រឡងចូលរៀន
សាកលវិទ្យាល័យសិន ។ ខ្ញុំចង់រៀនផ្នែក
វិស្វកម្មនៅសាកលវិទ្យាល័យដែលនៅឆ្ងាយពីកន្លែងដែល
ខ្ញុំរស់នៅ ។ តម្លៃសិក្សានោះខ្ពស់ណាស់ ដូច្នេះគោលដៅ
របស់ខ្ញុំគឺត្រូវទទួលបានពិន្ទុខ្ពស់បំផុតដែលអាចទទួលបាន
នៅពេលធ្វើការប្រឡងចូល ដើម្បីខ្ញុំអាចទទួលបានអាហារ
រូបការណ៍មួយសម្រាប់ពិន្ទុប្រឡងដ៏លេចធ្លោមួយ ។

ខ្ញុំបានដឹងពីកន្លែង និងអ្វីដែលខ្ញុំចង់សិក្សា ហើយខ្ញុំ
បានដឹងថា ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើឲ្យកើតឡើង ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើម
រៀបចំសម្រាប់ការប្រឡងនោះ ។ ខ្ញុំបានសិក្សា អាន
ហើយរំលឹកមេរៀន ប៉ុន្តែនៅក្នុងការប្រឡងសាកល្បង ខ្ញុំ
នៅតែមិនទទួលបានពិន្ទុដែលខ្ញុំចង់បានដែរ ។ ខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះរាបិតាស្តី ហើយទូលសូមទ្រង់ឲ្យ
មានប្រាជ្ញាផងដែរ និងដើម្បីឲ្យទ្រង់បំភ្លឺការយល់ដឹងរបស់
ខ្ញុំ ដើម្បីខ្ញុំអាចចាប់យកគោលដៅរបស់ខ្ញុំបាន ។ ខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានទូលសូមអ្វីៗទាំងនេះរៀងរាល់ថ្ងៃ អស់រយៈពេល

មួយឆ្នាំពេញ ។ ខ្ញុំបានទៅរៀនធ្លាក់រៀបចំពិសេសនៅ
សាលារៀនរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចុះឈ្មោះចូលរៀននៅក្នុង
ថ្នាក់រៀននៅវិទ្យាស្ថាន ដែលតម្រង់ឆ្ពោះទៅរកការរៀបចំ
សម្រាប់ការប្រឡង។
ខ្ញុំបន្តសិក្សាព្រះគម្ពីរប្រចាំថ្ងៃ ហើយខ្ញុំពុំខកខានទៅ
រៀនធ្លាក់សិក្ខាសាលារបស់ខ្ញុំឡើយ ។ ខ្ញុំបានបំពេញគ្រប់
ការចាត់តាំងបញ្ញត្តិភាពអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ហើយពុំបានសិក្សា
នៅថ្ងៃអាទិត្យទេ ទោះជាមានស្ថានភាពដែលខ្ញុំត្រូវសិក្សា
ក្តី ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ថ្ងៃអាទិត្យគឺជាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់

**ប្រសិនបើគ្មានអាហាររូប
ករណ៍ទេ នោះខ្ញុំពុំអាចមាន
ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង់ថ្លៃ
មហារិទ្ធសាល័យឡើយ ។**

ហើយខ្ញុំចង់គោរពថ្ងៃនោះតាមរបៀបមួយដែលឪពុកម្តាយ
ខ្ញុំបានបង្រៀនខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំពុំអាចប្រថុយប្រថាន
នឹងបាត់បង់ពរជ័យពីព្រះវរបិតាស្ថិតសម្រាប់ខ្ញុំបានទេ
ជាពិសេសពេលខ្ញុំត្រូវការពរជ័យទាំងនោះខ្លាំងបំផុត ។
ទោះបីខ្ញុំធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះក្តី ខ្ញុំនៅតែពុំទទួលបាន
ពិន្ទុដែលខ្ញុំចង់បាននៅពេលធ្វើការប្រឡងសាកល្បងរបស់
ខ្ញុំដែរ ។

គ្រួសារខ្ញុំ និងខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ហើយតមអាហារ ហើយ
ឪពុករបស់ខ្ញុំបានផ្តល់ការប្រសិទ្ធភាពមួយទៀត ។ ជាមួយ

ការជួយអ្នកឲ្យមានជោគជ័យក្នុងការអប់រំរបស់អ្នក

សាសនាគ្រីស្ទល្អឆន់បានជាច្រើនដើម្បីជួយអ្នកនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល ឬការអប់រំរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីរិទ្ធសាល័យ ៖

- មូលនិធិអប់រំដែលមានជាបន្តបន្ទាប់មាននៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួន ដើម្បីជួយបង់ថ្លៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ។
អ្នកអាចនិយាយជាមួយប្តីស្នេហា ឬប្រធានសាខារបស់អ្នកអំពីរឿងនេះ ឬសូមមើល pef.lds.org ។
- BYU-Pathway Worldwide ផ្តល់ការអប់រំកាន់តែប្រសើរឡើងតាមអ៊ិនធើណែតដែលមានតម្លៃសមរម្យ ។
សិស្សចាប់ផ្តើមជាមួយកម្មវិធី PathwayConnect ជាកម្មវិធីសិក្សាតាមអ៊ិនធើណែតយូរអង្វែង ដែលជួយ
សិស្សឲ្យចាប់ផ្តើម ឬត្រឡប់មកការសិក្សាសាកលវិទ្យាល័យវិញ ។ បន្ទាប់ពីរៀន PathwayConnect ចប់ សិស្ស
អាចទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រដែលអាចត្រៀមធ្វើការងារបាន នៅក្នុងរយៈពេលតិចជាងមួយឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកបន្តទៅ
រៀនកម្រិតបរិញ្ញាបត្រ—ដែលការសិក្សាទាំងអស់នោះមានកម្រិតសិក្សាក្នុងតម្លៃទាបដូចគ្នា ។ សូមមើលគេហទំព័រ
byupathway.lds.org ។
- ជាញឹកញយ ការរៀនភាសាអង់គ្លេសអាចជ្រើសរើសអ្នកក្នុងការស្វែងរកការងារឬប្រសើរឡើង ។ កម្មវិធីសិក្សា
EnglishConnect គឺជាកម្មវិធីរៀនភាសាអង់គ្លេសមួយដែលសាសនាបានផ្តល់ឲ្យដើម្បីជួយបុគ្គលម្នាក់ៗ បង្កើន
ភាពខ្លួនទីពឹងខ្លួនទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាងសាច់ឈាម នៅក្នុងបរិយាកាសនៃការផ្តាច់ទៅលើដំណឹងល្អ ។ សូមមើល
គេហទំព័រ englishconnect.lds.org ។
- វគ្គសិក្សាភាពខ្លួនទីពឹងខ្លួនរបស់សាសនាគ្រីស្ទសម្រាប់ការអប់រំត្រូវបានហៅថា « ការអប់រំសម្រាប់ការងារឬប្រសើរ » ។
វាជាវគ្គសិក្សារយៈពេល ១២ សប្តាហ៍ដែលមាននៅក្នុងស្ថាន ឬមណ្ឌលរបស់អ្នក ។ សូមកម្រិតសៀវភៅសិក្សានេះ
នៅក្នុងកម្មវិធី Gospel Library ក្រោមពាក្យ ភាពខ្លួនទីពឹងខ្លួន ឬនៅគេហទំព័រ lds.org/go/71857 ។

ការអប់រំនិងជួយអ្នកឲ្យបម្រើ

« ការទូន្មានរបស់ខ្ញុំ . . . គឺបន្តការសិក្សារបស់អ្នក ទោះអ្នកនៅទីណាក្តី ទោះអ្នក
ចាប់អារម្មណ៍លើអ្វី ហើយមានឱកាសបែបណាក្តី ។ សូមកំណត់ពីរបៀបដែលអ្នកអាច
បម្រើគ្រួសាររបស់អ្នក និងសង្គមជាតិ ហើយរៀបចំខ្លួនឲ្យបានល្អ » ។

ប្រធាន វិស្វល អិម ណិលសុន « Education: A Religious Responsibility » (ការប្រជុំធម្មនិដ្ឋាន
សាកលវិទ្យាល័យ ព្រឹត្តិបត្រ យ៉ង់-អៃដាហូ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១០) ។

និងការរៀបចំខាងវិញ្ញាណនេះ និងការរៀបចំផ្សេងៗទៀត
របស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំបានទៅប្រឡង ។ ខ្ញុំពុំគ្រាន់តែទទួលបាន
ពិន្ទុដែលខ្ញុំចង់បាននោះទេ ខ្ញុំបានសម្រេចលើសគោលដៅ
របស់ខ្ញុំទៀត ពិន្ទុមួយបានមធ្យមភាគខ្ពស់បំផុតនៅក្នុង
ផ្នែកគណិតវិទ្យា ។ ខ្ញុំបានទទួលអាហាររូបករណ៍ និង
អត្ថប្រយោជន៍ដែលខ្ញុំត្រូវការ ហើយខ្ញុំអាចសិក្សានៅ
សាកលវិទ្យាល័យដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស ។

កាលខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំបានរៀនថា ប្រសិនបើខ្ញុំបានធ្វើ
អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ហើយថែទាំការទទួល

ខុសត្រូវខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំជាមុន នោះព្រះវរបិតាស្ថិត
នឹងប្រទានពរដល់ខ្ញុំ ។ រឿងនានាពុំតែងតែដំណើរការតាម
របៀបដែលយើងរំពឹងទុកឲ្យកើតឡើងនោះទេ ប៉ុន្តែព្រះ
នឹងមើលថែយើង ។ ខ្ញុំដឹងថា មានតែជំនួយរបស់ទ្រង់តែ
ប៉ុណ្ណោះ ទើបកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងអាចដំណើរការបាន ។ ■

អ្នកនិពន្ធនៅខេត្តខោនីន ប្រទេសលីប៊ី ។

ដោយអែលឌើរ
ចូន អិល គុច
ក្នុងពួកចិតសិបនាក់

ពេលអ្នករៀនស្រឡាញ់ និង
ផ្តល់តម្លៃដល់ការងារ នោះអ្នក
ក៏រកឃើញប្រភពជីវស្បៀង
នៃអំណរ ។

ថ្ងៃធ្វើការដ៏

កាលពីច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ ខ្ញុំបានទៅសារនដ្ឋាននៃមហា
វិទ្យាល័យឈើចឈើនៃសាកលវិទ្យាល័យខេមប្រឹច
នៅប្រទេសអង់គ្លេស សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំឆ្នាំមួយ
សម្រាប់ក្រុមហ៊ុនដែលខ្ញុំធ្វើការ ។ នៅក្នុងឱកាសនោះ ខ្ញុំបានមាន
ឯកសិទ្ធិទទួលរងនូវមួយពីប្រធាន និងនាយកប្រតិបត្តិរបស់ក្រុមហ៊ុន
ជំនួសមុខឲ្យក្រុមការងាររបស់ខ្ញុំសម្រាប់កិច្ចការដ៏ថ្លៃថ្លាដែលយើង
បានធ្វើនាឆ្នាំនោះ ។

ពេលថ្នាក់ដឹកនាំក្រុមហ៊ុនមកពីជុំវិញពិភពលោក ដែលតំណាង
ឲ្យបុគ្គលិក ៨០០០០ នាក់ បានទះដៃរបស់ពួកគេ ហើយសរសើរ
ក្រុមការងាររបស់យើងសម្រាប់សមិទ្ធផលនោះ ខ្ញុំបានគិតថា « នេះ
ជាថ្ងៃធ្វើការដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ ! » បរិយាកាសនៅគ្រានោះគឺសប្បាយ
រីករាយណាស់ ។

និម្មិតដែលបានចែក

ប៉ុន្តែក្រោយមក ខ្ញុំបានគិតដល់គ្រាដ៏យូរកាលពីថ្ងៃខ្ញុំចូលធ្វើការកាល
ពី ៤០ ឆ្នាំមុន ។ ឪពុករបស់ខ្ញុំមានហាងលក់នំប៉័ងមួយ ហើយផុតនំប៉័ង
លក់ចែកចាយដល់ផ្សារតូចៗជាច្រើននៅក្នុងទីក្រុងរបស់យើងនៅប្រទេស
ប្រេស៊ីលកាគខាងត្បូង ។ កាលខ្ញុំនៅតូច ខ្ញុំបានយំអ្នកឪពុកខ្ញុំឲ្យយក
ខ្ញុំទៅធ្វើការជាមួយគាត់ដែរ ។ ទីបំផុតនៅថ្ងៃមួយគាត់បានយកខ្ញុំ
ទៅមែន !

ម្តាយខ្ញុំបានដេរអាវរៀបពណ៌សតូចមួយ និងម្នាក់ផុតនំប៉័ង
មួយសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយឪពុកខ្ញុំ និងខ្ញុំបានទៅហាងផុតនំប៉័ង ។
យើងបានលាយ និងរៀបចំម្សៅជាមួយគ្នា រៀបរាង
នំប៉័ងធ្វើជាដុតៗដោយដៃយើង ហើយដាក់ដុំ
នំប៉័ងនោះទៅក្នុងឡត្បូង ។ ពេលនំប៉័ង

អ្នន យើងបានប្រើច្រវ៉ា
ឈើវែងមួយ ដើម្បីយក
នំប៉័ងចេញដោយប្រុង
ប្រយ័ត្ន ។ យើងបានចាំ
មួយសន្ទុះ បន្ទាប់មកយើង
បេះនំប៉័ងដែលនៅក្តៅៗនោះ
ចែកគ្នា ។ វាមានរសជាតិ
ឆ្ងាញ់ណាស់ ។

ដោយគិតពីរឿងនោះ ខ្ញុំបាន
សម្រេចចិត្តថា ការទទួលបានរង្វាន់
នៅសាកលវិទ្យាល័យខេមប្រឹចគឺជាថ្ងៃ
ធ្វើការដ៏ល្អបំផុតទីពីររបស់ខ្ញុំ ។ ថ្ងៃដ៏ល្អបំផុត
និងមានសុភមង្គលបំផុតនៅកន្លែងធ្វើការគឺនៅក្នុង
ស្ថានភាពមួយកាន់តែរាបសា ៖ នៅហាងផុតនំប៉័ងតូចមួយ
ដោយគ្មានភ្ញៀវ ឬអ្នកឈរគាំទ្រដោយការទះដៃអ្វីទេ ។ គឺ
មានតែខ្ញុំ និងឪពុករបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ។ នៅថ្ងៃនោះ លោក
បានបង្រៀនឲ្យស្រឡាញ់ និងផ្តល់តម្លៃលើការងារ ហើយ
បានជួយឲ្យទទួលបានអារម្មណ៍អំណរនៃការធ្វើអ្វីមួយមកពី
វិជ្ជាធ្វើម្ហូបដោយដៃរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ។ ខ្ញុំបានរៀនថា ការខិតខំ
ធ្វើការគឺល្អសម្រាប់រាងកាយ និងព្រលឹង ។

ការងារគឺជាពរជ័យ

ពេលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលប្រាប់ អ័ដាម និង
អេវ៉ាថា « ឯងនឹងបានអាហារស៊ីដោយការបែកញើស »
(លោកុប្បតិ ៣:១៩) នោះទ្រង់ហាក់ដូចជាកាយឆ្ងាល់
ពួកគេ ។ តាមពិតទៅ ទ្រង់កំពុងផ្តល់ឱកាសដល់ពួកគេឲ្យ
ដកពិសោធន៍អំណរ និងបំពេញការញាណដឹងនៃការក្លាយ

ខ្ញុំនឹងចាំជានិច្ចនូវអាវរៀបពណ៌ស និងម្នាក់ផុតនំប៉័ង
ផុតនំប៉័ងដែលម្តាយខ្ញុំបានដេរឲ្យខ្ញុំ និងនំប៉័ង
ដែលឪពុកខ្ញុំ និងខ្ញុំបានផុតជាមួយគ្នា ។

ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ !

ជាមានភាពខ្លួនទីពីងខ្លួន
នៃការផ្តល់ដល់ការចង់បាន
និងតម្រូវការរបស់ពួកគេ ។

ភាគច្រើនយើងមើលទៅ
ការងារថា ជារបៀបមួយដើម្បី
ផ្គត់ផ្គង់ខាងសាច់ឈាមដល់
ខ្លួនយើង និងគ្រួសារយើង ឬ
ប្រហែលជាប្រែប្រួលដើម្បីតម្រូវ
ឲ្យមានក្នុងស្ថានភាពសង្គមដោយ
ត្រូវមានមុខរបរមួយចំណុះ ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែល
សំខាន់ជាងនោះគឺ ព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យយើង
ធ្វើការ ដើម្បីយើងអាចទទួលបានស្មារតីរឹងមាំនៃ
ការបំពេញកិច្ចការ នៅពេលយើងបំពេញការងារ បង្កើត
អ្វីមួយថ្មី ជួសជុល ឬកែលម្អអ្វីដែលយើងមានហើយ ហើយ
បន្ថែមតម្លៃដល់ពិភពលោកដែលយើងរស់នៅ ។

ដោយនិយាយពីខាងវិញ្ញាណ ជីវិតដែលផ្តោតលើ
ដំណឹងល្អគឺរួមបញ្ចូលពីការធ្វើការងារជានិច្ច ។ អែលឌើរ
ឌី ចត ត្រីសូហ្វីសិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បាន
មានប្រសាសន៍ថា « ជីវិតដែលលះបង់គឺត្រូវបំពេញការងារ
ជូនកាលត្រូវធ្វើការងារដែល ជូនកាលការងារដែលមិន
រីករាយ ជូនកាលការងារដែលមិនគួរឲ្យមានអំណរគុណ
ប៉ុន្តែតែងតែធ្វើការដែលកែលម្អ ឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ឲ្យមាន
ការគាំទ្រ ការលើកទឹកចិត្ត ការផ្តល់ការងារបម្រើ ស្វែងរកអ្វី
ដែលប្រសើរឡើង » ។^១

កាលនៅក្មេងប្រហែលមានគេសួរអ្នកថា « តើអ្នកចង់ធ្វើ
អ្វីនៅពេលអ្នកធំឡើង ? » អំឡុងពេលវ័យជំនង់ សំណួរនោះ
អាចដូរទៅជាសួរថា « តើអ្នកនឹងរៀនអ្វីនៅមហាវិទ្យាល័យ ? »

រីករាយ គោរព និងគោលបំណង

ទោះបីអ្នកសម្រេចចិត្តចាប់យកវិជ្ជាជីវៈអ្វីក៏ដោយ ទោះបីអ្នកបាន
ការងារអ្វីនៅទីបញ្ចប់ក្តី ចូរធ្វើការងាររបស់អ្នកដោយក្តីរីករាយ ដោយ
គោរព និងមានគោលបំណង ។ អ្នកគួរតែខិតខំធ្វើការ ហើយព្យាយាម
សម្រេចឲ្យបានលទ្ធផលល្អបំផុតជានិច្ច ។ ការមានឥរិយាបថបែបនេះ
ចំពោះការងារនឹងជួយអ្នកឲ្យមានសុវត្ថិភាពទាំងខាងសាច់ឈាម
ខាងផ្លូវចិត្ត និងខាងវិញ្ញាណ ។ ឱកាសធ្វើការគឺជាពរជ័យមកពី
ព្រះអម្ចាស់ ។ ពេលអ្នករៀនមានអំណរគុណ និងស្រឡាញ់
ការងារ នោះអ្នកក៏រកឃើញសុភមង្គល និងគោលបំណង
ដែលកើតមកពីភាពខ្លួនទីពីងខ្លួន ។

ខ្ញុំអាចនៅតែស្តាប់ការកោតសរសើរ និង
ពាក្យលើកទឹកចិត្តរបស់ភ្ញៀវនៅ

សាកលវិទ្យាល័យខេមប្រីច ប៉ុន្តែអ្វីដែលគួរឲ្យពេញចិត្តបំផុតនោះគឺ
អនុស្សាវរីយ៍នៃថ្ងៃដែលខ្ញុំនៅមានជំងឺជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំ និងក្លិន
នៃជំងឺប៉ងពេលវាចេញមកពីឡ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. ឌី ចត ត្រីសូហ្វីសិន « Reflections on a Consecrated Life »
Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ ទំព័រ ១៧ ។

ពួកសាវកគឺជាសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ—ហើយ
អ្នកក៏អាចធ្វើជាសាក្សីរបស់ទ្រង់ផងដែរ !

ដោយ ហ៊ីស្សែ វ៉ាយ ក្លាវេ
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

របៀបធ្វើជាសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ

- មាន « បំណងប្រាថ្នាដើម្បីជឿ » (អាលម៉ា ៣:២៧) ។^១
- សិក្សាអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។
- អធិស្ឋាន ហើយទទួលសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបញ្ជាក់ថា ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ។
- សិក្សាព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ហើយគូសចំណាំពេលពួកសាវក ធ្វើជាសាក្សី ។

សមស្រមៃ
ថា អ្នក និង
មិត្តភក្តិរបស់
អ្នកកំពុងទទួលបាន
អាហារថ្ងៃត្រង់នៅឯ
សាលារៀន ។ មិត្តភក្តិ
របស់អ្នកហៀបនឹងបើក
ស្ករគ្រាប់មួយមកញ៉ាំ
ពេលមានមនុស្សម្នាក់
បានដើរមក ហើយចោទ
ថា នាងបានលួចស្ករ
គ្រាប់នោះ ហើយបញ្ជា
ឲ្យ « ប្រគល់ » ស្ករគ្រាប់
នោះវិញ ។ អ្នកបាននៅ
ជាមួយគាត់ពេលគាត់
ទិញស្ករគ្រាប់នោះ ដូច្នេះ
ទោះបីជាអ្នកភ័យខ្លាចក្តី
អ្នកប្រាប់អ្នកចោទប្រកាន់
នោះថា មិត្តភក្តិរបស់អ្នក
ពុំមែនជាចោរទេ ។

ពួកសាក្សីពិសេស

ការពារអ្វីដែលពិតដូចជាប្លង់នេះអាចត្រូវបានហៅថា
« ការធ្វើជាសាក្សី » ។ នៅក្នុងឧទាហរណ៍នេះ អ្នកនឹងក្លាយ
ជាសាក្សីនៃវិចិត្រភូមិសាស្ត្ររបស់មិត្តភក្តិអ្នក ។ ដូចអ្នកអាចធ្វើ
ជាសាក្សីម្នាក់សម្រាប់មិត្តភក្តិដែរ ព្រះបានហៅពួកព្យាករី និង
ពួកសាវកឲ្យធ្វើជាសាក្សីពិសេសអំពីព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់គឺ
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ ពួកសាវក « ត្រូវបានបញ្ជូនទៅដោយមាន
សិទ្ធិអំណាច និងការទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់ »^១ ដើម្បីបង្រៀន
ថ្លែងទីបន្ទាល់ និងបម្រើជា « សាក្សីពិសេសចំពោះព្រះនាម
នៃព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល » (គោលលទ្ធិ និង
សេចក្តីសញ្ញា ១០៧:២៣) ។

មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះធន្ទរស់ឡើង
វិញ នោះពួកសាវកត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើជាសាក្សីរបស់ទ្រង់
(សូមមើល កិច្ចការ ១:៨) ។ នៅពេលអ្នកសិក្សាគម្ពីរកិច្ចការ
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី នោះអ្នកអាចអានអំពីឧទាហរណ៍
ជាច្រើន ពេលពួកសាវកបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ (សូមមើល កិច្ចការ ២:៣៦;
៥:២៧-៣២; ១០:៣៦-៤៤) ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ពួកសាក្សី
បន្តនៅក្នុងការហៅនេះ ក្នុងនាមជាសាក្សីពិសេស—សូមស្តាប់
សន្និសីទទូទៅណាមួយក៏បាន ហើយអ្នកនឹងឃើញពីរបៀប
ដែលពួកលោកថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ ។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ

ពួកសាវកមួយចំនួននៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបាននៅជាមួយ
ព្រះគ្រីស្ទ កាលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ហើយបានឃើញទ្រង់
យាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ (សូមមើល កិច្ចការ ១:៩-១១)
ហើយពួកសាវកបច្ចុប្បន្ននេះអាចឃើញព្រះគ្រីស្ទផងដែរ^២ ប៉ុន្តែ
ពុំមែនជាការមើលឃើញព្រះយេស៊ូដោយផ្ទាល់ទើបអាចធ្វើ

ឲ្យបុគ្គលម្នាក់ធ្វើជាសាក្សីពីទ្រង់នោះទេ ។ ប្រធាន យ៉ូសែប
ហ៊ីលឌីន ស្ទីន (ឆ្នាំ ១៨៧៦-១៩៧២) បានមានប្រសាសន៍
ថា « [ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ] គឺជារបៀបតែមួយគត់ដែលបុគ្គល
ម្នាក់អាចដឹងយ៉ាងពិតប្រាកដថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះគ្រីស្ទ
ហើយថាដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ពិត » ។^៣ នេះមានន័យថា
ទោះបីជាពួកសាវកអាចនឹងបានឃើញព្រះគ្រីស្ទក្តី ពួកលោក
ដឹងថា ទ្រង់គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកលោក ។

អ្នកអាចក្លាយជាសាក្សីម្នាក់

អ្វីដែលកាន់តែអស្ចារ្យនោះគឺថា អ្នកក៏ត្រូវបានសន្យាថា
អ្នកអាចដឹងថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់
អ្នកតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ (សូមមើល គោលលទ្ធិ
និងសេចក្តីសញ្ញា ៤៦:១៣) ។ រាល់មែនជាអ្វីមួយដែលពួក
សាវកអាចដឹងប៉ុណ្ណោះទេ ! ទោះបីអ្នកពុំបានហៅឲ្យធ្វើជា
សាក្សីពិសេសអំពីព្រះគ្រីស្ទក្តី ក៏អ្នកអាចស្វែងរកទីបន្ទាល់
អំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយក្លាយជាសាក្សីរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្ស
នៅក្នុងជីវិតអ្នក ។ អ្នកអាចធ្វើតាមការគ្រាស់បង្គាប់របស់
ព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់ពេត្រួសថា ៖ « កាលណាអ្នកបានប្រើចិត្ត
វិលមកវិញ នោះចូរមើលឲ្យ [បងប្អូនប្រុសស្រី] អ្នកបាន
ខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង » (លូកា ២២:៣២) ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. ហ្វូដុន ប៊ី ហ្វីងគ្គី « Special Witnesses for Christ » *Ensign*
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៤ ទំព័រ ៥០ ។
២. សូមមើល ប៊ិយដ៍ ឈ ធាកី « The Witness » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ
២០១៤ ទំព័រ ៩៧ សូមមើល ឡប់នស្ទូ « A Visit from the Savior »
Liahona ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៩០ ។
៣. យ៉ូសែប ហ៊ីលឌីន ស្ទីន *Answers to Gospel Questions* និពន្ធដោយ
យ៉ូសែប ហ៊ីលឌីន ស្ទីន ធុញ្ញា វ៉ែលទី ៥ (ឆ្នាំ ១៩៥៧-១៩៦៦) ៣:៣១ ។
៤. សូមមើលផងដែរ ផែប្រ៊ី អ៊ី ហ្វឡីន « Lord, I Believe » *Liahona*
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៩៣-៩៥ ។

[illegible][illegible]

សមាជិកសាសនាព្រហ្មណ៍យោធា រដ្ឋកិច្ចបានផ្ដាំកុំឱ្យមានការប្រកាសសង្គ្រាម ឬការប្រើប្រាស់កម្លាំងក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា។ កាលខ្ញុំរៀននៅវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចបានចាប់ផ្ដើមមានការរីកចម្រើន ។ រយៈពេលនោះ កុំសូវមានការងារធ្វើ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមមានការរីកចម្រើន ។ រយៈពេលនោះ កុំសូវមានការងារធ្វើ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមមានការរីកចម្រើន ។ រយៈពេលនោះ កុំសូវមានការងារធ្វើ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមមានការរីកចម្រើន ។

ក៏សម្លឹងមើលទៅឃើញមានអ្នកបង្ហាត់បង្រៀនមួយរូប
កំពុងដឹកវ៉ែនប្រទេសលឿយៗ គាត់កំពុងប្រើប្រាស់
មួយនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែងង និងនៅសែនឆ្ងាយ។ នៅ
ណាគាត់អាចបង់ថ្លៃឡានក្រុងមួយ ៣២ ម៉ោងមកផ្ទះ។
បន្ទាប់ពីពីរបីឆ្នាំនៃការជួបខិតខំកំពើបដឹងក្នុងមួយឆ្នាំ នោះម្ដាយរបស់ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
ក៏ជាពេលដែលត្រូវផ្លាស់ប្តូរហើយ។ ខិតខំកម្លាយរបស់ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ក្រុមគ្រួសារទាំង
មូលរបស់ខ្ញុំត្រូវប្តូរទៅរស់នៅភាគខាងជើងដែរ។

យើងត្រូវតែនៅជាមួយឪពុករបស់យើង
 ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំគ្មានបញ្ហានឹងរឿងម្សិញទីលំនៅនេះទេ ។ ហើយបងស្រីរបស់ខ្ញុំដែលរៀន
 នៅមហាវិទ្យាល័យ បានធ្វើធាតុល្អសម្រាប់ខ្ញុំ ។
 គាត់បាននិយាយថា « បងនិងលះបង់ការសិក្សារបស់បង ។ យើងត្រូវតែនៅជាមួយឪពុក
 របស់យើង » ។
 បងប្អូនគាំទ្រដល់ការសម្រេចចិត្តនោះដើម្បីម្សិញទីលំនៅ លើកលែងតែខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ។ ខ្ញុំ
 មិនចង់ទៅនៅទីនោះទេ ព្រោះខ្ញុំមិនចង់ធ្វើការផ្ទាល់ម្សិញ បងប្អូននិងការលះបង់ផ្ទាល់ខ្លួន ។
 បងប្អូនមិនចង់ប្រយោជន៍ដល់ផែនដីកន្លែងនេះទេ ព្រោះវាមិនមែនជាផែនដីកន្លែងនេះទេ ។

បង្អួចប្រសើរលើបង្អួចផ្ទះ ដោយសារតែវាមានលក្ខណៈស្អាត និងងាយស្រួលថែទាំ។ បង្អួចប្រសើរលើបង្អួចផ្ទះ ដោយសារតែវាមានលក្ខណៈស្អាត និងងាយស្រួលថែទាំ។

ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលគ្នា ទីបំផុត គាត់បាននិយាយថា « អ្នកប្រាជ្ញជាងគេបំផុត គឺជាអ្នកដែលបានបញ្ចុះបញ្ចូលគ្នាបានល្អបំផុត » ។

សេដ្ឋីនៅក្នុងវិទ្យាស្ថានជាមួយមិត្តភក្តិ ។

តើដើមឈើនៅឯណា ?

ទីក្រុងខនសិបសិនគឺជាទីក្រុងមានពណ៌បៃតងដោយសារមានដើមឈើច្រើន ។ ទីក្រុងនេះមានភ្លើងធ្លាក់កម្ពស់ ១២៧ ម៉ែត្ររៀងរាល់ឆ្នាំ ។ ទីក្រុងអែនតូហ្សាហ្គាស្តាជាទីក្រុងមួយនៅជិតទីក្រុងខាឡាម៉ាដែលយើងនឹងប្តូរទៅរស់នៅនោះ មានភ្លើងតែ ០.២៥ សង់ទីម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះរៀងរាល់ឆ្នាំ ។

អ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំនូវតំបន់អំពីការប្តូរទៅរស់នៅទីនោះគឺការធ្វើដំណើរ ។ ពេលយើងធ្វើដំណើរទៅភាគខាងជើងតាមឡានក្រុង ការមើលពីការផ្លាស់ប្តូរពីកន្លែងដែលមានពណ៌បៃតងទៅជាពណ៌ដង្កូវដើមឈើច្រើនជាងមួយស្របក់ណាស់ ។ ខ្ញុំបានឆ្ងល់ថា « តើដើមឈើនៅឯណា ? តើសត្វគោនៅស្រុកស្រែនៅឯណា ? » អ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំឃើញគឺដីហុយ ឬ និងកូនភ្នំ ។

ប្រាកដណាស់ ភាគខាងជើងនៃប្រទេសឈើគឺជាវាលខ្សាច់ ដូច្នេះតើខ្ញុំអាចរំពឹងឃើញអ្វីទៀត ? ខ្ញុំបាននឹកឃើញពីអារម្មណ៍របស់លេមិន និងលេមយូល ពេលឆ្លើយសួររបស់លីហែបានចាត់ចេញពីផែនដីក្បែរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើដំណើរទៅក្នុងទីរោងចក្រស្ថាន ។

ខ្ញុំមានការភ័យខ្លាចខ្លាំងពេលយើងបានទៅដល់ទីក្រុងអែនតូហ្សាហ្គាស្តា ។ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើខ្ញុំគ្មានមិត្តរាប់អាននោះ ? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើខ្ញុំពុំស៊ាំនឹងតំបន់នោះ ? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើខ្ញុំសម្រាប់ពេលអនាគតបានក្លាយជាពិតនោះ ?

នៅទីបំផុត ខ្ញុំពុំគ្មានការបារម្ភទេ ។ ម្តាយរបស់ខ្ញុំនិយាយត្រូវអំពីឱកាសនានាដែលកំពុងរង់ចាំពួកយើង—ជាពិសេសឱកាសខាងវិញ្ញាណ ។ ពីមុនការប្តូរទីលំនៅរបស់យើង ដំណឹងល្អពីមុនជាអាទិភាពសម្រាប់ខ្ញុំនោះទេ ។ ខ្ញុំពុំធ្លាចចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ទេ ។ ប៉ុន្តែនៅទីក្រុងអែនតូហ្សាហ្គាស្តា មនុស្សនៅទីនោះបានជួយខ្ញុំឲ្យឃើញពីភាពស្រស់បំព្រងនៃដំណឹងល្អ ។ ខ្ញុំបានទទួលជំនួយពីអ្នកដឹកនាំបច្ចេកទេសពិសេស ។ ខ្ញុំបានរាប់អានមិត្តភក្តិដែលបន្តជាធ្វើជាតនៈសម្បត្តិសម្រាប់ខ្ញុំ ។ ជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុង ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលខ្ញុំបានស្តាប់តាមម្តាយខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណដែលខ្ញុំមានចិត្តត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ ។ កាតខាងជើងជាមួយឆ្នើសាខ្ញុំ ។

នៅវាលខ្សាច់នេះហើយដែលខ្ញុំបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ដែលបានជួយខ្ញុំឲ្យប្រែក្លាយជាមនុស្សដែលជាខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះ ។ នៅទីនេះហើយ ធាតុផ្សំដែលខ្ញុំបានតាំងចិត្តទទួលយកដំណឹងល្អបម្រើសេចក្តីកម្ម រៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយបូជាជីវិតខ្ញុំចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។ នៅទីនេះធាតុផ្សំដែលខ្ញុំបានកំណត់ថា ខ្ញុំពុំចង់ធ្វើដូចជាលេមិន និងលេមយូលទៀតទេ ។ សម្រាប់ឆ្នើសាខ្ញុំ និងខ្ញុំ វាលខ្សាច់បានប្រែទៅជាផែនដីសន្យារបស់យើង ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅទីក្រុងអែនតូហ្សាហ្គាស្តា ប្រទេសឈើ ។

សេចក្តីជំនឿ

កើតឡើងមួយដំណានម្តងៗ

« ចូរកុំណាយចិត្តនឹងធ្វើការល្អឡើយ ដូចអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែដាក់គ្រឹះនៃកិច្ចការដ៏ធំ » ។

គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសម្លា ៦៤:៣៣

Dear Merilee
 Well you have got the big birthday
 you, I guess when you get to
 already be past. I can't be
 16 years old. It seems like
 years ago when you used
 red cowboy hat + prairie
 only 3/5 or so, but
 stay sweet + pure
 one know that the cl
 you

ELDER GARY STEVE

actions speak louder
 + you do fit your name
 of Honor. HAPPY

Love ya
 Always

Two photos
 Gary

លិខិត

មកពីបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់

បងប្រុសរបស់ខ្ញុំបានខកខានចូលរួមខ្ទប់កំណើត ១៦ ឆ្នាំ របស់ខ្ញុំ ដោយសារគាត់កំពុងបម្រើបេសកកម្ម ។ ប៉ុន្តែ ការទូន្មានដែលគាត់បានធ្វើមកខ្ញុំគឺជាអំណោយមួយដែល ខ្ញុំពេញចិត្តស្មោះត្រង់ជាងរាល់អ្វី ។

ដោយ មើរលី អេស ប៊ី អាប៊ីរ៉ែត
ដូចបានប្រាប់ទៅ វីធាត អិម. រ៉ែសី

អាយុដ្ឋប្រាំមួយឆ្នាំហើយ ! ឱរាគាត់ដើរស្បែកក្នុងជីវិត ! ខ្ញុំបានគិតថា « គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវហែលឆ្នងកាត់ជីវិតនេះតែឯងនោះឡើយ » ។ ឱពុកម្តាយដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំមានចិត្តល្អ ហើយតែងតែផ្តល់ ជំនួយនានាដល់ខ្ញុំជានិច្ច ។ បងស្រីរបស់ខ្ញុំទើបតែរៀបការ ហើយបានប្តូរទៅរស់នៅ រដ្ឋផ្សេង ។ ប្អូនប្រុសខ្ញុំកំពុងតែចាប់អារម្មណ៍នឹងរឿងនានាដែលក្មេងអាយុ ១១ ឆ្នាំ ធ្វើ ។ ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិអស្ចារ្យជាច្រើន ហើយខ្ញុំបានដឹងថា ថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាត្រូវ របស់ខ្ញុំមានការខ្វាយខ្វល់នឹងខ្ញុំដោយស្មោះ ។

ប៉ុន្តែបងប្រុសរបស់ខ្ញុំហ្ន៎ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលខ្ញុំទុកចិត្ត ។ ខ្ញុំបានយកគាត់ទុក ជាគំរូចំពោះរឿងគ្រប់យ៉ាងក្នុងវ័យជំទង់ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្លួនឯងថា « រាល់ពេលដែល ខ្ញុំនិយាយជាមួយគាត់ នោះខ្ញុំយល់បានកាន់តែច្រើន ។ ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ឲ្យគាត់នៅទីនេះ ក្នុងពេលតទៅនេះ » ។

ប៉ុន្តែគាត់ពុំនៅទីនេះទេ ។ គាត់នៅប្រទេសជប៉ុនដ៏សែនឆ្ងាយបម្រើបេសកកម្ម ពេញម៉ោង ។

ទោះបីជានឹកឃើញក្តី ខ្ញុំនៅតែមានថ្ងៃខ្ទប់កំណើតដ៏រីករាយ ។ ម្តាយខ្ញុំបានធ្វើនិម្មិត កំណើតប្រពៃណីរបស់យើង ចម្អិនអាហារពេលព្រឹក ហើយខ្ញុំបានទទួលអំណោយ ពីរបីពីមុនខ្ញុំទៅសាលារៀន ។ នាយបងនោះ គ្រួសារខ្ញុំ និងខ្ញុំបានទៅបរិភោគភីស្យា ជាអាហារពេលល្ងាច ហើយបញ្ចប់ដោយនិម្មិតកំណើត ។ ខ្ញុំចែមទាំងបានគិតពី ការដើរលេងជាតូ ការបើកបររថយន្ត និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដ៏រីករាយ ដែលខ្ញុំនឹងធ្វើក្នុង អាយុ ១៦ ឆ្នាំនេះ ។

ប៉ុន្តែអំណោយដ៏ល្អបំផុតដែលខ្ញុំបានទទួលនាថ្ងៃនោះ គឺលិខិតមួយនៅក្នុង ប្រអប់សំបុត្រ ។ ហ្ន៎ពុំបានភ្លេចថ្ងៃពិសេសអស្ចារ្យរបស់ខ្ញុំទេ ! វាជាថ្ងៃពីមុនថ្ងៃខ្ញុំ ទទួលអីវ៉ែល ដូច្នេះលិខិតនោះចំណាយពេលយូរដើម្បីធ្វើមកពីប្រទេសជប៉ុន មកកាន់ជ្រលងភ្នំកាដេ រដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា. ។ ខ្ញុំមានក្តីអស្ចារ្យណាស់ ដែល លិខិតរបស់គាត់បានមកដល់ចិត្តខ្ញុំកំណើតរបស់ខ្ញុំ ! វាជាលិខិតសរសេរដោយដៃ ផ្ទាល់ ដែលរាហាក់ដូចជាបងប្រុសខ្ញុំមានវត្តមាននៅជាមួយខ្ញុំពេលខ្ញុំអានវា ៖

« ជូនចំពោះមើរលីជាទីស្រឡាញ់ ៖

តើជិតដល់ថ្ងៃខ្ទប់កំណើតប្អូនហើយ មែនទេ ? បងគិតថា ពេលប្អូនទទួលលិខិត នេះ វានឹងហួសថ្ងៃខ្ទប់កំណើតប្អូនហើយ ។ បងសឹងតែមិនជឿថា—ប្អូនមានអាយុ

១៦ ឆ្នាំហើយ ។ វាដូចជាពីរបីឆ្នាំមុនសោះ ពេលប្អូនពាក់ [មួកខោបិយតូច ពណ៌ក្រហមរបស់ប្អូន] ។

សូមបន្តមានភាពឆ្អែមល្អម និងស្អាតស្អំ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាដឹង ជានិច្ចថា សាសនាត្រូវនេះមានន័យខ្លាំងប៉ុណ្ណាចំពោះប្អូន ។ ប្រសិនបើប្អូនធ្វើ បែបនោះ ប្អូននឹងពុំធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលប្អូនត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្ត ជាមួយនឹងសម្ពាធគ្រប់យ៉ាងពីមនុស្សអាយុស្របាលគ្នាដែលមានឥទ្ធិពលលើ ប្អូនឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ ៖ នៅវិទ្យាល័យ មនុស្សគ្រប់គ្នាដឹងថា បងមិនចង់ ដឹកស្រា ឬជក់បារីឡើយ គឺពុំចង់ទាល់តែសោះ ដូច្នេះគេពុំបានបម្រើបងទៅ ពិធីជប់លៀងដែលមានទទួលគ្រឿងទាំងនោះទេ ។ មិត្តភក្តិរបស់បងបានដឹងថា បងមិនដឹកមិនជក់ទេ ។ . . .

ប្រសិនបើប្អូនឲ្យមនុស្សដទៃទៀតដឹងពីបទដ្ឋានរបស់ប្អូន នោះមនុស្ស ដែលមានបទដ្ឋានដូចប្អូននឹងចាប់អារម្មណ៍លើប្អូន ។ បងពុំមែនចង់និយាយ ថា ប្អូនត្រូវតែ ប្រាប់ មនុស្សគ្រប់គ្នានោះទេ ប៉ុន្តែសកម្មភាពវាមានឥទ្ធិពល ខ្លាំងណាស់ ។ វិញ្ញាណរបស់ប្អូនគឺឆ្អែមល្អមណាស់ ហើយប្អូនឆ្អែមល្អមដូច ទៅនឹងឈ្មោះរបស់ប្អូន ។ ហើយប្អូនមានភាពកំប្លែកក៏ម្តងល្អ ។ រីករាយថ្ងៃខ្ទប់ កំណើត (អាយុ ១៦ ឆ្នាំ !) ។ ប្រយោគចុងក្រោយមានគូសបន្លាប់ក្រហមពី ក្រោម ។ គ្មានអំណោយថ្ងៃខ្ទប់កំណើតណាផ្សេងទៀតល្អជាងនេះឡើយ ! ខ្ញុំ បានអានវាម្តងហើយម្តងទៀត រហូតដល់ពេលគាត់ត្រឡប់មកពីប្រទេសជប៉ុន វិញ ហើយនៅទីបំផុតយើងនិយាយគ្នាដោយផ្ទាល់ ។

អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំបានទទួលលិខិតនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅ តែទុកវា ។ មានអ្វីៗជាច្រើនបានផ្លាស់ប្តូរចាប់តាំងពីពេលនោះមក ប៉ុន្តែពុំមែន ក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះបងប្រុសខ្ញុំឡើយ ។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំគាំទ្រគាត់ពុំមែនគ្រាន់តែ ជាបងប្រុស និងមិត្តរបស់ខ្ញុំនោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកដឹកនាំ ហ្ន៎ អី ស៊ីវីលស៊ុន ក្នុង ក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ ។ ការទូន្មានដែលគាត់បានផ្តល់ឲ្យក្នុងនាមជា សាក្សីពិសេសមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប្រាប់ដល់មនុស្សលើពិភពលោកទាំងអស់ គឺជាកម្លាំងបន្ថែមនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ ដូចជាលិខិតដែលគាត់បានធ្វើមកខ្ញុំកាលពីខ្ទប់ កំណើតអាយុ ១៦ ឆ្នាំរបស់ខ្ញុំ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា. ។

តើអ្នកនឹងរកឃើញអ្វីខ្លះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ?

ដោយអេលឌេ ហ្គែវ អ៊ី ស្ទីវ៉ែនសុន
ក្នុងក្លឹមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់

៣ លអ្នកស្វែងរកពេលវេលា និងកន្លែងស្វាត់ដើម្បីអានព្រះគម្ពីរមរមន ខ្ញុំឃើញថា អ្នករកឃើញចម្លើយ ទទួលបានអារម្មណ៍នៃការណែនាំ ហើយទទួលបានទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនអ្នកអំពីព្រះគម្ពីរមរមន និងទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

នៅពេលអ្នកអាន នោះអ្នកនឹងសិក្សាអំពីប្រភពនៃសៀវភៅដ៏មានតម្លៃនេះ ហើយជួបនឹងព្រះអង្គសង្គ្រោះជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកគឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៅស្ទើរតែគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ។ វាត្រូវបានរាយការណ៍ថា ទម្រង់នៃព្រះនាមទ្រង់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យម ១.៧ ខគម្ពីរម្តង ។^១ សូម្បីតែព្រះគ្រីស្ទបានច្រើនទីបន្ទាល់ដោយទ្រង់ផ្ទាល់អំពីភាពពោរពេញពីគ្រឿងដ៏រស់រវើកនៃព្រះគម្ពីរនេះនៅចុងក្រោយនេះដោយច្រើនថា « ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងព្រះរបស់អ្នក ទ្រង់មានព្រះធុនរស់នៅក្នុងការណែនាំពិតមែន » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសង្ខេប ១៧:៦) ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះការអញ្ជើញ និងការសន្យាដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកតាមរយៈព្យាគាវីម្សីណែនាំដល់ពួកយើងម្នាក់ៗ—និងដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអានព្រះគម្ពីរមរមនថា ៖ « ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនូវការណែនាំទាំងនេះ [ព្រះគម្ពីរមរមន] នោះខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យសូមស្តាប់ដល់ព្រះជាព្រះបិតាដ៏គង់នៅអស់កល្បជាទីចូរដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ [យេស៊ូវ] គ្រីស្ទ បើសិនជាការណែនាំទាំងនេះមិនពិត ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា សូមស្តាប់ដោយចិត្តស្មោះស្រស់ គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយមានសេចក្តីជឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះទ្រង់នឹងសម្តែងសេចក្តីពិតនៃការណែនាំនេះដល់អ្នក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ » (ម្សីណែ ១០:៤ សូមមើលផងដែរ ខទី៣ និងទី៥) ។

សេចក្តីពិតដែលអ្នកនឹងរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមននឹងលើកស្ទួយ ហើយបំផុសគំនិតដល់អ្នក ។ សេចក្តីពិតទាំងនោះនឹងពង្រឹងជំនឿអ្នក បំពេញព្រលឹងអ្នកដោយពន្លឺ ហើយរៀបចំអ្នកសម្រាប់អនាគតមួយ ដែលអ្នកកម្រនឹងមានសមត្ថភាពអាចយល់បាន ។

នៅក្នុងគម្ពីរមរមន អ្នកនឹងរកឃើញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ច្រើនលើសលុប និងព្រះគុណនៃព្រះដែលគ្មានអ្វីប្រៀបធៀបបាន ។ នៅពេលអ្នកព្យាយាមធ្វើតាមការបង្រៀន ដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរនេះ នោះអំណររបស់អ្នកនឹងកើនឡើង ការយល់ដឹងរបស់អ្នកចម្រើនឡើង ហើយទទួលបានចម្លើយដែលអ្នកស្វែងរកចំពោះឧបសគ្គជាច្រើនដែលមាននៅក្នុងជីវិតរស់នៅនេះ ។ នៅពេលអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរ នោះអ្នករំពឹងទៅរកព្រះអម្ចាស់ ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសុន្ទរកថានៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៦ ។

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើល Susan Easton Black Finding Christ through the Book of Mormon (ឆ្នាំ ១៩៨៧) ទំព័រ ១៦–១៨ ។

មាន កូនប្រុសបួននាក់ ។

កើតនៅថ្ងៃទី
៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៥៥ហើយ
ត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់នៅ
ជ្រលងភ្នំកាអេ
រដ្ឋយូថាហ៍ ។

បានរស់នៅ
ទ្វីបអាស៊ី
អស់រយៈពេលជាងប្រាំបួន
ឆ្នាំក្នុងជីវិតរបស់លោក ។

គោលការណ៍

ហ្វារី អ៊ី ស្ទីវ៉ែនសុន

បានរៀបអាពិពាហ៍ពិពាហ៍នឹង
លេសា ជិន ហ៊ុកលី
នៅខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៩ នៅក្នុងព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធ អែដាហ្វ ហ្វូល អែដាហ្វ ។

បានបញ្ចប់បរិញ្ញាបត្រផ្នែក
គ្រប់គ្រងអាជីវកម្ម
ពីសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋយូថាហ៍ ។

កាលនៅយុវវ័យ លោកបាននៅ
ស្ថាប័នខុទ្ទក្ខ និងបម្រើ
ស្ត្រីមេម៉ាយ
នៅក្នុងរូងរបស់លោកជាហ្វីយ៉ា ។

បានហៅបម្រើជាសាកនៅ
**ខែ តុលា ឆ្នាំ
២០១៥ ។**

ហៅ
ភរិយារបស់លោក
ថា « ពន្លឺ និងជាដីរីក
រមស៊ីខ្ញុំ » ។

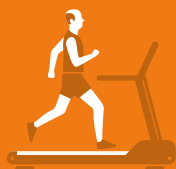

បានមានប្រសាសន៍ថា
**ការហៅរបស់លោក
ទៅក្នុងក្បួន**

នៃពួកដប់ពីរនាក់ថា « បទពិសោធន៍
នៃការអធិស្ឋានដ៏អស្ចារ្យ » ។

បានទទួលការហៅបម្រើនៅក្នុងខេត្តកម្ពុជា
ជប៉ុនហ្វូតូកា
កាលនៅជា
អ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនាវ័យក្មេង ។

សហការបង្កើត

ក្រុមហ៊ុនឧបករណ៍ហាត់ប្រាណ ជាកន្លែងដែល
លោកបានធ្វើការជាប្រធាន និងប្រធានមន្ត្រី
ប្រតិបត្តិការរហូតដល់ឆ្នាំ ២០០៨ ។

បានបម្រើជាប្រធាន
បេសកកម្ម
ណាហ្គោយ៉ាជប៉ុន
ពីឆ្នាំ ២០០៤ ដល់ឆ្នាំ ២០០៧ ។

កាលលោកអាយុ ១១ ឆ្នាំ
ឪពុកលោកបានសង្គ្រោះ
ជីវិតលោក ពីការងាប់ពស់មានពិសឲ្យ
ភ្ញាក់ឡើងដោយចៃដន្យ ។

ចូលចិត្ត
តួលេងស្តី
ជិះលើក្ដារទឹកកក
និងឡើងភ្នំ ។

យុវមជ្ឈិមវ័យ

តើអ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្ម
វិញមុនកំណត់ឬ ?

ទោះជាដោយហេតុផលណាក្តី អ្នកអាចបន្ត
រីករាយនឹងពរជ័យនៃជំងឺរាងកាយ ។

៤២

យុវវ័យ

អ្នកអាចធ្វើជាសាក្សីរបស់
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ

៥៦

វិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួន
ការធ្វើតាមគំរូរបស់និមិត្ត

៥៨

ការបង្រៀនកុមារ
តើការធ្វើជាគ្រីស្ទសាសនិក
មានន័យដូចម្តេច ?

១១២

សមាគមនាគរក្សាវិស័យ
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
ស្ថាប័នបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

CAMBODIAN
4 02186 07258 9

ប្រយោជន៍

តើអ្នកជា
អ្នកត្រូវសង្រ្គោះ

តាមរបៀបណា ?
សូមមើលទំព័រ ១៧ និង ១១០

ដោយប្រធាន
ជាល្អិន អេក អូក
ទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុង
គណៈប្រធានទីមួយ

ការចែកចាយ ដំណឹងល្អ

ព្រះ អង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានត្រាស់បង្គាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ឲ្យចែកចាយ
ដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សគ្រប់រូបនៅលើផែនដីនេះ ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា

« ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកីយ៍ទាំងមូល
ហើយផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំង
អស់ចុះ » (ម៉ាកុស ១៦:១៥) ។

យើងត្រូវការសមាជិកសាសនាចក្រគ្រប់រូប ជួយយក
ដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល ។

នេះគឺជារបៀបមួយចំនួនដែលអ្នកអាចជួយបាន ៖

- ① **ស្រឡាញ់** មនុស្សគ្រប់គ្នាដូចជាបងប្អូនប្រុសស្រី
របស់អ្នក ដូចព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង្រៀន ។
- ② **គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិ** ដូច្នេះអ្នកអាចក្លាយជា
គំរូល្អ ។
- ③ **អធិស្ឋាន** ដើម្បីដឹងថា តើនរណាត្រូវមន្តសូត្រជា
ស្រេចដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ និងអធិស្ឋានឲ្យដឹងពី
របៀបដែលអ្នកអាចចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយ
ពួកគេ ។
- ④ **ជួយមនុស្សដទៃ** ឲ្យរៀនបន្ថែមទៀតអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនាមានន័យថា មានអត្ថចរិត
នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងជួយមនុស្សដទៃ ។ ទោះបី
មនុស្សដទៃទៀតឆ្លើយតបបែបណាក្តី អ្នកគឺជាអ្នក
ផ្សព្វផ្សាយសាសនាមានជោគជ័យម្នាក់ ប្រសិនបើអ្នក
ចែកចាយដំណឹងល្អដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ ●

កែសម្រួលមកពី ការចែកចាយដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើង
វិញ ។ Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ ទំព័រ ៥៧-៦០ ។

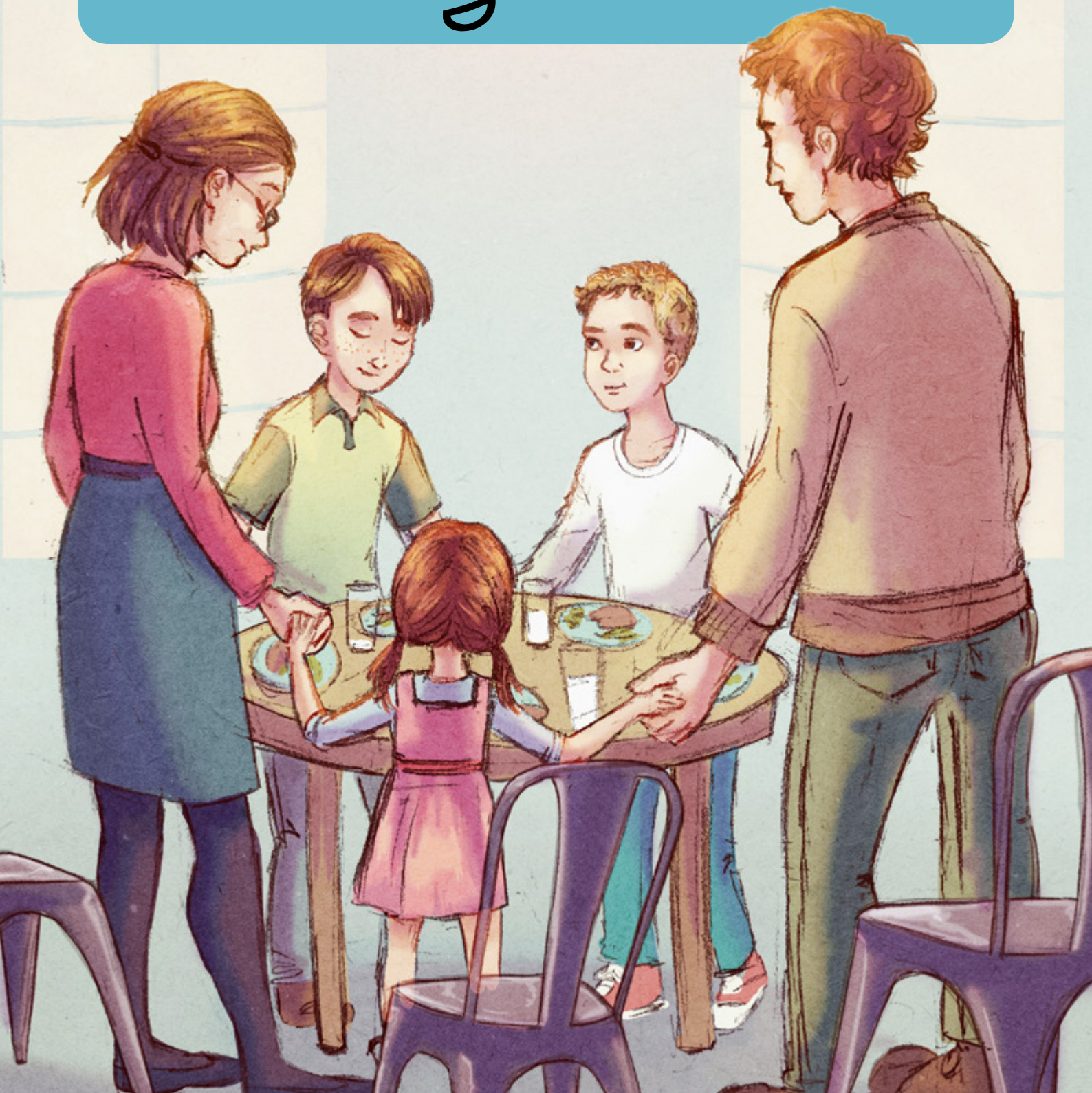

ការចែកចាយដោយសេចក្តីស្រឡាញ់

តើអ្នកអាចបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកនាថ្ងៃនេះយ៉ាងដូចម្តេច ?
សូមផ្ដល់ឱកាសដល់អ្នកដទៃជាមួយនឹងលេខនៅក្នុង
សារលិខិតរបស់ប្រធានអ្នក ។

ការអធិស្ឋានជាមួយ ហ្វូស៊ីត

ដោយ សៀលី អ៊ីស្កាដា រ៉ីដយ
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

« អធិស្ឋានជានិច្ច » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ១៩:៣៨) ។

វាជាលើកដំបូងដែលហូសែហូមកផ្ទះរបស់ហ្វីលីព ។ ពួកគេមានពេលដ៏រីករាយមួយក្នុងការរៀបរៀងដាក់កាតុងធ្វើជាយានអាកាស ។ ពួកគេថែមទាំងបានផាត់ពណ៌រូបអណ្តាតភ្លើងដ៏ស្អាតនៅលើវាទៀតផង ។ ពេលម្តាយហ្វីលីពបានស្រែកហៅពួកគេឲ្យទៅបរិភោគអាហារពេលល្ងាច នោះហូសែហូបានដើរតាមហ្វីលីពទៅក្នុងផ្ទះបាយ ។

ឪពុកហ្វីលីពបាននិយាយថា « ប៉ានឹងពេលពាក្យពីព្រះគុណ » ។ តើឃ្លានោះមានន័យដូចម្តេច ? ហូសែហូបានឆ្ងល់ ។ គាត់បានមើលហ្វីលីពនិងគ្រួសាររបស់គាត់ ពេលពួកគេម្នាក់ៗបានយកដៃប៉ះថ្ងាសរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកប៉ះនៅពាក់កណ្តាលទ្រូងរបស់ពួកគេ រួចប៉ះខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំ ។

ហូសែហូមិនធ្លាប់ឃើញនរណាម្នាក់ធ្វើបែបនេះពីមុនទេ ។

ហ្វីលីពបានលាដៃគាត់មក ។ ហូសែហូបានមើលជុំវិញគាត់ ហើយបានឃើញគ្រួសារទាំងមូលរបស់ហ្វីលីពកាន់ដៃគ្នា ហើយឱនក្បាលរបស់ពួកគេ ។ តើពួកគេនឹងអធិស្ឋានឬ ? តើនោះជាអត្ថន័យនៃការនិយាយថា « ការនិយាយពីព្រះគុណ » ឬ ? ហូសែហូបានឆ្ងល់ ។

ហូសែហូពុំចង់ឲ្យហ្វីលីពមានអារម្មណ៍លឺចាប់ទេ ដូច្នេះគាត់បានកាន់ដៃហ្វីលីព ។ ឪពុករបស់ហ្វីលីពបានចាប់ដៃម្ខាងទៀតរបស់ហូសែហូ ហើយបន្ទាប់មកបានចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន ។

« ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់ពួកយើង . . . »

ពីមុនពួកគេអង្គុយចុះ ហ្វីលីព និងគ្រួសាររបស់ពួកគេបានយកដៃប៉ះថ្ងាសនិងទ្រូងរបស់ពួកគេដូចពួកគេធ្វើពីមុន ។

ពេលហូសែហូទៅដល់ផ្ទះវិញ ម៉ាក់បានសួរគាត់ ។

« តើកូនសប្បាយដែរទេ ? » ម៉ាក់បានសួរ ។

ហូសែហូបានតបដោយស្ងាត់ៗថា « សប្បាយ » ។ គាត់ ពិតជា មានគ្រាន់សប្បាយរីករាយមួយ ។ យានអាកាសគឺអស្ចារ្យណាស់ ហើយនំប៊ឺហ្គើរក៏ឆ្ងាញ់ដែរ ។ ប៉ុន្តែគាត់មានកង្វល់ក្នុងចិត្តគាត់ ។

ម៉ាក់បានមើលទៅគាត់យ៉ាងជិត ។ « តើកូនមានរឿងអីហ្នឹង ។ តើមានអ្វីកើតឡើង ? »

« មែនហើយ . . . »

ហូសែហូមានចម្ងល់ជាច្រើន ។ គាត់បានបន្តគិតអំពីការអធិស្ឋាននោះ ។ ហេតុអ្វីវាខុសពីរបៀបដែលគាត់ និងគ្រួសារគាត់អធិស្ឋាន ?

គាត់បានសួរថា « ម៉ាក់ តើម៉ាក់អធិស្ឋានដូចម្តេចមុនពេលម៉ាក់ចូលជាសមាជិកព្រះវិហារនោះ ? » ហូសែហូបានប្រាប់គាត់អំពីការអធិស្ឋានរបស់គ្រួសារហ្វីលីព ។

ម៉ាក់បានតប « ស្តាប់មើលទៅពួកគេដូចជាពួកកាតូលិក ដូចម៉ាក់ធ្លាប់ធ្វើពីមុន ។ ពួកគេធ្វើសញ្ញានៃឈើឆ្កាងដោយប្រើដៃរបស់ពួកគេ ។ តើវាដូចជាឈើឆ្កាងយ៉ាងម៉េចទៅ ? វាពួកថា ព្រះយេស៊ូវបានសុគតសម្រាប់ពួកយើង » ។

ហូសែហូបានញញឹម ។ « អញ្ចឹងហ្វីលីពជឿលើព្រះយេស៊ូវដែរមែនទេ ? »

ម៉ាក់បាននិយាយថា « ត្រឹមត្រូវហើយ ។ តើកូនចាំអ្វីដែលប៉ារបស់ហ្វីលីពបានថ្លែងនៅក្នុងការអធិស្ឋានដែរឬទេ ? »

ហូសែហូគិតអំពីវា ។ « គាត់បានថ្លែងអំណរគុណព្រះសម្រាប់អំណោយដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកយើង . . . ហើយគាត់បាននិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ ! »

« ឃើញទេ ? » ម៉ាក់បាននិយាយទាំងញញឹម ។ « យើងមិនខុសគ្នាប៉ុន្មាននោះទេ ។ ម៉ាក់សប្បាយចិត្តដែលកូនអាចអធិស្ឋានជាមួយគ្រួសាររបស់ហ្វីលីព ។

ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ហ្វីលីពបានមកលេងហូសែហូ ។ ពួកគេបានលេងនៅខាងក្រៅផ្ទះ ពេលដែលឪពុកហូសែហូបានហៅពួកគេឲ្យមកទទួលទានអាហារពេលល្ងាច ។ ពោះរបស់ហូសែហូបានកូរពេលពួកគេត់ទៅក្នុងផ្ទះបាយ ។

ហូសែហូបាននិយាយថា « ខ្ញុំឃ្លានណាស់ ! » ។

ហ្វីលីពបាននិយាយថា « ខ្ញុំក៏ឃ្លានដែរ » ។

គ្រប់គ្នាបានអង្គុយតាមកន្លែងរៀងៗខ្លួនជុំវិញតុ ។ ហ្វីលីពអង្គុយក្បែរហូសែហូ ។ ហ្វីលីពបានធ្វើសញ្ញាឈើឆ្កាង ហើយលាតដៃគាត់ទៅរកហូសែហូ ។

ហូសែហូបាននិយាយថា « នេះជារបៀបយើងអធិស្ឋាននៅផ្ទះរបស់យើង ។ យើងឱបដៃ បិទភ្នែក ឱនក្បាល ហើយអធិស្ឋាន ។

« មានតែប៉ុណ្ណឹងទេឬ ? »

« ហ្នឹងហើយមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ » ។

ហ្វីលីពបាននិយាយថា « ស្រួលណាស់ » ។

ហូសែហូបានបិទភ្នែក ហើយញញឹម ។ គាត់សប្បាយចិត្តដែលគាត់អាចអធិស្ឋានជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ។ ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ស.រ.អា. ។

ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិនៅសាលារៀនដែលជាពួកកាតូលិក និងម៉ូស្លីម ហើយយើងទាំងអស់គ្នាជាមិត្តភក្តិល្អនិងគ្នា ដោយសារនោះជារបៀបដែលព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះន័យឲ្យយើងប្រព្រឹត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។

អេលីស្កាបែត អេ អាយុ ៨ ឆ្នាំ ទីក្រុង វ៉ែស មីតឡែន ប្រទេសអង់គ្លេស

ពោរពេញដោយ កិច្ចការល្អ

ស្ត្រីនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីទាំងបីនាក់នេះបានជួយមនុស្ស ។ សូម
 អានអ្វីដែលពួកគាត់បានធ្វើ បន្ទាប់មកផ្ដល់រូបភាព ។ តើអ្នកអាច
 ធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីជួយនរណាម្នាក់នៅថ្ងៃនេះ ?

ព្រីស៊ីល និងស្វាមីរបស់គាត់បានធ្វើត្រសាលសម្រាប់
 រស់នៅ ។ គាត់បានបង្រៀនដំណឹងល្អជាមួយស្វាមី
 របស់គាត់ ។ ពួកគេប្រហែលជាបានធ្វើការប្រជុំ
 សាសនាចក្រនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ។
 (សូមមើល កិច្ចការ ១៨:២៦) ។

លីខា ជាអ្នកជំនួញលំដាប់លំដោយ ។
 គាត់បានទទួលអាម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណ ហើយ
 បានសម្រេចចិត្តជួយដទៃទៀត ។ គាត់បានផ្ដល់
 កន្លែងមួយសម្រាប់ពួកគេស៊ីស្បៀងនៅក្នុងផ្ទះរបស់
 គាត់ អំឡុងពេលពួកគេធ្វើដំណើរ ។
 (សូមមើល កិច្ចការ ១៦:១៤-១៥) ។

តើប៊ីចា បានធ្វើនានាដល់អ្នកគ្រូ ហើយបាន
 ដេសម្លៀកបំពាក់ និងអាវុធសម្រាប់ជនទីល
 ត្រ ។ បន្ទាប់មកគាត់បានស្លាប់
 ពេត្រូវបានប្រោសគាត់ឲ្យ
 រស់ឡើងវិញ ។
 (សូមមើល កិច្ចការ ៩:៣៦,
 ៣៩-៤០) ។ ●

ទំព័រនេះគាំទ្រដល់ទំព័រទី ១០៨ នៃសៀវភៅ ជូមកតាមខ្ញុំ—
 សម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារ ។

ដើម្បីក្លាយជាអ្នកត្រួសត្រាយ

ដោយអង់អាច ♩ = ៦៩-៧៦

និពន្ធទំនុកបទ និង ទំនុកច្រៀងដោយ រ៉ូស ម៉ារី ហ្គាកនី
រៀបចំរូបភាពដោយ វេញ៉ា វ៉ាយ អ៊ីយ៉េន

F

១. អ្នក ពុំ ចាំ បាច់ ត្រូវ រុញ
(២. អ្នក) ចាំ បាច់ ត្រូវ មាន ក្តី

C7 F

រ ទេ ចោល ត្រូវ សាវ សាច់ ញាតិ ឬ
ក្លា ហាន មាន មន ជំ នឿ មិន ខ្លាច ធ្វើ

C7 F7 Gm

ដើរ ថ្មើ ជើង រាប់ ពាន់ គី ឡូ ធ្វើ
ការ ពិ ចិត្ត ស ប្រាប់ ក្តី ត្រូវ ក្លាយ

C7 ១. F ២. F

ជា អ្នក ត្រួស ត្រាយ ទេ! ២. តែ
ជា អ្នក ត្រួស ត្រាយ ផ្លូវ!

© 1980, 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

បទចម្រៀងនេះអាចថតចម្លងប្រើប្រាស់នៅគេហដ្ឋាន និងសាសនាចក្រ ពុំមែនសម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មទេ។
សេចក្តីប្រកាសនេះត្រូវតែភ្ជាប់ទៅនឹងច្បាប់ថតចម្លងនីមួយៗ។

ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩

២៧

ស្ទង់ មកពី ប្រទេសកម្ពុជា !

សួស្តី ខ្ញុំឈ្មោះ
ប៉ោឡូ ។ ហើយនេះ
គឺជាម៉ាហ្គោ ។

យើងទៅទស្សនកិច្ច
ប្រទេសកម្ពុជា ។ នេះជា
អ្វីដែលពួកយើងបានរៀន !

ភាគច្រើនកុមារនៅប្រទេសកម្ពុជា
ទៅសាលារៀន និងព្រះវិហារ
ដោយជិះម៉ូតូជាមួយឪពុក
ម្តាយ ។ ឬពួកគេអាច
ជិះ រ៉ឺម៉កកង់បី—ជា
រទេះមួយដែលមាន
ម៉ូតូសណ្តោង ។

ប្រទេសកម្ពុជា
គឺជាប្រទេសមួយនៅតំបន់
អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។ មានប្រជាជន
ប្រហែលជា ១៥ លាន
នាក់រស់នៅទីនោះ ដែល
មានសមាជិកសាសនាចក្រ
ប្រហែល ១៤០០០ នាក់ ។

នេះគឺជាព្រះគម្ពីរមេរមនជាភាសា
ខ្មែរ ។ ភាសានៅប្រទេសកម្ពុជាគឺ
ហៅថាភាសាខ្មែរ ។ តួអក្សររបស់
ភាសានេះមានចំនួន ៧៤ អក្សរ—ជា
ភាសាដែលមានតួអក្សរប្រើនជាង
គេបំផុតនៅលើពិភពលោក !

សមាជិកសាសនាចក្រ
ទាំងនេះស្វាគមន៍គ្នាតាម
របៀបប្រពៃណីខ្មែរមួយហៅ
ថា ស៊ីវះ ។ កាលណាអ្នក
លើកដៃកាន់តែខ្ពស់ នោះ
មានន័យថា អ្នកបង្ហាញ
ការគោរពកាន់តែខ្លាំង ។

កាលពីឆ្នាំមុនប្រធានពលិកស្ថានបានប្រកាសថា ព្រះវិហារហិរស្ថន្ទដំបូងរបស់ប្រទេសកម្ពុជានឹងត្រូវសាងសង់នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ដែលជាអាជ្ញាធរនៃប្រទេសនេះ ។ ព្រះវិហារហិរស្ថន្ទនឹងជួយក្រុមគ្រួសារដូចជាគ្រួសារមួយនេះ ឲ្យបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយគ្នាជារៀងរហូត ។

កុមារនៅថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សាជាច្រើននាក់នៅប្រទេសកម្ពុជា គឺជាត្រីស្គុសសន្តិកម្មតែងតែនៅសាលារៀនរបស់ពួកគេ ។ នោះគឺដោយសារប្រជាជនភាគច្រើននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គោរពសាសនាមួយហៅថា ព្រះពុទ្ធសាសនា ។ សាសនារបស់ពួកគេបង្រៀនពួកគេឲ្យមានចិត្តទៀងត្រង់ មានភាពសុខសាន្ត និងមានភាពឆ្លាតវៃ ។ នេះគឺជាប្រាសាទរបស់ព្រះពុទ្ធដ៏ល្បីល្បាញនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលមនុស្សនៅទូទាំងពិភពលោកមកទស្សនា ។

ម្ហូបខ្មែរភាគច្រើនប្រើ ប្រហុក រាជាត្រីដូរ និងប្រៃដែលគេផ្គាប់ទុក ។ សមាជិកសាសនាចក្រទាំងនេះស្ម័គ្រមួយផ្ទាំងធំ ដើម្បីបំភោគជាមួយគ្នានៅមជ្ឈមណ្ឌលស្តុកនៅចន្លោះម៉ោងនៃសម័យប្រជុំសន្តិសីទទូទៅ ។

សូមជួបជាមួយមិត្តភក្តិមួយចំនួនរបស់យើងមកពីប្រទេសកម្ពុជា !

សូមអរគុណសម្រាប់មកការទស្សនាប្រទេសកម្ពុជាជាមួយអ្នកយើង ។ ជួបគ្នា ពេលក្រោយទៀត !

ខ្ញុំមានចិត្តសប្បាយរីករាយណាស់ ពេលខ្ញុំគោរពតាមព្រះ ។
សីលាត បី អាយុ ៦ ឆ្នាំ ខេត្តកំពង់ធំ ប្រទេសកម្ពុជា

បន្ទាប់ពីបានរៀនជាមួយពួកអ្នកផ្សេងៗសាសនានៅផ្ទះមក ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយខ្ញុំសប្បាយចិត្តខ្លាំងណាស់ !
សីលា បី អាយុ ៨ ឆ្នាំ ខេត្តកំពង់ធំ ប្រទេសកម្ពុជា

តើអ្នកមកពីប្រទេសកម្ពុជាឬ ?
សូមសរសេរមកកាន់ពួកយើង !
ពួកយើងចង់ឮពីអ្នក ។

ម៉ាក អ្នក ត្រួសត្រាយ

ដោយ ជេស៊ីកា ឡុសិន
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៨ ទីក្រុងភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា

ម៉ា វាបានដាក់ឡើងសំពត់របស់នាង ហើយឆ្លុះកញ្ចក់ ។ គាត់មានអារម្មណ៍ អស់សំណើចក្នុងការពាក់សម្លៀកបំពាក់ទៅព្រះវិហារនៅថ្ងៃសៅរ៍ ប៉ុន្តែ នេះគឺជាថ្ងៃសៅរ៍មួយដ៏ពិសេស ។ វាជាសន្និសីទទូទៅ ។

« តើកូនរំភើបចិត្តចូលរួមសម័យប្រជុំស្ត្រីដែរឬទេ ? » ម៉ាកបានសួរ ។ គាត់ បានសិតសក់ឲ្យម៉ាកថ្មីៗ ។ « ម៉ាកចង់ឲ្យកូនព្យាយាមស្តាប់ឲ្យបានច្រើនតាម ដែលកូនអាចស្តាប់បាន » ។

« ចាស់ ! កូនសង្ឃឹមថា ពួកគេនឹងនិយាយអំពីរឿងរបស់ពួកអ្នក ត្រួសត្រាយ ! » ម៉ាកចូលចិត្តរឿងទាំងនោះខ្លាំងបំផុត ។

ម៉ាកបាននិយាយថា « ប្រហែលជាពួកគេនឹងនិយាយរឿងនោះ ។ តើកូន ដឹងទេថា ប៉ារបស់កូនគឺជាអ្នកត្រួសត្រាយ ? »

ម៉ាកបានឆ្លើយថា ប៉ារបស់នាងពុំធ្លាប់អូសរទេះទេ ។

នាងបានសួរថា « តើគាត់គឺជាអ្នកត្រួសត្រាយដោយរបៀបណា ? »

ម៉ាកបានងក់ក្បាលបែរទៅបង្អួច សម្លឹងមើលទៅទន្លេ ។ « គាត់បាន នេសាទត្រីនៅទីនោះ ពេលគាត់បានជួបពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា » ។ ម៉ាក បាននិយាយថា « គាត់គឺជាមនុស្សដំបូងគេដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុង ត្រួសារបស់គាត់ ។ នោះហើយដែលធ្វើឲ្យគាត់គឺជាអ្នកត្រួសត្រាយនោះ ! ឥឡូវគាត់ទៅរកលោកយាយកូន » ។

យាយ កំពុងរង់ចាំពួកគេនៅមុខបន្ទប់ ។ ត្រួសារបស់ម៉ាក និងយាយតា របស់នាងរស់នៅជាមួយគ្នា ។ យាយបានជួយមើលថែម៉ាកបន្ទាប់ពីនាងត្រឡប់ មកពីរៀនវិញ ខណៈដែលប៉ារបស់នាងទៅធ្វើការ ។ ឥឡូវយាយឈរនៅ ក្បែរម៉ូតូធំ គឺម៉ូតូដែលដឹកពួកគេធ្វើដំណើរជុំវិញទីក្រុង ។

ម៉ាកបានប្រាប់ម៉ាក ពេលគាត់បើកទ្វារផ្ទះ ហើយទាញម៉ូតូចេញទៅផ្លូវ ថា « សាសនាត្រូវទើបតែបានមកដល់ប្រទេសកម្ពុជារយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ ប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះពួកយើងទាំងអស់គ្នាគឺជាពួកអ្នកត្រួសត្រាយ ។ រួមទាំងកូន ផងដែរ ! »

« តើខ្ញុំជាអ្នកត្រួសត្រាយដោយរបៀបណាទៅ ? » ម៉ាកបានឆ្លើយពេលនាង ឡើងជិះលើម៉ូតូ ។ ម៉ាកបានបើកម៉ូតូជាមួយយាយជិះនៅពីក្រោយ ហើយម៉ាក ជិះនៅកណ្តាល ។ ម៉ាកបានកាន់ម៉ូតូយ៉ាងណែន ពេលពួកគេធ្វើដំណើរតាមដង ផ្លូវដែលមានមនុស្សច្រើន ។

ពេលពួកគេបានជិះហួសហាងកាហ្វេ ក្លិនតែបានរសាត់មកប៉ះនឹងពួកគេ ។ ប្រជាជននៅទីនេះស្ទើរតែទាំងអស់គ្នាដឹកទឹកតែ ។ ប៉ុន្តែម៉ាកមិនដឹកទេ ។ នាង បានធ្វើតាមពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ ។ ម៉ាកបានញញឹម ។ នោះគឺជារបៀបមួយ ដែលនាងគឺជាអ្នកត្រួសត្រាយ !

ពេលម៉ូតូបត់ដល់កាច់ផ្សងមួយ ម៉ាកបានឃើញ វត្ត មួយគឺជាវត្តព្រះពុទ្ធ ។ ជាអគារមានដំបូលក្រហមស្រួចដែលខ្ពស់ជាងអគារផ្សេងៗទៀត ។ ព្រះសង្ឃ

កោរសក់ ត្រង់ស្បែកពណ៌លឿងគង់សិក្សានៅក្នុងទីធ្លាវត្ត ។

ម៉ាកដឹងថា ប្រជាជនភាគច្រើននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាគឺជាពុទ្ធសាសនិក ។ ពួកគេពុំជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ។ ប៉ុន្តែម៉ាកបានជឿ ។ ម៉ាកបានគិតថា « នោះគឺជារបៀបមួយដែលខ្ញុំគឺជាអ្នកត្រូវសង្គ្រោះ » ។ ហើយថ្ងៃនេះនាងនឹងបានស្តាប់ពាក្យការី !

ពេលម៉ូតូបត់ចូលទៅចំណតនៅព្រះវិហារ ម៉ាកបានឃើញស្រ្តីជាច្រើនបានមកដល់ ។ មានអ្នកខ្លះដើរមក ឬជិះម៉ូតូមក ។ អ្នកផ្សេងទៀតបានមកដល់ដោយជិះ រ៉ឺម៉កកង់បី ជារ៉ឺម៉កតូចមួយដែលមានម៉ូតូសណ្តែក ។ ស្រ្តីជាច្រើនស្លៀកពាក់រ៉ូប ឬសំពត់លាតដូចម៉ាកដែរ ។ ហើយស្រ្តីខ្លះទៀតស្លៀក សំពត់ វែងដ៏ស្រស់ស្អាតដែលធ្វើមកពីក្រណាត់មានពណ៌ចម្រុះ ។

ម៉ាក ម៉ាក និងយាយអង្គុយនៅក្នុងសាលាជំនុំជាមួយស្រ្តីផ្សេងទៀត ។ តាមពិតទៅ សន្និសីទបានប្រារព្ធឡើងកាលពីមួយសប្តាហ៍មុននៅទីក្រុងសលត៍ លេក រដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា. ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះប្រជាជននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាអាចមើលការចាក់ផ្សាយជាភាសាខ្មែរ ។ ម៉ាកនិយាយទាំងភាសាអង់គ្លេស និងភាសាខ្មែរនៅផ្ទះ ហើយនាងក៏រៀនភាសាបារាំងនៅសាលារៀនផងដែរ ។ ប៉ុន្តែប្រជាជនខ្មែរជាច្រើននាក់និយាយតែភាសាខ្មែរ ។

អ្នកនិយាយដំបូងពុំបាននិយាយរឿងអំពីពួកអ្នកត្រូវសង្គ្រោះឡើយ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមកអ្នកនិយាយទីពីរ បានប្រាប់រឿងមួយអំពីការដើរតាមផ្លូវ

ដែលមានដីហុយពីសាលារៀនទៅផ្ទះរបស់គាត់ ។ ផ្លូវនោះត្រូវបានហៅថា « ការសាកល្បងរបស់ក្មេងប្រុស » ហើយជួនកាលគាត់ត្រូវដោះស្បែកជើងហើយដើរដោយជើងទទេ ។ គាត់ចង់ធ្វើរឿងលំបាកៗ ដូច្នេះគាត់អាចក្លាយជាអ្នកត្រូវសង្គ្រោះ ! ម៉ាកបានញញឹម ពេលគាត់បានគិតអំពីរបៀបនានាដែលគាត់ គឺជាអ្នកត្រូវសង្គ្រោះ ។

អ្នកនិយាយចុងក្រោយគឺជាពាក្យការី ។ លោកឈរយ៉ាងខ្ពស់ ។ ម៉ាកបានស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ថែមទៀត ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា « ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនឲ្យអានព្រះគម្ពីរមរមនចាប់ពីពេលនេះរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ។ នោះស្ថានសួគ៌នឹងបើកឡើងសម្រាប់បងប្អូន ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរដល់បងប្អូន » ។

ម៉ាកបានដឹងថា វាមិនងាយស្រួលដើម្បីអានព្រះគម្ពីរមរមនទាំងអស់ឡើយ ។ នាងបានក្រឡេកមើលស្រ្តីនៅជុំវិញនាង ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានជ្រើសរើសធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានមកយប់នេះដើម្បីស្តាប់ពាក្យការី ។ នាងនឹងធ្វើតាមពាក្យការី ដូចពួកគេធ្វើតាមដែរ ។ នាងនឹងក្លាយជាអ្នកត្រូវសង្គ្រោះ ។ ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋតិចសាស ស.រ.អា. ។

នៅក្នុងសន្និសីទនៅខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៨ ប្រធាន វិស្វល អិម ណិលសុន ក៏បានប្រកាសថា ព្រះវិហារវិស្វន្ទមួយនឹងត្រូវសាងសង់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា !

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក !

ដោយ ម៉ារីស្យា វ៉េឌីសុន
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ពេលខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
និងពិធីបញ្ជាក់ នោះខ្ញុំបានយក
ព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ។
នោះមានន័យថា ខ្ញុំជ្រើសរើស
ធ្វើតាមទ្រង់ ហើយព្យាយាម
ធ្វើនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ខ្ញុំជឿថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជា
ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ព្រះ—
ព្រះអម្ចាស់នៃមេត្រីភាព អ្នកគង្វាល្អ
និងប្តឹងនៃជីវិត ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ខ្ញុំអានព្រះគម្ពីររៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយរៀនពីព្រះធម្មារបស់ទ្រង់
អញ្ចូលហេតុ ការបង្រៀន ការពលិតម្ហូបអស់កល្បរបស់ទ្រង់ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ខ្ញុំចង់ឲ្យពិភពលោកដឹងថា ព្រះយេស៊ូបានសុគតសម្រាប់ពួកគេ ។
ដោយសារទ្រង់បានថ្វាយព្រះធម្មារបស់ទ្រង់សម្រាប់ពួកយើង នោះ
យើងទាំងអស់គ្នាដឹងរស់ឡើងវិញម្តងទៀត !

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ពេលព្រលឹងខ្ញុំមានអារម្មណ៍
ឈឺចាប់ដោយសារអំពើបាប ឬក៏ដល់នៃលោភិយ
នោះខ្ញុំបានបង្វែរចិត្តខ្ញុំទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ
ហើយខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់គង់នៅទីនោះ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ខ្ញុំប្រើអ្វីដែលខ្ញុំមាន
ដើម្បីជួយមិត្តភក្តិខ្ញុំនៅពេលខ្វះខាត ។
ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទ
បានធ្វើ ខ្ញុំកំពុងដើរតាមទ្រង់ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ខ្ញុំអភ័យទោសដល់
អ្នកទាំងឡាយណាដែលជ្រើសរើសធ្វើខុស ។
ខ្ញុំស្វាគមន៍ភាពសុខសាន្ត មិត្តភាព
ហើយជួយមនុស្សឲ្យត្រឡប់វិញ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក !
ខ្ញុំចង់ចាំព្រះគ្រីស្ទតាមរបៀប
ដែលទ្រង់សុំឲ្យយើងធ្វើ ៖
ខ្ញុំទទួលទានសាត្រាម៉ង់
រៀងរាល់សប្តាហ៍ ហើយ
សន្យាថាស្មោះត្រង់ ។

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក !
ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទដោយ
អស់ពីចិត្តខ្ញុំ ។ វាជាការពិត !
ឥឡូវនេះវាជារបស់អ្នកហើយ—
សូមអ្នកចែកចាយពីអត្ថន័យនៃ
ការធ្វើជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ●

ខ្ញុំជាគ្រីស្ទសាសនិក ! ទោះបីជានៅតែ
ឯងក្តី ខ្ញុំបង្ហាញនូវភាពថ្លៃថ្នូរ ។
ខ្ញុំស្មោះត្រង់ ក្លាហាន ហើយមានគុណ
ធម៌ ។ អ្នកអាចពិតជ្រកលើខ្ញុំបាន ។

តើអ្នកដឹងទេ ?

ឈ្មោះ « គ្រីស្ទសាសនិក »
គឺជាឈ្មោះដំបូងគេដែលបាន
ប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីប្រជាជន
នៅក្នុងទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូកដែល
បានធ្វើតាមព្រះយេស៊ូ ។
អ្នកអាចអានអំពីពួកគេនៅក្នុង
កិច្ចការ ១១:២៦ ។

« តើឯងនឹងមកពិធីបុណ្យ ជ្រមុជទឹកខ្ញុំដែរឬទេ ? »

ដោយ ប៉ែកា ហុក និង អ៊ីក ប៊ី ម៉ែដុក
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

« កុំឲ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នក ដោយព្រោះនៅក្នុងនោះឡើយ
ចូរធ្វើជាគំរូដល់ពួកអ្នកផ្សេង » (ធម្មបទទី ១ ៤:១២) ។

អូលីវីរ៉េទន្ទឹងរង់ចាំឲ្យសប្តាហ៍នេះកន្លងផុតទៅ ។ សប្តាហ៍
ក្រោយគឺជាថ្ងៃដ៏ធំដែលគាត់បានទន្ទឹងរង់ចាំ តាំងពីគាត់អាយុ
បួនឆ្នាំម្ល៉េះ ។ គាត់នឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

អូលីវីរ៉េរឹបចិត្តនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គាត់ណាស់ ដែលធ្វើ
ឲ្យគាត់ចង់ស្រែកពីលើដំបូលផ្ទះដើម្បីឲ្យប្រជាជននៅប្រទេសអង់គ្លេស
ទាំងអស់បានស្តាប់ឮ ! គាត់ទន្ទឹងរង់ចាំដើម្បីប្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់គាត់
នៅសាលារៀន ។

អូលីវីរ៉េបាននិយាយថា « វាមិនគួរឲ្យជឿសោះ ។ ថ្ងៃបុណ្យជ្រមុជទឹក
របស់ខ្ញុំ នៅទីបំផុត ជិតដល់ហើយ ។ វានឹងក្លាយជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យបំផុត ! »

« ខ្ញុំបានគិតថា មានតែទារកតែប៉ុណ្ណោះដែលជ្រមុជទឹក » ។ មើលទៅ
ឪពុកមានភាពងឿងឆ្ងល់ ។

អូលីវីរ៉េបាននិយាយថា « កុមារត្រូវតែមានអាយុយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំបី
ឆ្នាំ ទើបអាចទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយបាន ។ នោះគឺជាសាសនាចក្ររបស់ខ្ញុំ » ។

អូលីវីរ៉េចង់ស្រែកពីលើដំបូល
ផ្ទះដើម្បីឲ្យប្រជាជននៅ
ប្រទេសអង់គ្លេសទាំងអស់
បានស្តាប់ឮ !

ឪពុកបាននិយាយថា « អស្ចារ្យណាស់ » ។

វិញនោះអូលីវីមានគំនិតមួយ ។ « តើឯងចង់ទៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំដែរឬទេ ? »

ឪពុកបាននិយាយថា « ប្រាកដណាស់ ។ ប៉ុន្តែ គ្នាត្រូវសួរឪពុកម្តាយគ្នាសិន » ។

« យល់ព្រម ! »

អូលីវីមានក្តីរីករាយដែលឪពុកអាចមកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនេះ ។ ការណ៍នេះនឹងផ្តល់គំនិតមួយផ្សេងទៀតដល់គាត់ ។ « ខ្ញុំចង់ចែកចាយអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹកខ្ញុំជាមួយមិត្តភក្តិ ភ្នែក ។ នោះទេ ។ ខ្ញុំចង់អញ្ជើញមនុស្សឲ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ! » អូលីវីបានប្រញាប់ទៅផ្ទះ ហើយប្រាប់ម៉ាកថា គាត់មានគម្រោងមួយ ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យតាមអាហារពីមុនបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គាត់ អូលីវីបានចាប់ផ្តើមគម្រោងរបស់គាត់ ។ គាត់បានចែកចាយទីបន្ទាល់របស់គាត់នៅលើឆាក បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំនឹងទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅថ្ងៃសៅរ៍ក្រោយ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនទាំងអស់គ្នាមកចូលរួម ! តើបងប្អូននឹងអញ្ជើញនរណាម្នាក់បានដែលបងប្អូនស្គាល់ ដែលពុំមែនជាសមាជិកព្រះវិហារឲ្យមកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំដែរឬទេ ? » គាត់មានអារម្មណ៍ថា ដូចជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែរ ។ គាត់ពិតជាចូលចិត្តអារម្មណ៍នោះណាស់ ។

នៅសប្តាហ៍បន្ទាប់ អូលីវីបានអញ្ជើញមិត្តភក្តិ សមាជិកគ្រួសារ និងគ្រូបង្រៀនឲ្យមកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គាត់ ។

គាត់បានប្រាប់ពួកគេថា « វានឹងមានន័យខ្លាំងបំផុតចំពោះខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកមកចូលរួម ! »

នៅពេលជិតឈានដល់ថ្ងៃសៅរ៍ អូលីវីចាប់ផ្តើមឆ្ងល់ថា តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នឹងមកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ តើមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើពួកគេទាំងអស់គ្នាវេល់ខ្លាំងពេក ឬពួកគេពុំចង់មកចូលរួមនោះ ?

គាត់បានអធិស្ឋានខ្លីមួយថា យ៉ាងហោចណាស់សូមឲ្យមានមនុស្សពីរនាក់ដែលគាត់បានអញ្ជើញនោះមកចូលរួម ។ ក្រោយមក គាត់បានឈប់បារម្ភពីអ្នកដែលអាចនឹងមកចូលរួម ។ គាត់បានដឹងថា គាត់បានធ្វើកិច្ចការល្អមួយតាមរយៈការអញ្ជើញពួកគេ ។ ក្រៅពីនោះ រឿងដ៏សំខាន់បំផុតអំពីថ្ងៃនោះគឺការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ពេលគាត់បានទៅព្រះវិហារនៅថ្ងៃបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គាត់ អូលីវីពុំអាចជឿនឹងភ្នែករបស់គាត់ឡើយ ។ មានមិត្តភក្តិរបស់គាត់ជាច្រើននាក់បាននៅទីនោះដើម្បីគាំទ្រគាត់ ។ គាត់ថែមទាំងបានឃើញមនុស្សជាច្រើនដែលគាត់ពុំស្គាល់ផងដែរ ។ គាត់បានត្រូវដៃ ពេលឪពុកបានដើរចូលមកជាមួយឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ។

ដល់ពេលត្រូវជ្រមុជទឹក អូលីវីបានឈានជើងចូលទៅក្នុងទឹកក្តៅខ្ពស់ៗ ។ ប៉ារបស់គាត់បានចាប់ដៃគាត់ ដូចពួកគេបានហាត់សម្លា ។ បន្ទាប់មក ឪពុកគាត់បាននិយាយពាក្យអធិស្ឋានបុណ្យជ្រមុជទឹកខ្លីមួយ ហើយបន្ទាប់អូលីវីចូលទៅក្នុងទឹក ។ ពីមុនគាត់ដឹង នោះអូលីវីបានក្រោកឈរក្រុងខ្លួនឡើងវិញ—ដោយទទឹកខ្លួនជោក ហើយញញឹម ។ គាត់បានដឹងថា គាត់បានធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

បន្ទាប់ពីអូលីវីបានប្តូរសម្លៀកបំពាក់រួច ឪពុកគាត់ និងម្តាយពីរនាក់ផ្សេងទៀត បានបញ្ជាក់គាត់ជាសមាជិកសាសនាចក្រ ហើយផ្តល់ការប្រសិទ្ធពរពិសេសមួយដល់គាត់ ជាពេលដែលពួកគាត់បានអញ្ជើញគាត់ឲ្យទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ បន្ទាប់មក អូលីវីបានសូម ប្រសិនបើគាត់អាចចែកចាយទីបន្ទាល់របស់គាត់ ។

អូលីវីបាននិយាយថា « សូមអរគុណបងប្អូនច្រើនណាស់សម្រាប់ការមកគាំទ្រខ្ញុំនៅថ្ងៃពិសេសរបស់ខ្ញុំ ។ វាមានអត្ថន័យខ្លាំងណាស់ចំពោះខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជឿថា នេះគឺជាសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើផែនដីនេះ » ។

បន្ទាប់មក អ្នកចូលរួមទាំងនោះបានឡើងមកអបអរសាទរដល់អូលីវី ។ ឪពុកបាននិយាយថា « អរគុណដែលបានអញ្ជើញខ្ញុំមក ! ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អក្នុងចិត្ត » ។

ម្តាយរបស់ឪពុកបាននិយាយថា « មនុស្សគ្រប់គ្នាមានសន្តានចិត្តល្អ ! យើងមានអារម្មណ៍ថា មានគេស្វាគមន៍យើងណាស់ » ។

នាយប៉ុន្មាននាក់បានអង្គុយនៅចុងជើងនៃគ្រែរបស់អូលីវី ។ ប៉ាបាននិយាយថា « ឱ វាជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យម្ល៉េះ ! »

អូលីវីបានងក់ក្បាល ។ « កូនសប្បាយចិត្តណាស់ដែលមិត្តភក្តិកូនបានមកចូលរួមថ្ងៃនេះ » ។ ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅទីក្រុងខេន ប្រទេសអង់គ្លេស និងរដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អ. ។

វេលាឆ្នើមគ្រីស្ទហ្វីសិនទៅ ទស្សនកិច្ចប្រទេសហ្វីលីពីន

ពួកសាវកធ្វើដំណើរជុំវិញពិភព
លោក ដើម្បីផ្តល់ការងារបម្រើ
ដល់មនុស្ស ហើយបង្រៀន
ពួកគេអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។

វេលាឆ្នើម ឌី ថក គ្រីស្ទហ្វីសិន និងស៊ីស្ទើរ ខាធី គ្រីស្ទហ្វីសិន បានទៅសួរ
សុខទុក្ខសមាជិកសាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន ។ ប្រទេសនេះ
មានកោះជាង ៧០០០ កោះ ។ ហើយវាមានសមាជិកសាសនាចក្រជាង
៧៧០០០០ នាក់ ។

វេលាឆ្នើមគ្រីស្ទហ្វីសិនបានមានប្រសាសន៍ថា ប្រសិនបើអ្នកទៅទស្សនកិច្ចប្រទេស
ហ្វីលីពីន នោះអ្នកនឹងមកផ្ទះវិញដោយស្មោះញញឹមនៅលើមុខរបស់អ្នក !

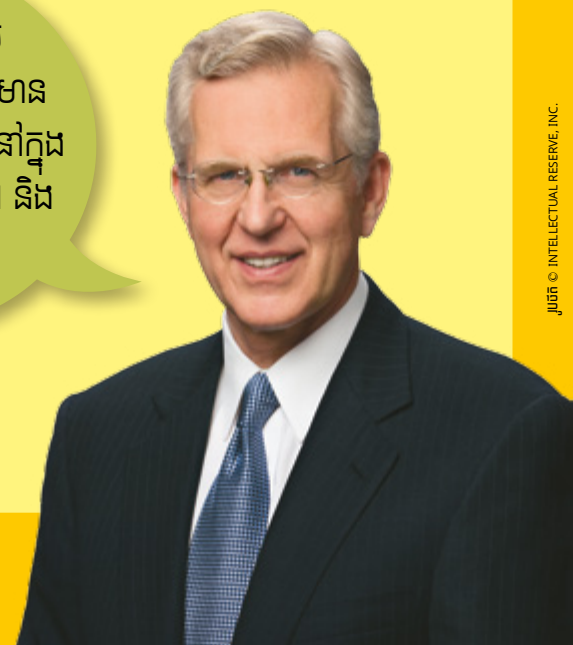

មានសមាជិកសាសនាចក្រជាច្រើននាក់មកពីប្រទេស
ហ្វីលីពីន—ជាពិសេសយុវនារី—បម្រើបេសកកម្ម ។
វេលាឆ្នើមគ្រីស្ទហ្វីសិនបានមានប្រសាសន៍ថា គេស្គាល់
ពួកគេថា ជាអ្នកពូកែរៀនភាសា ។

វេលាឆ្នើមគ្រីស្ទហ្វីសិន
បានបង្រៀនថា ៖

ចូរមានសន្តានចិត្តល្អ ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញ
ទៅមក ។ ការណ៍នេះហៅថាការងារបម្រើ ។
ចូររស់នៅតាមដំណឹងល្អ—គ្រប់បទបញ្ញត្តិនាំដល់អស់ !
ចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សដទៃ ។

« វាគឺជាកិច្ចការ
តូចតាចដែលធ្វើឲ្យមាន
ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងធំនៅក្នុង
ជីវិតនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ និង
គ្រួសារ » ។

ចូរស្វែងរកវា !

ម៉ាឡេ និង ដានីយ៉ែល មកពីប្រទេសហ្វីលីពីនចូលចិត្តផ្លូវ Lola (លោកយាយ) របស់ពួកគេ ។ ថ្ងៃនេះពួកគេបានប្តូរមន្ទីរពេទ្យនេះគាត់កាត់ស្លន់ខ្លួន ខណៈដែលលោកយាយបានប្រាប់ពួកគេ អំពីអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់ ។ ចាំមើលថា តើអ្នកអាចរកឃើញវត្ថុ ៩ យ៉ាងដែល ម៉ាឡេ និង ដានីយ៉ែល អាចប្រើនៅក្នុងបេសកកម្មនៅថ្ងៃខាងមុខដែរឬទេ ។

ទំនុកតម្កើង

ក្រវ៉ាត់ក

ស្បែកជើង

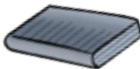
ប្រាស់ដុលឡេញ

ព្រះគម្ពីរ

ប៊ិច

ស្បែកកែវណាត់ហេតុ

ពែន

ស្បែកជើង

កម្មវិធីបង្ហាញ ហើយនិទានប្រាប់

អាលឺប៉ា ខេ អាយុ ៧ ឆ្នាំ ទីក្រុង លីន
វីធីន សាធារណៈរដ្ឋឆែក

ខ្ញុំមានមិត្តម្នាក់ដែល
ខ្ញុំបានជួបនៅមាត់
សមុទ្រអំឡុងពេលថ្ងៃ
បុណ្យឈប់សម្រាក ។
មិត្តភាពគឺជាអំណោយ

ដ៏អស្ចារ្យមកពីព្រះវរបិតាស្តី !
តេមកា ដេ អាយុ ៦ ឆ្នាំ ទីក្រុង លីន
សាធារណៈរដ្ឋឆែក

ខ្ញុំជាកូនរបស់ព្រះ ។
ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ។
ណាហ្វេមី ខេ អាយុ ៣ ឆ្នាំ
ខេត្តកាសាយ ភាគ
កណ្តាល សាធារណៈរដ្ឋ
ប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ

ខ្ញុំចូលចិត្តឱបមនុស្សដទៃ ។
រ៉ឺមីបាន អិល អាយុ ៦ ឆ្នាំ ទីក្រុង អុកស៊ីតនី
ប្រទេសបារាំង

ស្វ័យមើលអ្វីដែលយើងបានធ្វើសម្រាប់សួន
សប្បុរស !

អាបណាហាយ និង ដេតស្បៀល ដី អាយុ ៥ និង
៧ ឆ្នាំ ប្រទេស ព័រតូ រីកូ

កាលខ្ញុំនៅតូច ខ្ញុំខ្លាចទឹក
ណាស់ ។ ទោះបីជាមាន
គេប្រាប់ខ្ញុំថា កុំឲ្យខ្ញុំបារម្ភក្តី ខ្ញុំនៅតែ
ខ្លាច ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា
បានប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បី

ធ្វើជាគំរូ ហើយខ្ញុំអាចទទួលអារម្មណ៍ថា ការភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំ
រលាក់បាត់ទៅ ។ ពេលខ្ញុំទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខ្ញុំបាន
ទទួលអារម្មណ៍នៃអំណរដ៏អស្ចារ្យ ។

សារ៉ា ដី អាយុ ១១ ឆ្នាំ ទីក្រុង អ៊ីល ឌី ហ្វ្រង់ ប្រទេសបារាំង

ខ្ញុំចង់ចែកចាយជាមួយ
មនុស្សគ្រប់រូប ។
ប៊ីលេន អែន អាយុ ៨ ឆ្នាំ ទីក្រុង
ប៉ាឡាក់ ប្រទេសហ្វីលីពីន

ដោយអែលឌើរ
ចាន់នេលឡា ប៊ី វ៉ាកូឡូ
ក្នុងពួកចិត្តសិបនាក់

« អ្នករាល់គ្នាត្រូវយកព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទដាក់លើខ្លួន ដែលជា
នាមយើង » (និវេទន៍ ២៧:៥) ។

ខ្ញុំកើតនៅប្រទេសហ្វីជី ។ ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំពុំមែនជា
សមាជិកសាសនាចក្រទេ ប៉ុន្តែពួកគាត់បានទៅព្រះវិហារ
មួយផ្សេងទៀត ។

ពេលខ្ញុំធំឡើង ខ្ញុំបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងភរិយា
ខ្ញុំឈ្មោះអែននីតា ។ គាត់គឺជាសមាជិកសាសនាចក្រនៃ
ព្រះយេស៊ូវនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ។ គាត់បានបន្តអញ្ជើញ
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាឲ្យមកជួបខ្ញុំ ។

ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេអាចមកទទួលទាន
អាហារពេលល្ងាចក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា
ពួកគេត្រូវប្រើតែព្រះគម្ពីរបីប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរខ្ញុំ ។
ចម្លើយរបស់ពួកគេគឺល្អឥតខ្ចោះ ។ នៅយប់ថ្ងៃទីបី ពួកគេបាន
សួរសំណួរមួយដល់ ខ្ញុំ ។

« ប្រសិនបើខ្ញុំមានហាងលក់គ្រឿងទេសមួយ តើខ្ញុំនឹងដាក់
ឈ្មោះហាងនោះដូចម្តេច ? »

ខ្ញុំបានឆ្លើយថា « ខ្ញុំនឹងហៅវាថា ហាងលក់គ្រឿងទេស
គ្រួសារវ៉ាកូឡូ ដោយសារវាជាហាងរបស់ខ្ញុំ » ។

ពួកគេបានសួរថា « តើព្រះវិហារគួរដាក់ឈ្មោះតាម
នរណា ? »

នោះជាសំណួរដ៏អស្ចារ្យមួយ ។ ហើយខ្ញុំបានដឹងចម្លើយ
នោះ ដោយអស់ពីចិត្ត និងព្រលឹងខ្ញុំ ។ សាសនាចក្រ
ពិតប្រាកដត្រូវដាក់ឈ្មោះតាមព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដោយសារ
វាជាសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ។ ហើយសាសនាចក្រនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះ
តាមព្រះនាមរបស់ទ្រង់ !

ខ្ញុំបានមានសំណួរមួយទៀត ៖ « តើពេលណាខ្ញុំអាច
ជ្រមុជទឹកបាន ? » មួយសប្តាហ៍ក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ពេលខ្ញុំជ្រមុជទឹក ខ្ញុំបានលើកយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដាក់លើខ្លួនខ្ញុំ ។ នោះមានន័យថា ខ្ញុំបានក្លាយជា
សមាជិកសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំសន្យាដើរតាម
ទ្រង់ ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពរៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីរស់
នៅដូចជាទ្រង់ ។ ខ្ញុំដឹងថា នេះគឺជាសាសនាចក្រដ៏ពិតរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ●

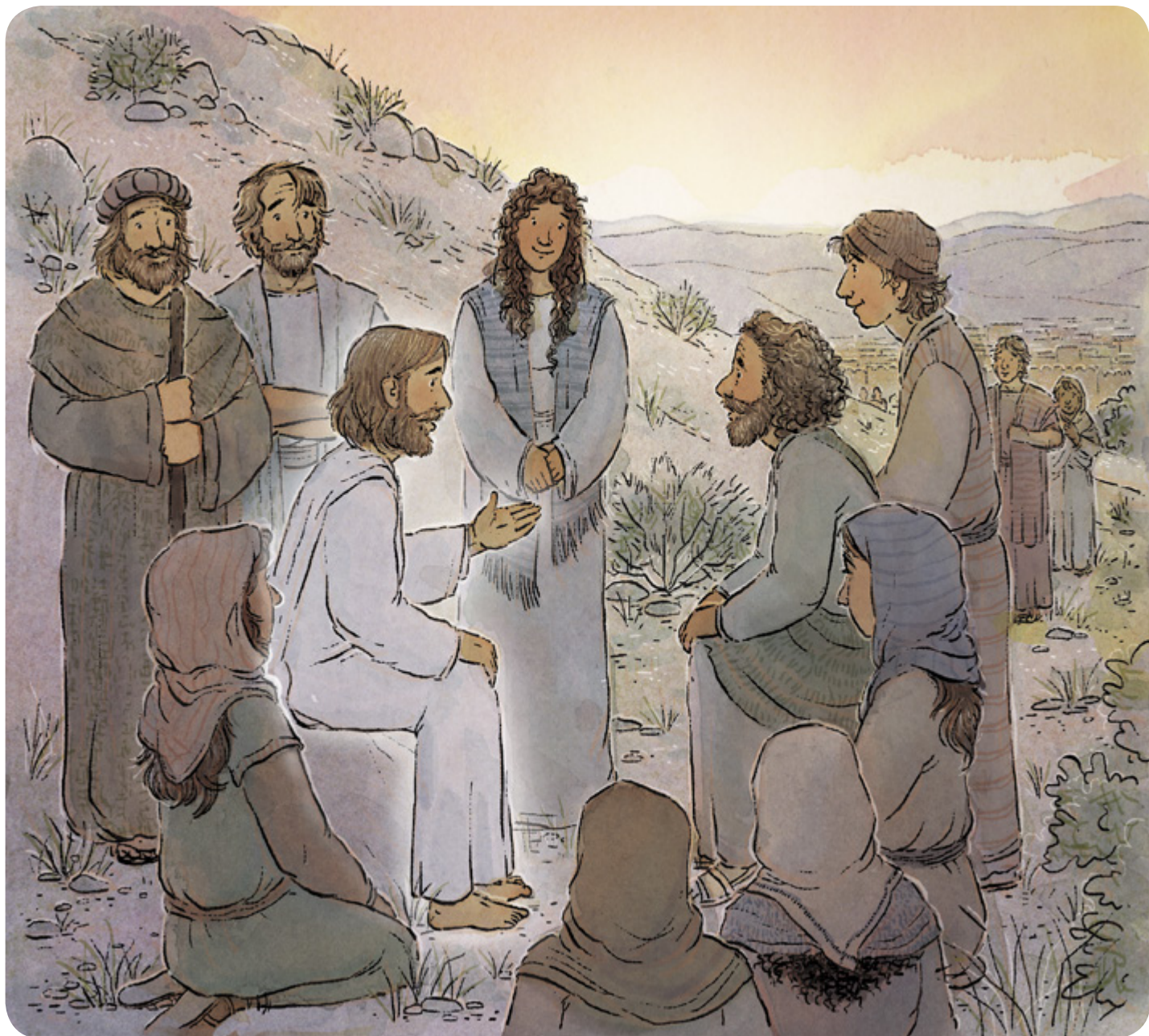
វាជាសាសនាចក្រ របស់ទ្រង់

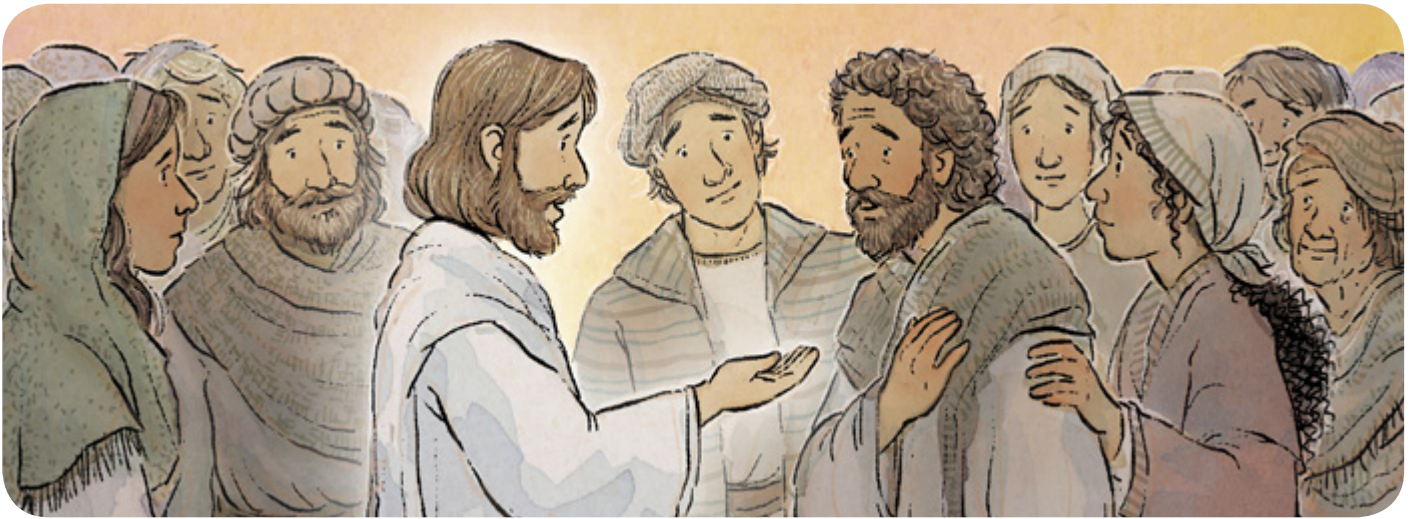
ហាងលក់គ្រឿងទេសគ្រួសារ

រចនាដោយ ឌីជីថល ហ្វូណ្លរី

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឲ្យចែកចាយដំណឹងល្អ

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ នោះទ្រង់បានយាងទៅជួប
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកលោកឲ្យបង្រៀនមនុស្សទាំងអស់ឲ្យគោរព
បទបញ្ញត្តិ ហើយទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

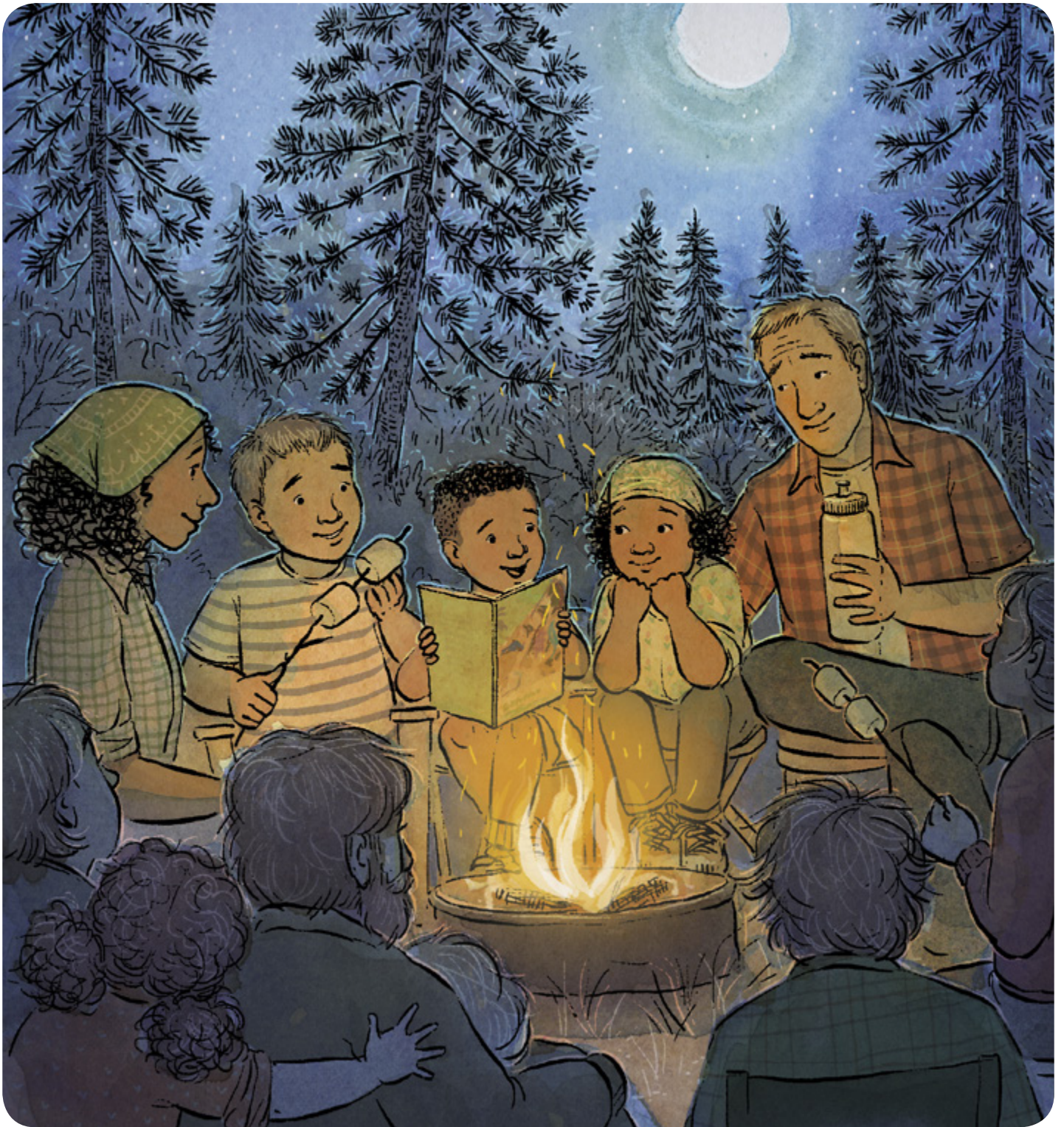
កាលនោះពេត្រុសគឺជាព្យាករីដឹកនាំសាសនាចក្រនៅលើផែនដី ។ ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងគង់នៅជាមួយពួកលោក ។

បន្ទាប់ពីបង្រៀនពួកសិស្សទ្រង់រួច ព្រះយេស៊ូវបាន យាងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ។

ពួកសិស្សបានចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរ ហើយបង្រៀន មនុស្សនៅផែនដីផ្សេងៗ ។

ខ្ញុំអាចជួយចែកចាយដំណឹងល្អបានផងដែរ ។
ខ្ញុំអាចធ្វើជាមិត្តភក្តិល្អ ហើយការពារនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ។ ●

សូមអានអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀននៅក្នុង ម៉ាថាយ ២៨ និង កិច្ចការ ១ ។

ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះទ័យ ឲ្យខ្ញុំចែកចាយដំណឹងល្អ

ជូនចំពោះមាតាបិតា

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់ ឲ្យនាំដំណឹងល្អ ទៅ « ពេញសព្វក្នុងលោកយ៉ាងមូល » (ម៉ាតិ ១៦:១៥) ។ ទស្សនាវដ្តីនេះអាចផ្តល់ យោបល់ដល់គ្រួសាររបស់អ្នក សម្រាប់ការចែកចាយដំណឹងល្អ ទោះអ្នករស់នៅទីណាក្តី ។ ប្រសិនបើអ្នកស្របច្បាប់ដែលមានទស្សនាវដ្តីនេះបានចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយតែមួយ គ្រួសារផ្សេងទៀត នោះសូមស្រមៃថា តើមានមនុស្សច្រើនថែមទៀតប៉ុន្មាននាក់ដែលនឹងរៀន ពីព្រះយេស៊ូវ ! នេះជាសំណូមរម្យចំនួនដែលអ្នកអាចស្រឡា ពេលអ្នកអានរឿងនីមួយៗ ៖

- តើមាននរណាម្នាក់ដែលគ្រួសារយើងអាចអញ្ជើញមកថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សា បុណ្យជ្រមុជទឹក ឬសកម្មភាពសាសនាចក្រដែរឬទេ ?
- តើគ្រួសារយើងអាចធ្វើអ្វីបានក្នុងខែនេះ ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អតាមរយៈគំរូ របស់យើង ?
- តើមិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាងរបស់យើងដឹងថា យើងគឺជាគ្រិស្តសាសនិកដែរឬទេ ?

ជាគ្រួសារ សូមគូសចំណាំនូវគ្រប់ពេលទាំងអស់ដែលនរណាម្នាក់នៅក្នុងរឿងទាំងនេះ ចែកចាយដំណឹងល្អ ។ បន្ទាប់មកសូមដាក់ផែនការបេសកកម្មសម្រាប់គ្រួសារអ្នកផ្ទាល់ ។ ហើយសូមប្រាប់ឲ្យពួកយើងដឹងថា វាដំណើរការដូចម្តេចដែរ !

ចូរបំពេញពិភពលោកដោយសេចក្តីល្អ !
ទស្សនាវដ្តី ប្រិយមិត្ត

New Friend section
50 E. North Temple St.,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84150,
USA
liahona@ldschurch.org

សូមស្វែងរកសៀវភៅដែលលាក់នៅខាងក្នុង !

មាតិកា

- ១២ សារលិខិតគណៈប្រធានទីមួយ ៖ ការចែកចាយដំណឹងល្អ
- ១៤ ការអធិស្ឋានជាមួយហ្វីលីព
- ១៦ ពោរពេញដោយភិច្ចការល្អ
- ១៧ ត្បិត ៖ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកត្រួតត្រា
- ១៨ ស្នើសុំមកពីប្រទេសកម្ពុជា !
- ១១០ ម៉ារអ្នកត្រួតត្រា
- ១១២ ខ្ញុំជាគ្រិស្តសាសនិក !
- ១១៤ តើយើងនឹងមកពីបុណ្យជ្រមុជទឹកខ្ញុំដែរឬទេ ?
- ១១៦ ពួកសាវកនៅជុំវិញពិភពលោក ៖ អែលឌើរត្រីសូហ្វីសននៅ ទស្សនកិច្ចប្រទេសហ្វីលីពីន
- ១១៨ កម្មវិធីបង្ហាញ ហើយនិទានប្រាប់
- ១១៩ វាជាសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់
- ១២០ រឿងក្នុងព្រះគម្ពីរ ៖ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឲ្យចែកចាយ ដំណឹងល្អ
- ១២៣ ទំព័រឆាត់ពណ៌ ៖ ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះនិយមឲ្យខ្ញុំចែកចាយ ដំណឹងល្អ